

Mr. SPEAKER.—These are all matters about which members can meet the Minister in his chamber. Why should the floor of the House be used for small matters like this ?

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Sira).—The matter is important.

Mr. SPEAKER.—I do not say that the matter is not important. That is why I did not object to the matter being raised in the first instance. But this is not a matter which disturb the even flow of the work of the House. The importance of the matter has been sufficiently emphasised and the matter will be attended to. Let this not be converted into a debate.

## BUDGET ESTIMATES FOR 1966-67—DEMANDS FOR GRANTS

### Demand Nos. 14, 16, 24 and 44

(Debate contd.)

Mr. SPEAKER.—Now, I suppose we shall close this demand by noon today.

Sri S. SIVAPPA (Sravanabelagola).—We can continue discussion on this dsmand till 3 p.m.; four hours may be allowed for discussion.

Mr. SPEAKER.—The debate will continue till 12-30 p.m. and the reply will be at 2 p.m. when the House re-assemble again. Sri Keshava Murthy will take five minutes.

Sri H. R. KESHAVA MURTHY (Gandasi).—Five minutes are not sufficient and I require ten minutes.

Mr SPEAKER.—He has already spoken for some time the previous day and so I will allow him only five minutes.

Sri H. R. KESHAVA MURTHY.—Then, I do not speak.

Mr SPEAKER.—Then, I call upon Sri K. P. Gadag to speak.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಗದಗ (ಗದಗ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಬಿಡ್ಕೋಗಿಕ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 14, 16, 24, 44 ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ 24 ಮತ್ತು 44 ನೇ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಉಚಿತವಾದ ಸಲಹೆ ಮತ್ತು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾಂತದ ಉದ್ಯಮದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಧೋರಣಿಯನ್ನು ತಳೆದಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಈಗಾಗಲೇ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣಗಳೇನೆಂದರೆ, ನೆರೆಯ ಪ್ರಾಂತಗಳಾದ ಮದ್ರಾಸು ಮತ್ತು ಆಂಧ್ರ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉದ್ಯಮಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದ ಉದ್ಯಮಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಉದ್ಯಮಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಿದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಅವರು ಇದ್ದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೆಲವು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮದ್ರಾಸು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯ ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಇವೆಯೋ ಆ ಸೌಲಭ್ಯ ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಉದ್ಯಮಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಪ್ರಗತಿ ಇಲ್ಲ ಕುಂಠಿತವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಈಗಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್

ಮತ್ತು ಇಂಫೋರ್ಟ್ ವ್ಯವಹಾರ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ಇದೆ. ಆದರೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಮತ್ತು ಇಂಫೋರ್ಟ್ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ರೈಲ್ವೆ ಪೋರ್ಟ್ ಸೌಲಭ್ಯ ಅವಶ್ಯ ಉಂಟು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಪೋರ್ಟ್ ಮತ್ತು ರೈಲ್ವೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕುಂಠಿತವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮಗಳು ಇದ್ದವು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಅನುಕೂಲತೆಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಆದುವು. ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮಗಳ ಒಂದು ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಇದ್ದದ್ದರ ಮೂಲಕ ಕೆಲವು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ಯಮಗಳು ಆಗಿದ್ದರೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಗಮನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವರು ಪರಪ್ರಾಂತದವರು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೆಲವು ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಪರಪ್ರಾಂತದವರು ಬಂದು ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಂದು ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ? ಈಗ ದಾಂಡೇಲಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾಗದ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮತ್ತು ಭಗಾಸ್ ಭಗಾನಿಯಿಂದ ಕಾಗದ ತಯಾರಿಸುವ ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಕಿರ್ಲೋಸ್ಕರ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಬೆಳಗಾಮಿನ ಅಲೂಮಿನಿಯಂ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮುಂತಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಪರಪ್ರಾಂತದವರು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉದ್ಯಮಗಳ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು 71 ಉದ್ಯಮ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೆ 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಫೈರು ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ರೋಲು ವಗೈರೆ ಗ್ಯಾರಂಟಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಮೂರನೆಯ ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಉದ್ಯಮಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ 449 ಅರ್ಜಿಗಳ ಪೈಕಿ 151 ಅರ್ಜಿಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಹೊಸ ಉದ್ಯಮಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದ ಹೊರತು ಏನು ಸುಧಾರಣೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅವರು ಆ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಡೇಯಿಂದ ಉದ್ಯಮದ ಸಲುವಾಗಿ ಪರಪ್ರಾಂತದವರು ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದವರು ಅದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ನಿದ್ಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿ ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುವುದು ಎಂದರೆ, ಕೆಲವು ಪ್ರಾಂತಗಳು 1965-66, 1966-67ರಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಏನೇನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿವೆ ಎಂಬ ಬಗೆಗೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎರಾ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗಿಂತ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. 1961-62 ಮತ್ತು 1965-66ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ ಉದ್ಯಮಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಬಹಳ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿರುವುದು ಉಲ್ಲೇಖ ಇದೆ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಉಕ್ಕಿನ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವ ಆಲೋಚನೆ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರವನ್ನು ನಾವು ಮೂಲವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ಯಮಗಳ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಉದ್ಯಮಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ, ಅವುಗಳ ಆಡಳಿತ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವರು ಅಷ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಈಗ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಕಂಪೆನಿಗಳ ಆಡಳಿತ ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವಾವು ಕಂಪೆನಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಏನು, ಅವುಗಳ ಕಾರ್ಯಕರಾಣಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಎಂಬುದನ್ನು ಅನೇಕ ವರದಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ರಾಫ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಂಪೆನಿಗಳು ಬಹಳ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದುವು



(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಗದಗ)

ಗಳಾಗಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದೇನು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವುಗಳಿಗೆ ಈ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭದ್ರಾವತಿ ಕಬ್ಬಿಣ ಮತ್ತು ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದುದು. ಅದರ ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬೇಡಿಕೆ ಇರುವಂಥಾದ್ದು ಅದರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂಬುದಾಗಿದೆ. The company has taken up a scheme for conversion of the common steel production into alloy and special steels in technical collaboration with an Austrian Company ಎಂದೇನಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಹತ್ವ ಇದೆ. ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದುದಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೂ ಕೊಠ್ಯಾಬೊರೆಷನ್ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫಾರ್ಮರ್ಸ್, ಖಾಟರ್ಸ್, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಅಕ್ಸೆಸರೀಸ್—ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿನೊಳಗೆ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಂಪನಿಯಾಗುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಪ್ರಗತಿ ಇದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಬೂನಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಉತ್ಪಾದನೆ ಈಗ 2,400 ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಆಗುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಯೆಂದು ಸಾದರುಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. Production of soap in this factory is expected to reach 2,400 tonnes by the end of this year. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ವಂತಹ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಏನಿವೆಯೋ ಅವು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗಿಂತ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಗಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅದರ ಅವುಗಳ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅನಿವಾರ್ಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಮಿನಿಮಂ ಶೇಕಡ 10 ರಷ್ಟಾದರೂ ರಾಜ್ಯ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಈಗಿನ ಉದ್ಯಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ನೊಳಗೆ ಇದು ಒಂದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರುವ ಉದ್ಯಮಗಳು ಪ್ರಗತಿಪರವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಭ್ಯಂತರವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳ ಸಲಹೆ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು ಇರಬಹುದು. ಅವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಗ್ಯ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಕಮಿಷನನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ನೂಟನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸೆಂಟೀಯಲ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಅದರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ A total number of 209 have been completed so far and another 42 sheds are under construction ಎಂಬುದಾಗಿ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸೆಂಟೀಯಲ್ಸ್ ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಗಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪೂರೈಸಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಪೂರೈಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೂ 17 ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸೆಂಟೀಯಲ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಇವುಗಳ ಬೇಡಿಕೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಹಳ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಇದೆ. ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜಾಗೃತಿ ಬೇಕು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಅಂದರೆ 1966-67 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ 20 ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸೆಂಟೀಯಲ್ಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರಯಾಸಿಕ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸೆಂಟೀಯಲ್ಸ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟೇ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಿ ಜಮೀನುಗಳು ಇವೆಯೆಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹ ಜಮೀನನ್ನು ಇವರು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ 18 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಗದಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 2 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ರ‍್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಕೆಲಸ ನಡೆದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅದರ ವ್ಯಾಲಯೇಷನ್ ಮಾಡಿ, ನೋಟೀಸ್ ತೆಗೆಯುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಿದೆ. ನನ್ನ ಗದಗ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ತಯಾರು

ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಾಮಾಲುಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಕುಂದಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟನ್ನು ಬೇಗನೆ ಅಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಾನ್-ಫೆರಸ್ ಮೆಟಲ್ಸ್‌ನಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅತ್ತ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ರೂಪಾಂತರಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಕಾಳಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

ಇನ್ನು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಗದಗ್ ತಾಲ್ಲೂಕಾದಲ್ಲಿ ಜಿನ್ ಸ್ಟೇರ್ ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡುವ ಉದ್ಯಮದಾರರು, ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಜಿನ್ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಾರರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಗಾಡ್ಜೆಟ್ ಸೇಫ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಪೀರ್ ಕಬ್ ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಾರರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಾರರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಸೂಯಿಂಗ್ ಮೆಷಿನ್‌ಗಳು ಎಂದರೆ ಹೊಲಗೆ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಯಾಂತ್ರಿಕರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ವಿವಿಧ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಬೇಡಿಕೆ ಸರಕಾರದ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಇದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆದಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟು ಮಾಡಲು ಬೇಕಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಉದ್ಯಮದಾರರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ, ಇದನ್ನು ಬೇಗನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೂಡ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ನಡೆದಿದೆ. ಇದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ ವಾದುದು. ತೀವ್ರವಾಗಿ ಸರಕಾರ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಇದರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ರೂರಲ್ ಅರ್ಬಿಸಾನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟುಗಳು ಎಂದು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇಂತಹ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟುಗಳಾಗಲು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಉದ್ಯಮ ಮಾಡುವಂತಹವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ತರಬೇತಿ ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಅವರೇ ಒಂದು ಕಸಬನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅವರಿಗೆ ಅನಕ್ಕಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆಮೆದರಿಂದ ರೂರಲ್ ಅರ್ಬಿಸಾನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟುಗಳು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ರೂರಲ್ ಅರ್ಬಿಸಾನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟುಗಳು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಮಾಡಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಹಳೆಯ ಮನೆ ಯಲ್ಲೋ ಇಲ್ಲವೇ ಧರ್ಮಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೋ ಈ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟುಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇವು ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅನಾನುಕೂಲಗಳು ಜನರಿಗೆ ಆಗುತ್ತವೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸರಿಯಾದ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟು ಇದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ನೋಡಿದಂತೆ ಎಲ್ಲೂ ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ರೂರಲ್ ಅರ್ಬಿಸಾನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟುಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 22 ಸೆಂಟರುಗಳು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಒಂಬತ್ತು ಸಬ್ ಸೆಂಟರುಗಳು ಎಂದು ಮಾಡಿ ಈಗಾಗಲೇ ಏಳು ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಮೂಲಕ ಸುಮಾರು ಏಳು ಸಾವಿರ ಜನ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದು ಹೋದಮೇಲೆ ಹಾಗೆ ಹೋಗಿರುವವರು ಏನಾದರೂ ಅವರೇ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಕಾರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ದೆಯೇ? ತರಬೇತಿಯನ್ನು ವಿವಿಧ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಟಿ, ಸಿಟಿ, ವೀಲಿಂಗ್ ರೋಪ್‌ಮೇಕಿಂಗ್ ಹೀಗೆ ಯಾವ ಯಾವುದೋ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಹೋದವರು ಅವರೇನಾದರೂ ಸ್ವಂತವಾದ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಕಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದುದು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿರಾಶೋಗವೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ಗದಗ್)

ಇವರು ಬರದೇ ಹೋದರೆ ಸರಕಾರದವರು ಏನು ಗುರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಂತೆ ಆದರೆ ಅದರಿಂದೇನು ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಕಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಈ ಅರ್ಚಿಸಾನ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರುಗಳೆಂದು ಏನು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಗ್ರಾಜುಯೇಟುಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರು. ಇವರೇ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರುಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿರೂ ಪ್ರಾಯಶಃ ಬಿ.ಕಾಂ., ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಅಥವಾ ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. (ಚೆಕ್ಸ್‌ಟೈಲ್ಸ್) ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪಾಸುಮಾಡಿದವರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಸಂಬಳದ ಸ್ಕೇಲು 150 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 2250 ರವರೆಗೆ ಇದೆ. ಇವರ ರೆಸ್‌ಪಾನ್ಸಿಬಿಲಿಟೀಸ್ ಬಹಳವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಜವಾಬುದಾರಿಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಜೂನಿಯರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ನೂಪರ್‌ವೈಸರ್ ಎಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲೂ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪಾಸು ಮಾಡಿದವರು ಹಾಗೂ ಫೇರ್ ಆದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಯಾವ ತರಹದ ರೆಸ್‌ಪಾನ್ಸಿಬಿಲಿಟಿಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಇವರ ಸಂಬಳದ ಸ್ಕೇಲುಗಳು 50 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 100 ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಈಕ್ವೈಟಿ ಮಾಡುವಾಗ ಜೂನಿಯರು ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇ ನೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರವರನ್ನೂ ಕೂಡ ಈಕ್ವೈಟಿ ಮಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೂ ಇದು ಸರಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಇವರಲ್ಲಿ ಈಕ್ವೈಟಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರ ಕ್ಯಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ನುಗಳೇನು, ಅವರ ಡ್ಯೂಟಿಗಳೇನು ಇವುಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರಿ ಮಾಡಬೇಕು ಇದ್ದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈಗ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಪರಮಾಧರ್ಮ ಅನ್ಯಾಯ ಎಂದು ಆಗ್ರಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ವಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಸರಿಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ಉದ್ಯಮಗಳು ಬಹಳವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿರುವ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ಅಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಜನಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮಗಳಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಅಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮಗಳಾಗಲೇ ಹೊಂದಿಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗಳಾಗಲೇ ಮಿಡಿಯಮ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗಳಾಗಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಸರಕಾರದವರದೇ ಆಗಿ ಆದಿಕ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಹಾಕಿರುವ ಕಂಪನಿಗಳಾಗಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಲಾಭ ಬಂದರೆ ಅದು ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿ ಜನರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಆಗಿರುವ ಉದ್ಯಮಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಲಾಭ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನೂ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಹೋದರೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಇದರಿಂದ ಜನಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಸಿಗದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಗುರುತರವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಿನ ಯುಗ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಯುಗ. ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೇಗೆ ಬಿಡಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಜ್ಞರು ಹೇಳಬೇಕು, ಬಲ್ಲವರು ಇದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ (Superficial idea) ಸೂಪರ್‌ಫಿಷಿಯಲ್ ಐಡಿಯಾಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತರಹದ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗಾಗಿ ಬಹಳ ಹಣ ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದೋ ಅಲ್ಲ ಯಾವ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

9-30 A.M.

ಈಗ ಹಳ್ಳಿ ಉದ್ಯಮಗಳು ಎಂದರೆ ಟ್ರಾಡೀಷನಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ (traditional industries) ನೆಲೆಸಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇವೆ. ಇದನ್ನು ಉಚ್ಚ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯಮ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಸರ್ಧಾಪತಿಯವರೇ, ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಡಿಪ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಎರೋ ಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯ ವಿಫಲತೆಯನ್ನು ನಾವು ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ

ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿತ್ತೋ ಅಂತಹ ಈ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಭೂಷಣದಲ್ಲಿ ಅದರ ಕೀರ್ತಿ ಕಟ್ಟು ಕೆಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ. ಏಕೆ ಇಂತಹ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂತು ಎಂಬುದನ್ನು ಇವತ್ತು ನೀವು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೀವೇ ಅಳತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ನೀವೇ ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಯು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ದಿವಂಗತ ಪೂಜ್ಯ ಎಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೋ ಅದು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಗಾಳಿಪಟಲ ಆಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಆದಾಯ ಕೇವಲ 1-2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದಾಗ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಬಂಡವಾಳದಿಂದ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿತು. ಅಂತಹ ದೊರದೃಷ್ಟಿ ಎಲ್ಲೆ? ಮೈಸೂರಿನ ವರಮಾನ ಸುಮಾರು 150 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ಇಂತಹ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಚಿನ್ನದ ಭಂಡಾರವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೋ ಏನೋ! ಅದು ಇವತ್ತು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ತಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯ ಈ ವಿಫಲತೆ ಏನಿದೆ ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಚಿನ್ನದ ನಾಡಾಗಿತ್ತು. ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಇದ್ದಂತಹ ನಾಡು ಇದು. ಗಂಧದ ನಾಡು. ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಈಗ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯನ್ನು ಮಾರಿಬಟ್ಟಿರಿ, ಕೇಂದ್ರದವರಿಗೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದವೋ ಅವನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ವಹಿಸುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಇವತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಖನಿಜ ಸಂಪತ್ತು ಅರಣ್ಯಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಸಂಪತ್ತು ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಕೂಡಗಡ್ಡೆ, ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಇವೆರಡು ಇವೆ, ಸಂಪತ್ತಿನ ಸಮೃದ್ಧಿ ಇರತಕ್ಕ ದೇಶ ಮೈಸೂರು ದೇಶ, ಇಂತಹ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ! ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದವರ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಪ್ಲಾಟ್ ಮಾಡಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಭೂಷಣದಿಂದ ಅಳಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಸಂಶಯ ವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉದ್ಭವ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ತಾವು ಇವತ್ತು ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆ ಇಂತಹ ದುಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು? ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೇರಳ ವಾಗಿ ಖನಿಜ ಇದೆ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಅದುರು, ಲೈಮ್‌ಸ್ಟೋನ್, ಕ್ರೋಮೈಟ್ ಇವೆಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಇದೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಸಂಪತ್ತು ಇದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಯು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ನೆರೆ ಪ್ರಾಂತವಾದ ಮದ್ರಾಸ್, ಅಂಧ್ರ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೆಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಉಪಯೋಗ ಕೂಡ ಆರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ 50-60 ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮದು 38-6. ಇದು 63-64ರ ಅಂಕ ಅಂಶ. ಇವತ್ತು ಇದೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಳತೆಗೋಲು. ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಳತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಪರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಇನ್‌ಕಂ ಕೂಡ ಆರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಅವರೇಜ್ 334 ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮದು 304 ಇದೆ. ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಆರ್ ಇಂಡಿಯಾ ರೆವರೆಂಗೆಂತಲೂ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ತಾವು ಒಂದು ಪ್ಲಾಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಭೂಷಣದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕ ಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದಂತೆ ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ದುರಾದೃಷ್ಟಿ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡು ತ್ತೇನೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಏರಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಅದರ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಅನುಕೂಲಗಳು ಇವೆ.

ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಮೆಟರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್, ಲೋಹಗಳ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳ ಹೇರಳವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ಸ್ವಲ್ಪೇಶ ಇದೆ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಅದುರು, ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್, ಕ್ರೋಮೈಟ್ ಲೈಮ್‌ಸ್ಟೋನ್, ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರದಿಂದ ಸಾವಿರದ ಇನ್ನೂರು ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್‌ನಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಅದುರು ಹೊಸಪೇಟೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಇದು ಬಹಳ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಅದುರು ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಜ್ಞರು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸುಮಾರು 300-400 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಸುಮಾರು 12-13 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಉಕ್ಕಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ತಯಾರಾಗುವುದು ಸುಮಾರು 4-5 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ ಮಾತ್ರ. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಅಷ್ಟು ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದ್ದು ಎಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ 2 ಅಥವಾ 3 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ ಉಕ್ಕನ್ನು ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಅಥವಾ ದುರ್ಗಾಪುರ, ಭಿರಾಯ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಂದ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಂದರೆ ಅದರ ಬರ್ಡು ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಜ್ಞರ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಉಕ್ಕು ಹೊಸ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುವುದಾದರೆ ಭಿರಾಯ್ ಮತ್ತು ದುರ್ಗಾಪುರದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗತಕ್ಕ ಉಕ್ಕಿಗೂ ಇಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗತಕ್ಕ ಉಕ್ಕಿಗೂ ಬೇರೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟನ್ಗೆ 110 ರೂಪಾಯಿ ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ 107-108 ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಲ್ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯ ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇದೆ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯೂ ಕೂಡ ಹೇರಳವಾಗಿ ಇದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ಉಕ್ಕನ್ನು ಸಪ್ತೆ ಮಾಡಬಹುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೇ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಒದಗಿಸಬಹುದು ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರಗತಿ ಹಿಂದುಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ವಿಫಲ ನೀತಿ. ಆ ನೀತಿ ಏನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಒತ್ತಾಸೆ ಇಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವನು ಹೊಸದಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಾನೆಯೋ ಅವನಿಗೆ ಕಚ್ಚಾ ಸಾಮಾನಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಹಣದ ಕೊರತೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಇದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಕಿರುಕುಳ. ಈ ಮೂರೂ ಸೇರಿ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನೇ ಆಗಲ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನೆರೆ ಪ್ರಾಂತವಾದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಅಂಥ, ಮದರಾಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ, ಚುರುಕಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ನೀವು ಕೊಡುವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಾದರೂ ಏನು ? ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಡೀವನಮಾಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ, ಅವರ ಧೈಯ, ತತ್ವ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದರು, ಕರ್ತವ್ಯ ನಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದರು. ಅದೇ ಈ ದಿವಸ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿಷ್ಠೆಯಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಪರ್ಮಿಟ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆದವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪಡೆದ ರಾ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉತ್ಪಾದಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ರೋಪ. ಇದರಿಂದ ಸರಕಾರವೇ ನೇರವಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಸರಕಾರ ನಡೆಸುವ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಆದಾಯವಿಲ್ಲದೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬಚ್ಚಿ ನೋಡಿದರೆ ಸುಮಾರು 10 ಕೋಟಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಮಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ, ನಾವು ಬರ್ಚುಮಾಡುವುದು 10 ಕೋಟಿ 75 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದವುಗಳಿಂದ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸೋಪು ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಭದ್ರಾವತಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ರಾಬಿವಿದೆ. ಅವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಸಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕಾರಣರೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಸರಕಾರಿ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದ್ದರೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಲ ತಪ್ಪಿತಸ್ತರಮೇಲೆ ಉಗ್ರ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಸರಕಾರದವರು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿರುವ ಕಡೆ ಸರಕಾರ ಏನು ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ

ಮಾಡಿರಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಏನೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಜನತೆಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದರೆ ಅವರಮೇಲೆ ಉಗ್ರ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಏನು ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಫಲಿತಾಂಶವೇನು? ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಷ್ಟಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ದೊರೆತಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಭೆಯು ಮುಂದಿಡಬೇಕು. ಪ್ರಗತಿ ಮನೋಭಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳೊಡಲಬಾನ್ವರವರು ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಎಕ ನಾಮಿಕ್ ಸರ್ವೆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವರದಿ ಇದೆ. ಈ ಎರಡನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಲೋಪವಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕ್ಯಾಲಿಫ ಕಂಟ್ರೋಲ್, ರೆಕ್ಟರ್ ಇಡುವ ಪದ್ಧತಿ, ಜನರಿಗೆ ಹಣದ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಅಸಿಸ್ಟೆನ್ಸ್, ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಮುಂತಾದವು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಚಾರವಿವಿಧವು ಮಾಡಿ, ಏನು ಸೌಲಭ್ಯ ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿ ಅಥೋಗತಿಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಇಲಾಖಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೇವಲ ಮೇಜಿನಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಯಾರಾದರೂ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅವರಿಂದ ಲೆಂಚ ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಲು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಿವಿಲ್ ಸಪ್ಲೈಸ್ ಕಂಟ್ರೋಲರು ಅಥವಾ ಮಿನರಲ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಡೈರೆಕ್ಟರೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಅವರಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಗೇನು ಸಹಾಯವಾಗಿದೆ? ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಖನಿಜವಿದೆ, ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ಈ ದಿವಸ ನೋಡುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 2,458 ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರಾಗಿರುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 2 ಲಕ್ಷ 75 ಸಾವಿರ ಜನರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವೇಜ್‌ಸೃಷ್ಟಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ವೇಜ್ ಬೋರ್ಡಿದೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೂಲಿ ದರ 2.58, ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ 6.72, ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ 5.36, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ 4.72 ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಮೈಸೂರು, ಮದ್ರಾಸು, ಆಂಧ್ರ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ಅಜಗಜಾಂತರ ವರ್ತಿಸುವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚಿಸಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಯಕನಾಮಿಕ್ ಮತ್ತು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಅಸಿಸ್ಟೆನ್ಸ್, ಸರಕಾರದ ನಾನಾ ಫಾರ್ಮ್‌ಲಿಟೇಷನ್‌ನಿಂದ ತೊಂದರೆ ಹಾಗಾದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದು ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನಕೊಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬ ಭಾವನೆ ಇದೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮೂರು ಪಂಗಡಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು, ಒಂದು ಅಗ್ಗೋ ಬೇಸ್ಡ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್, ಇನ್ನೊಂದು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬೇಸ್ಡ್ ಆನ್ ಮಿನರಲ್ಸ್, ಮತ್ತೊಂದು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬೇಸ್ಡ್ ಆನ್ ಫಾರಿಸ್ಟ್ ವೆಲ್ಸ್ ಎಂದು ಈ ಮೂರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಹೇರಳವಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ, ಅಗ್ಗೋ ಬೇಸ್ಡ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸೆಕ್ಟರ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಈಗ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿದೆಯೋ ಅದರ ಎರಡುಮೂರರಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುವ ಸಕ್ಕರೆ ಬಹಳ ರುಚಿಯಾಗಿ ಹೆಸರುವಾಸಿ ಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಕ್ರಪಿಂಗ್ ಕೆಪ್ಪಾಸಿಟಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ 10-12 ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಗದದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ಅವಕಾಶವಿದೆ, ಪರ್ಲ್, ವುಡ್, ಬಗಾಸೆ, ಯೂಕಲಿಪ್ಟಸ್ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ 2-3 ಕಾಗದದಕಾರ್ಖಾನೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಿನರಲ್ ವೇಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟನ್ನು ತಯಾರಿಸಬಹುದು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 750 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ ರೈಮ್ ಸೋಲ್ ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ಈಗ ತಯಾರಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ 3-4 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಸಿಮೆಂಟನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ 4-5 ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು.

ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸರ್‌ಫ್ಯೂರಿಕ್ ಆಸಿಡ್ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹುಲಿಯೂರು ದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೈಟ್ರೇಟ್ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಇವುಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಫರ್ಟಿಲೈಸರ್‌ನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫರ್ಟಿಲೈಸರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು, ಅದು ಯಾವತ್ತು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಹಾರದ ಉತ್ಪನ್ನ ಹೆಚ್ಚಾಗ



(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಕ್ಕೂ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಮಿಕಲ್ ಸರ್ಟಿಫೈಸರ್ಸ್ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ, ಅದು ಹೇರಳವಾಗಿ ತಯಾರಾಗಬೇಕು. ಮಂಗಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮತ್ತು ಕಾಂಪಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫರ್ವೆಸ್ಟ್ರಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಕಚ್ಚಾ ಮಾಲು ಹೇರಳವಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಲತ್ತು ಎಂದರೆ ವಿಮ್ಯುಚ್ಚಕ್ತಿ, ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ವಿಮ್ಯುಚ್ಚಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಫರ್ವೆಸ್ಟ್ರಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಸ್‌ನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡರೇಬೇಕೆಂದು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೀರೆ ಹೊರತು ಆದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಒಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಬರಲಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಯಾವಾಗ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತದೆ? ಎಲ್ಲ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಚೆಕ್‌ಲೋಎಕನಾ ಮಿಕ್ ಸರ್ವೇ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಸಾವಿರದ ಒಂದು ನೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು 15 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಉತ್ಪನ್ನ ಇವತ್ತು ಏನಿದೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಎರಡು ಮೂರು ಪಟ್ಟು ಹೊಂದುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಪ್ರಕಾರ 1975ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಂದಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ 302 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನೆಟ್ ಔಟ್‌ಪುಟ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತೀರಿ? ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಕಡೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ಟಾರ್ಟ್‌ಅಪ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಜನಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನುಮಾರು ಒಂದು ನೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾಡಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾಟಲಿಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್. ಇದು ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಇವೆ. 5 ರಿಂದ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ಮನುಷ್ಯ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೆಕ್ಟರಿನಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ನಿಮ್ಮ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೆಕ್ಟರಿನಿಂದ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಾವುದರಿಂದಲೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಒಂದು ಅಂಧಕಾರ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಇದರಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರಗತಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತಾ ಇದೆ. ತಮ್ಮ ನೀತಿಯನ್ನು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ 3 ವಿಧದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿ ಇದೆ. ಒಂದು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು. ಎರಡನೆಯದು, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅಥವಾ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು, ಮೂರನೆಯದು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಎಂಟರ್ ಪ್ರೈಸ್‌ನಿಂದ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಈ ಮೂರು ವಿಧವಾದ ಮಿಕ್ಸೆಡ್ ಎಕನಾಮಿ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬಹಳ ಕುಂಠಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ. ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಒಂದು ದೀರ ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಎಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಪಡುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ—ಅವನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡತಕ್ಕ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ತಮ್ಮ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ನಿಲುವು ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸೊಗಸಾಗಿ ವೇಶ ಭೂಷಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತರಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಮುಂದುವರಿದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೇವಲ ಪರ್ಮಿಟ್ ಹಂಚಿಕೆ, ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಹಂಚಿಕೆ ಈ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂಬ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗದೆ ಇರುವ ಕಾರಣ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಫಲತೆ ಸರಿಹೋಗದಿದ್ದರೆ,



ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕ ಹೇರಳವಾದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಒಂದು ಮನೋಭಾವ ಅವರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಸಾಲದು, ಅವರಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಅಲಂಕಾರ ಪುರುಷರಾಗಿ ಇದ್ದು ಕೊಂಡು ಅವರಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ಕೋಟಿ, ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಣ ವ್ಯಯವಾಗಿದೆ, ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ನೀತಿಯನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ. ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೆಕ್ಟರಿಗಳಾಗಿ ಅಂತಹವರನ್ನು ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಪಶ್ರೇಣಿ ರಾಜಕೀಯ ತುಂಬ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯೇ ಕೆಲಕಿ ಹೋಗಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕಡಿ ವಾತವರಣವನ್ನು ಮೈಸೂರು ದೇಶದವರಲ್ಲಿ ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ದಿಟ್ಟ ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹೊರತು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ತಪ್ಪು ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri M. SRINIVASA NAIK (Mangalore I).—I rise to support the demands placed before this August House by the Hon'ble Minister for Industries. The Hon'ble Minister for Industries has taken every care to see that industries in the State are developed properly. But I would like to state that industries have sprung up in certain parts of the State only. I would suggest that the industries are developed properly on a uniform basis. There is a proposal to start a Fertilizer Factory in Mangalore.

Sri G. V. GOWDA (Palya).—The Hon'ble Member must know that the Fertilizer Factory is given to Cochin and Durgapur but not to Mysore.

Sri M. SRINIVASA NAIK.—The Government of India has a proposal to start a Fertilizer Factory in Ernakulam. The proposal of having a Fertilizer Factory at Ernakulam was decided only on the strength of Naptha a by-product, that is available from the Oil Refineries. This by-product will be made available to this Factory. This is a most important product required for the Fertilizer Factory. The Government of Mysore must try to start the Oil Refineries in Mangalore Port because the depth of the Port will be about 43' and other Ports of the Country will be less than that. There is every case and every possibility of locating the oil Refinery in the Mangalore Harbour so that we will get the by-product of the refineries and make use of this for producing the fertilizer which is required greatly for agricultural purposes. I therefore request the Government of Mysore to make every effort to have a Fertilizer Factory in Mangalore, otherwise we will lose our case by default.

10-00 A.M.

Some years age, there was a proposal to locate a sugar factory in Mangalore. That question was dropped because economic conditions deteriorated. Now there is a good case for locating a sugar factory in Mangalore. There, we have got all facilities. Sugar cane is grown in abundance and our ryots are able to meet the needs of the factory.

(SRI M. SRINIVASA NAIK)

The Government of Mysore will have to set up a sugar factory in Mangalore either in the public sector or the private sector. It is better the Government gives due consideration to this request.

I would like to add that in South Kanara we have the largest area under plantation cultivation. We have been able to cultivate jack and other fruits in large areas. Therefore, there is need to have a fruit canning factory there. There are two fruit canning industries in South Kanara and there is need to have two more because the existing factories are not able to take the entire growth of fruits which are going to waste at present.

There is also need for a cold storage plant in South Kanara. I am told there is a proposal to have a cold storage plant in the Mysore State, and if it is so, the case for Mangalore is so great and genuine that the Government will do well to locate it in the District of South Kanara.

Though Mangalore is very near a cotton producing centre, there is no ginning and spinning mill. Once there was a proposal to have a spinning and ginning mill in South Kanara, when the District was in Madras State; but for want of adequate patronage, it was given up by the then Government. I now appeal to the Hon. Minister for Industries and Commerce to kindly help us to have a spinning and ginning mill located in South Kanara.

Firebricks are in great demand. In South Kanara we have got very fine clay with which we can manufacture firebricks. I think the Government of Mysore can also help us in putting up a firebricks factory in Mangalore.

The Kanara Workshop proposes to manufacture alloy steel; but the whole progress of the factory is being retarded for want of electrodes. The Government of India has been approached to grant a licence to import electrodes, but so far the request has not been complied with by the Government of India. It is very necessary that our Government should persuade the Union Government to give them a licence to import electrodes. Otherwise the large scheme which the Workshop has undertaken will go to waste. Besides, the unit of alloy steel which is functioning in Mangalore will also be a waste, hereafter. The Hon. Minister for Industries has always taken keen interest in the development of industries all over the State. He should also give due consideration for the development of South Kanara as well in the matter of industries.

The Industrial Estate, which the Government has been good enough to locate in Mangalore, has yet to start functioning because electric power has not been provided for the functioning of the Industrial Estate. I request the Government to see that the electric current that is required for the industries to function, is made available immediately. There are other vacant lands and there are persons to locate industries. Therefore, my appeal to the Government is to make them available to those who come forward to run industrial establishments.

I conclude by thanking the Chair for giving me this opportunity to speak.

**Sri K. S. SURYANARAYANA RAO (Mysore City).**—Sir, If the Third Plan progress is a guide, I would like to proceed with the achievements under the Third Five-Year Plan; and if that would be a guide at least, the State Government should wake up. If they have gone to slumber so far, at least during the Fourth Plan they cannot fall back.

In the field of industry, two things we notice in the Plan—one, the public sector undertaking and the other, the private sector undertaking. In the public sector undertakings, there are again two branches: one is the Central Government and the other is State Government undertakings. When I quote figures here, I do not mean to say anything against the neighbouring State which has progressed very much; I am only taking a comparative view to say that we have not done anything. So, it is with that particular aspect, I would like to deal with the matter. Therefore, my reference either to Madras or to Maharashtra should be taken in that light. Those States have not been endowed with any extraordinary ingenuity; nor capacity. They have built their resources to get whatever they want; but the State of Mysore could not get anything out of either the Centre's share or the private sector. During the Third Plan, the Government of India have sponsored as many as 59 industries in the public sector. We are not able to get even one out of them. The only thing that has been done in Bangalore is the Machine Tools Factory for the manufacture of watches, and perhaps the latest technical training programme under the H. M. T. Programme.

Therefore, under the Plan which has been concluded the Government of India has not favoured the Mysore State with any of the industries. As a matter of fact, he who makes the loudest noise, perhaps gets favours. Unfortunately, our State has lacked in making the noise and nothing has happened. Where is the snag? This has to be found out. Is it due to lack of initiative or is it due to lack of influence with the Government of India? In Andhra Pradesh, they have not done much better in the private sector during the Third Plan because of agricultural programme. What they failed to achieve; they have made it up through the public sector undertakings. Madras has 7, Kerala has 4, while Mysore gets nothing. Therefore, so far as the Government of India is concerned, the State Government has practically done nothing.

So, the State Government possibly may find an explanation or offer an argument that we had neither resources nor perhaps the electric power. The argument comes down to this: 'ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದಾಗ ಬಾವಿ ತೆಗೆದರು ಅಂದ ಹಾಗೆ.' The Government says: now that we have power, we have started thinking about industry. What I say is: we should have planned beforehand, prepared the ground and kept everything ready so that when power was generated we can implement them. We invested so much money for generating power, and when power is there, we have no schemes and

(SRI K. S. SURYANARAYANA RAO)

preparation for utilising it; so much so, it is going to waste so far as the State is concerned. We have every right to utilise the power we have generated. But the position now is, we have to content ourselves with the tariff got from the neighbouring States. We have not utilised the electric power we have generated; We did know that we would generate power. Therefore, nothing prevented the Government from undertaking and completing the civil engineering portion of the work, as also the training programme. In so far as taking the lead when the power becomes available is concerned, we did nothing. Take the example of the Electric Factory. What is the amount of money we have sunk on it? What is the loss incurred? What was the sort of planning we had? We have imported 32 specialists and we have not been able to make use of the entire staff. The Audit Report presented by the Accountant-General of Mysore is as follows: (in respect of the new Government Electric Factory.)

(The production is much less than what is targeted)

“According to the original programme of the factory, transformers of the value of Rs. 6 lakhs and switches of the value of Rs. 8 lakhs should have been produced in 1963-64. This target was revised in June 1963 to the producing of switch boards and switches worth Rs. 4.25 lakhs during the year. But the achievement during 1963-64 was only switches valued at Rs. 1.5 lakhs shown as works-in-progress at the end of March 1964.....

Premature Recruitment and Training: In accordance with the agreement with the foreign firm, 38 trainees were deputed to Germany between August 1960 and August 1964. Two were called back in January 1961 and March 1963 due to lack of sufficient progress and two are yet to return. Out of the remaining 34, who have come back, three are engaged in the old Government Electric Factory and the others have been given sundry jobs, as they could not be found jobs suitable to their training since production has not started in many department of the factory.”

This is how we train our personnel. Then we go further to the premature arrival of the foreign specialists. The man unfit for one job will be posted to some other place, because we have spent on him. This is the way we organise our industries. In any private enterprise, this would not have been the case. Passibly, if it were an enterprise in which the Hon'ble Minister was personally interested, he would have taken better interest and would have secured sufficient return for every pie that is spent. The State property is nobody's property! That is how things are happening. It says further:

“according to supplementary agreement, 25 foreign specialists had to be secured and a sum of Rs. 13 lakhs was incurred on their salaries alone.”

This is how the electric factory which is said to be one of our biggest factories—it may become one of our biggest factories in the times to come—this is how it is managed. Is this the way I ask. My object in pointing this out is, at least if we find fault today, you may not commit the same error tomorrow.

Then one word about the Bhadravati Iron and Steel works. The quarterly statistics production given by the State Government if it is an indication, it shows a downward trend in production. On page 28 of this report, it is said: production of Iron and Steel works—Peak year production in 1958 was pig iron 86,685 metric tons. In June 1964, it is 6951 tons. Ferro-alloy the peak year was 1663, 16,383 tons. It has come down to 1451 tons. The performance of finished steel is not any way better. It may be that Bhadravathi is our biggest factory. The expansion is going on. A lot of employment potential is there. But what have the Government done?

Take for example our cement factory. It is a matter of shame that we see a public enterprise producing sub-standard products. Whatever be the circumstances, it should not have produced sub-standard material. The cement factory produced 13,000 tons of sub-standard cement. It not only causes loss, but brings down the very reputation of the cement factory. It is a public enterprise. Why I am placing this fact is, though we have a few industries, they are not properly managed. We should have got many more industrial units to our State. We have made provision in the Budget, some money for expanding the existing units for which we need not take credit. It is not a new venture. I would like to point out one other item. Take for example Madras State. The Government of India statistics show a list of classified industries under various categories engineering industries, metallurgical industries, agri-industries. It is a matter of pride that Madras has never lagged behind in any branch. They lacked iron and steel. They have now 2-3 iron based industries started in the State. There is no branch of industry they have not touched, whether consumer industry, whether it is basic industry, whether public enterprise, or whether it is private enterprise. The only industry that is profitable in this country is the sugar industry. Possibly that is the only industry which will make a little profit. For agriculture based industry, we have not got the required number of pumps except Kirloskar. There is no other unit manufacturing pump sets. In Madras and other parts, whether it is pumps or tractors or auxiliary industries—even agricultural tools industry—we have not done much. Coimbatore is almost the centre.

**Sri K. MALLAPPA** (Minister for Industries and Commerce).—Who started in Coimbatore?

**Sri K. S. SURYANARAYANA RAO**.—It is private enterprise. That is why I say, whether it is public or private enterprise—Madras is leading. So far as licence is concerned, our Government is very liberal in recommending licences. But the licence granted, we go on marketing. For one industry, a licence was secured, but later it was sold.

(SRI K. S. SURYANARAYANA RAO)

Government spokesmen should tell the industrialists to come to us, give them a cup of coffee. We must try to attract them. We must hold out inducement for industries to come up. You may draw up plans and ask the private enterprise to follow up. They will certainly associate themselves with your enterprise.

I am reminded of one more thing. We issued 11 to 12 textile mill licences. I would like to know how many of them are coming up.

SRI K. MALLAPPA.—Most of them.

SRI K. S. SURYANARAYANA RAO.—My information is, except two or three which I have seen, none of them is likely to come up. I will now ask you about the paper industry. How many licences were issued and how many of them were started, and why is it that are not doing it?

SRI B. RACHIAH (Minister for Forest and Fishery).—Private enterprise should take more interest. So far as Government is concerned, we have done all that is possible.

SRI K. S. SURYANARAYANA RAO.—Why the private man does not come and offer himself is, absolutely he does not get any response from the Government. Every time he looks at you with a discount rather than with a premium. Sir, I am reminded of various other things, about the Forest Minister. He was found to comment when Sri Kesava Murthy was speaking about the silk industry. Sir, today silk industry has failed to make profit and it does not become of the Minister to say who else can run it? What is the meaning of doling out lakhs of rupee for this industry? For how many years are you doling out money like that? If that industry is not able to stand on its own legs all these years, what is wrong? That is the constructive way in which you should think. If it is a failure, instead of running the industry like that, give them subsidy and let it run by whomsoever that comes forward. Let it not be said that we were the pioneers.

SRI B. RACHIAH.—Let the Hon'ble Member remember that on the recommendation of the members of the district, Government was pleased to take over the management of the filature industry. Private parties have failed to run the industry on a profitable basis.

SRI K. S. SURYANARAYANA RAO.—Then about REMCO water meters. I believe these meters are supplied by the REMCO: it is said that even if there is no flow of water, the meters run on mere air pressure. I was shown yesterday a bill of one individual in Chickpet who has only one tap. His bill was for Rs. 1,240 per quarter. It should have been normally, a nominal meter hire charges.

SRI K. MALLAPPA.—How do you say, it was the fault of the meter?

SRI K. S. SURYANARAYANA RAO.—I will be very happy if they are not meters manufactured by the REMCO. But on the other hand if they are proved to be REMCO water meters, it does not bring credit to the State Government. That is all I say.



Then we have textile Mills. We have not developed auxiliary units. Metallurgical tools, structural fabrications, mechanical tools, construction equipment—in none of these things, we have made any strides. At least there should have been sufficient enterprise shown by private interests in structural engineering industrial and mechanical engineering, structural fabrications, steel tubes. So far as Bhadravathi is concerned, there are figures available. But if we compare that with the All India Figures of other States—it may be very big for our state, but it is nothing but a drop in the ocean in the All India picture. When we are thinking of millions of tons, where are we? Does it meet at the first year programme of the Fourth Plan?

About our own industry at Hospet, we were unable to get. There is no question of the aluminium factory. We do not know what will happen in the Fourth Plan. Even at Mettur, they have an aluminium factory. You have not made efforts. Even now, if you give us an assurance that we will get, we will be happy. We are hearing this for the last so many years. We want you to get the refinery, we want you to get the fertiliser factory, the iron and steel factory at Sandoor, we want you to get the aluminium factory of one million tons at Belgaum. That was what you assured on the floor of this House.

SRI K. MALLAPPA.—I am sorry, I have never promised a factory of one million tons. I said, in the first stage 30,000 tons and the next stage it will be 70,000 tons, altogether one lakh tons; and it will cost us one crore. I have never said one million tons. I request the Hon'ble Member to produce a copy of my statement where I have said one million tons.

SRI A. KRISHNA SHETTY (Mangalore-II).—What about the fertiliser factory at Mangalore?

SRI K. S. SURYANARAYANA RAO.—The other point that I wish to mention is this. Even with regard to the investment, we have made, I only refer to two instances of State Government giving aid to industry. I welcome such a move to assist the industry. But what is the result? Take for example our Gulbarga Mills. We have spent more than one crore of rupees. What is it that we have achieved. I believe it is three years since we have taken over. We have not yet put the mills into working order. I am speaking of Mahaboob Shahi Mills at Gulbarga. I believe in the present context, we could have started a new factory in the same area. With an amount of one crore spent on it, what is it that we have done? We cannot even get the interest on the investment. Going to the assistance of labour or rehabilitating the industry is a good point. I said this at the very beginning. But your achievement for these three years is not good. A private man would not have allowed the mills to run under loss for three years continuously.

Take another example, the Co-operative Spinning Mills, Dharwar. What is the record of that mills? It could not fulfil the export programme that they undertook and as a matter of fact, they have paid the fine. But they have accumulated stocks of unwanted varieties which they will have to sell at reduced rates.

Sri K. MALLAPPA.—Every mill has accumulated stocks.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Even now the position has not improved. They have manufactured sub-standard things which cannot move in the market. Therefore, they had to take expert opinion to reduce the cost and sell them. Co-operative industry return is said to be 1.2 per cent. If that is the return that we get, it hardly makes any impression. If this is the way private interest and co-operative interest should prosper, I am afraid things will not improve.

Then we have statutory bodies like the Khadi Board. Sri Shivappa mentioned it. I will tell you one more instance. They have deposited 8-10 lakhs of rupees in a private bank in current account. What is the meaning of keeping money in a private bank and not making use of it. Should they look to the common benefit or to the interest of a private bank? Is it for the purpose of safeguarding the interest of a bank or is it in the interest of the State that the money is given? Which of them should receive first attention? The audited accounts of the Khadi Board have not yet been furnished to this House. Till today, we have not got the audited statements.

Sri K. MALLAPPA.—The Accountant General is doing it.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—My information is that the Accountant General is not able to reconcile the accounts because there are no accounts.

Sri K. MALLAPPA.—It is not correct Sir. Accounts have been brought up-to-date and they are ready for audit by the A.G. He is going to do it in a couple of months and the report will be placed before the House.

10-30 A.M.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—If my information is correct, accounts have not been finalised. Even in the Public Accounts Committee, they could not take the matter on hand because the accounts were not compiled or ready.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—What transpired in the Public Accounts Committee need not be brought here.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—To strengthen my own argument the information I have is that. I do not go beyond that.

*(Interruption)*

I do not blame the Government for all that has happened during the Third Five Year Plan, because the Minister by himself cannot do anything except giving guidance. What I say is the department has not taken the initiative which it should have. I only appeal to the Government let them not take it as criticism of a negative aspect. We offer criticism as we want to see that we do better in the future. We will have to know what our short comings are. I would say let them be your guide and let them be before you as standing monuments of failure in the past. Let there not be any more failings in the future. Try to get as many industries as possible. Try to bring to bear

influence on the Government of India. Try to get one or two or three or as many industries as possible from the Government of India to Bangalore to Mysore State. Let them be located any where. I am not interested in their being located in any particular place. Let the Minister open a new chapter in inviting industrialists to come to Mysore. Let him assure them of all facilities. Why I say this is in the review of the working of industries, they have just said that they are making ground available. That is not the only requirement of industry. Ground is no doubt required. But something else is more necessary. Give them every facility they require and see that more industries come into the State at least during the Fourth Plan.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಪಿ. ಫಾಯದೆ (ಅಂಕೋಲ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುವ 14, 16, 24, 44, ಈ ನಾಲ್ಕು ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಯಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಬೇಕು, ಒಂದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅದರ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಈಗ ಕಾರವಾರದ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಕಾರವಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ 84ರಷ್ಟು ಭಾಗ ಅರಣ್ಯವಿದೆ. ಅದರ ಅಲ್ಪ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ರೂಢಿಸಲು ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನೂ ತೆರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಪ ಸಾಕಷ್ಟು ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ ಇದ್ದು ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಫ್ರುಟ್ ಕ್ಯಾನಿಂಗ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ದೈವದತ್ತವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವಂಥ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು, ನಾವು ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿರಲಿ, ಜನತೆಗೆ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಮೇಲಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಬೇಕಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಲ್ಲದೆ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿಡಲು ಒಂದು ಕೋಲ್ಡ್ ಸ್ಟೋರೇಜ್ ಪ್ಲಾಂಟ್‌ನ್ನು ನಮ್ಮ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಸೇಕಡ ನಲವತ್ತರಷ್ಟು ಭಾಗ ಮಿನರಲ್ಸ್ ಕಾರವಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಅದರ ಉಪಯೋಗ ಮಾತ್ರ ಜನತೆಯೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರವೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಲು ಅಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದರೆ ಅದರಿಂದ ಹೇರಳವಾದ ಉತ್ಪನ್ನ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಿಂದೆ ಕಾರವಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಅದು ಈಗ ಕಾರವಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಅಂದರೆ ಬೆಳಗಾಂ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಬೆಳಗಾಂ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ವಿರೋಧವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂಥ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಬಾಕ್ಸೈಟ್ ಅಂಕೋಲ ಮತ್ತು ಹೊನ್ನಾವರ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಅದು ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಯರಾಳುಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಳಸೂರು ಎಂಬಲ್ಲಿ ಗ್ರೇಟರ್ ಮೈಸೂರು ರೇಯಾನ್ ಪ್ಲಾಂಟ್‌ರಿಗಾಗಿ ಈಗ ಆರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆ ರಾಗಾಯ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಕ್ಲಿಯರ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಫೌಂಡೇಷನ್ ಸಹ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಯಾವ ತರಹ ಕೆಲಸವೂ ಅಲ್ಲಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸಹನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಳೆಂಬವಾಗುತ್ತಿದೆ, ನಿಜ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ತಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಆರು ವರ್ಷ ಕಡಮೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಬರಬಾರದ್ದರಿಂದ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬೊಂಬು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಪಿ. ಫಾಯದೆ)

ಹೊತ್ತು ಬಿಟ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯವರಾಗಲೀ, ಬೇರೆ ಯಾರಾಗಲೀ ಬದರನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನೂತ್ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

[Mr. SPEAKER in the Chair].

ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ವೆ ಕೆಲಸ ಆಗಿದೆ. ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಭಾಗವಾದ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದರಿಂದ ಆತ್ಮಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಪೂರೈಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾರ್ತ್ ಕನರಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ, ಈ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಅನುಕೂಲ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಅದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಹ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹಾಗೆ ಆದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಎಕ್ಸಿಟಿನ್‌ಷನ್ ಆಫೀಸರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಂದ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಹುದೋ ಅಂಥ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ನುಮ್ಮನೆ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ರೈತಾಪಿ ಜನರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದರಾದರೂ ಕೆಲವೊಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ (ಮದ್ದೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ.....

Mr. SPEAKER.—Let the Hon'ble Member Kindly speak in English, if he can. If it is embarrassing, he need not do so.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ಈ ಶರಾವತಿಯ ಮುಂಬೆಳಕು ಬರಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ಸುಗ್ಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೂಡ ಈಗ ನಿರಾಸೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ, ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಮದುವೆಗೆ ನಾಚಿದಂತೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ;

ಕಳೆದ 18 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೋ ಆ ಪ್ರಗತಿ ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಪ್ರಗತಿಯಿಬನಾದಿ ಆಗದೆ ಹೋಗಿದೆ. ನಾವು ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ಈಗ ಆಶ್ವಾಸನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ ಅವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ಶೋಷಣೀಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಕಾರಣವೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡು ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಡುವ ಸಮಯ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೇನು ಕಡಿಮೆ ಇದೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಒದಗಿಬಂದಿದೆ, ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಇದೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ದಿಮೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಿದೆ. ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಜನರೂ ಕೂಡ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದಿರುವವರೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಣ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಜನ ಮಾತ್ರ ಮುಂದೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೆನ್ನು

ವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದುವಾದ. ಆದರೆ ನಾನಾದರೂ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಬಂಡವಾಳಪಾಕಿಗಳು ಹಾಗೂ ಹಣ ಇಟ್ಟಿರುವ ಜನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಒಂದು ಉದ್ದಿಮೆ ಅಥವಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೋಸ್ಕರ ಹಣವನ್ನು ಇಣಕಿಸ್ತು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು ಇರುವುದೇ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ಪ್ರಗತಿ ಕುರಿತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಾವು ಉಂಟುಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೂ ಸಫಲರಾಗಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಭಾವನೆ. ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾನು ಆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಸುಕಟದಿಂದ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 1956ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಎಸ್ಕೃತ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವಾದಾಗ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೂ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈ ರಾಜ್ಯ ಪದೇ ಪದೇ ಎಡವಿ ಮುಗ್ಗರಿಸಿ ಬೀಳಲಿಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ಪನವರೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ನೂರೈ ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಅವರೂ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವುದಾಗಲೀ, ಆ ರೀತಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿ ಆದಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಇವರ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಮಗೆ ಸಿಲ್ಲುವುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಪಡೆಯುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಇವರ ಒಂದು ದುರ್ಬಲವಾದ ನಾಯಕತ್ವದಿಂದ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನೇ ಮುಣ್ಣುಪಾಲು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಂತಹ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಾವು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿ ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇಬ್ಬರು ಯುವಕರು ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತು ಪಡೆದು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿ ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಇವರ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಕಾನೂನುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. 1963ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಯು ಇರಾಖೆಗೆ ರೂಫ್ ಪ್ರಕಾರ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದರೆ 1965ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರು ಪತ್ರ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈಗ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಉತ್ತರ ಬಂತು. ಇಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಉದ್ದಿಮೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕಾದುದು ಇಂತಹ ಒಂದು ವಾತಾವರಣವೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಎಳೆಬವಾಗಿ ಇದು ಏಕೆ ಆಯಿತು, ಅಂತಹ ಒಂದು ಮಹತ್ವವಾದ ಪ್ರಸಂಗ ವೇನಿತ್ತು? ಆ ಇಬ್ಬರು ಯುವಕರು 1965ನೇ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇವರ ಕಾಗದವೇನಾದರೂ ಬರಡೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರು. ಅನಂತರ ಅವರು ಇಂತಹ ಒಂದು ಉದ್ದಿಮೆಯನ್ನು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ ಹತ್ತಾರು ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅಡ್ಡಿ, ಅಡಚಣೆಗಳು, ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇರಾಖೆಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕವು ಗಳಾಗಿವೆ. ಎರಡನೆಯದು ಸ್ವಲ್ಪ. ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸರ್ವಾಪುರ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಸುಮಾರು 4-5 ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ 4 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡೋಣವೆಂದರೆ ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿನ ಬೆಲೆಗಳು ಗಗನಕ್ಕೇರಿ ಹೋಗಿವೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಬಹಳ ಮುಂದೆವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆ ಇದ್ದುದು 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿದೆ. 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಗಳಾದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲವಿದೆಯೋ ಅಂತಹ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡೋಣವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರ ಅವಾಂತರ ಬೇರೆ, ಅದು ಕಳವರ್ಷ ಆಗಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿದರೆ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಒಪ್ಪಿದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವರು ಜರ್ಮನಿ ಕಂಪೆನಿಯ ಕೊರಾಬೊರೇಷನ್ ಕೂಡ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಚಿಕ್ಕಿ ಕರ್ ಕೊರಾಬೊರೇಷನ್, ಫೈನಾನ್ಸಿಯರ್ ಕೊರಾಬೊರೇಷನ್—ಈ ಎರಡೂ ಆ ಯುವಕರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಯುವಕರು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿ ಕಾದಾರು? ಎಷ್ಟು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಯಕುಳಿತುಕೊಂಡಾರು? ಅವರು ಈ ಸರ್ಕಾರವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರನ್ನೂ ಕೇಳಿ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ)

ಕೆಳಗೆ ಸಾಕಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಆ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಅವರಿಗೆ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲೇ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಆ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಆ ಯುವಕರೇ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಅಂಡ್ ಕಾಮರ್ಸ್, ಮದ್ರಾಸ್, ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದು, ಅವರಿಗೆ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಮತ್ತು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಕೊರಾಬೋರೇಷನ್ ಸಿಕ್ರೆಡೆ ಎಂದು ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಅವರ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದುದನ್ನು ಕಂಡು ಮರು ಟಪಾಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅವರಿಂದ ಈ ಯುವಕರು ಜಾಗೃತೆ ಬಂದು ಭೇಟಿಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಜವಾಬು ಬಂತು. ಅಂತೆಯಾಗಿ ಇವರು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಗಿಂಡಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ಲಾಟ್ನ್ನು 24 ಘಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ, ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತೇವೆ, ಎಲ್ಲಾ ಇತರ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇವೆ, ಪವರ್ ಸಹ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೊಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಣ್ಣ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ ಆ ಒಂದು ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಂತಹ ಒಂದು ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡದೇ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೇ. ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಇವರು ನಿರ್ಮಿಸಿದರೆ ಯಾರು ಉದ್ದಿಮೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರೇ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಬಹು ನುಂದರವಾದ ಪಟ್ಟಣ. ಒಳ್ಳೆಯ ವಾಯುಗುಣ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಪಟ್ಟಣ. ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಸರಬರಾಜು ಇದೆ, ಉತ್ಪನ್ನವೂ ಇದೆ. ಕಾವೇರಿ ಸ್ವೀಂ ಏನಾದರೂ ಮುಗಿದರೆ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಬೊಂಬಾಯಿ, ಮದ್ರಾಸ್, ದೆಹಲಿ, ಕಲ್ಕತ್ತಾದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉದ್ದಿಮೆಗಾರರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ವಾತಾವರಣ ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ಉದ್ದಿಮೆಗಾರರು ಈ ದಿವಸ ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮದ್ರಾಸ್, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಕಲ್ಕತ್ತಾ, ಪೂನಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೇ ಹಿಂದೇಟು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅವರು ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಜಾರಿಸುವುದು. ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಕೇಳಿ ಎನ್ನುವುದು, ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷನನ್ನು ಕೇಳಿ ಎನ್ನುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಡಿಫಿಕಲ್ಟೀಸ್ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಇವರು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು. You put some sort of ceiling on their enthusiasm. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆರೋಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕಳೆದ 4½ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಪು ಯಾವ ಯಾವ ಉದ್ದಿಮೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆಂದು ಆತ ಮಾಡಿದ್ದವೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಕಂಡವರ ಪಾಲಿಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನೇ ನಾಪು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಧೀರೋದಾತ್ತವಾದ ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದೊಡನೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಹೋಲಿಸುವಾಗ ನಮಗೆ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದಿಲ್ಲ ಒಂದು ಕಾರಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅದನ್ನು ಪೆಂಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ನಿಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ದಕ್ಷಿಣದ ಪ್ರಭಾವೀ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಹಿತತತ್ವ ಸಿಕ್ಕಿ ಈ ದಿವಸ ಮೈಸೂರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಅಪಾದನೆಯನ್ನು ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರ ನೀತಿಯನ್ನು

ಕೂಡ ನಾನು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೇಲಂನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಹೊಡೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಜಪಾನಿನ ಒಂದು ಕಂಪನಿಯವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಧಾನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮದ್ರಾಸಿನ ಉದ್ಯಮದ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟರಾಮನ್ ಅವರು ಮದ್ರಾಸಿನ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೋದರೆ ನಾವೇ ನೇರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಇದನ್ನು ದೃಢವಾದ ಹೆಜ್ಜೆ ಧೈರ್ಯವಾದ ಹೆಜ್ಜೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸೇರಿ ಒಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಅಷ್ಟು ಧೈರ್ಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಡಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಏನೇನು ನೆರವು ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಒಳ್ಳೆಯವರು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು "Senior statesman of India" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. He is one of the senior statesmen of India by virtue of his age, by virtue of his sacrifice to the country and all that. But, how does it serve the purpose, serve the cause of Mysore? ಈ ಪಟ್ಟದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ತ್ಯಾಗ ಆಗಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಸಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೂತನೆ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಹೊರತು, ಜನತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನೀವು ವಾದಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೋ ಹೊರತು, ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮನವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಕಡ್ಡದೆ ಇದ್ದರೂ ಬುಸುಗುಟ್ಟುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದವರು ಬುಸುಗುಟ್ಟುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನೀವು ಆ ರೀತಿ ಬುಸುಗುಟ್ಟುವುದಾದರೆ ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದವರು ಬುಸುಗುಟ್ಟುವ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಬುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮೇಲೆ ಬುಸುಗುಟ್ಟಿ ಈಗ ಕೆಲನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನನಗೆ ಇಚ್ಛೆ ಇದೆ.

ಇನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನಮಾಫೆ 6-7 ತಿಂಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಂಪೆನಿ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಅಪಾದನೆಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಆ ಆಪಾದನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಂಶವಿದೆಯೇ, ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಅದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದದ್ದು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯ ತಕ್ಕ ರೀತಿ ಆಗಿದೆ. ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಷೇರುಗಳು ಇವೆಯೆಂದು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದವರು 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಸಿಮೆಂಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಅದು ಈಗ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಿಮೆಂಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಮೂಲನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಟೀಕೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಎಜ್ಞೆ ಯಾರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲದೆಯೋ ಅವರು ಈಗ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತನಿಖೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಮೂಲನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಶಾಸನ ಸಭಾಸದಸ್ಯರು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಒಂದು ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ನಡೆಯಿತು. ಅಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ 32 ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಎಜ್ಞೆಮೇಲೆ ಹಾಕರಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ 89 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನನಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ನಂಬಲರ್ಹವಾದ ವರದಿ. ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಎಜ್ಞೆಯವರು ಈ ಸಿಮೆಂಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಹಣದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ತನಿಖೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ 89 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಕೊನೆಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ದಿವಸ ಆ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಎಜ್ಞೆಯವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು



(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ)

ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಜ್ಜೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು 3-4 ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಅಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ಉತ್ತರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾರದೋ ದಾಖಲೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಎಜೆಕ್ಯುಟಿವ್‌ಗೆ ಹಾಕಿದ್ದ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಒಳಕ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಭಯ ಏನೆಂದರೆ, ಇದೇ ರೀತಿ ಉದ್ಯಮಗಳ ಹಗರಣಗಳು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತ ಉದ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಂಕ್ಷೆ ಬಂದು ಅನುಮಾನ ಬಂದು ಈ ಉದ್ಯಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಊನ ಬರತಕ್ಕ ಸೂಚನೆಗಳು ಜಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತಿವೆ.

ಇನ್ನು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕಮಾಂಡಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿನೀತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ಟೆಪ್‌ಲೆಸ್ ಸ್ಕ್ವೇರ್, ಕಾಪರ್, ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಇವುಗಳ ವಿತರಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ವಭಾವತಃ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿಯೂ ಕೂಡ ಅವರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಕೆಳಗೆ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಮದ್ದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಟೆಪ್‌ಲೆಸ್ ಸ್ಕ್ವೇರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಿರಬೇಕು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಅದರಂತೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಅವನಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಜನಗಳು ನನಗೆ ಬಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಆ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ

11-00 A.M.

ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಆರು ತಿಂಗಳಾಯಿತು, ಎಂಟು ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ನಾವು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿಯಾಯಿತು ಈ ದಿವಸ ನಮಗೆ ಬಂದಿರುವ ವರದಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನೂರರಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಅರವತ್ತರಷ್ಟು ಭಾಗ ಬೋಟಾ ಮಾನುಫ್ಯಾಕ್ಟರರುಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಕಳ್ಳ ಹೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈಸನ್ನುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಎಲ್ಲ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹರಕು ಹೆಂಟುಗಳನ್ನು ಹೊದಿಸಿದ ಯಾವುದೋ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಇಂತಹವರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮರದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಕೂಡ ಸ್ಟೆಪ್‌ಲೆಸ್ ಸ್ಕ್ವೇರ್‌ನ ಕೋಟಾಸಿಗಾಗಿ ಸ್ಕ್ವೇರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ರೈಸನ್ನು ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದೀಯೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಈಗ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಈಗ ರೈಸನ್ನು ಕೋಟಾ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ನಿಜವಾಗಿ ಯಾರು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಬೋಟಾ ಮಾನುಫ್ಯಾಕ್ಟರರುಗಳ ಮೇಲೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸರಿಯಾದ ಫ್ಲೈಯಿಂಗ್ ಸ್ಕ್ವಾಡ್ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸಾರಿಗೆ ಸಚಿವರು R. T. D. ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. They keep most of the time flying in their jeep ;but nothing substantial has been done.

Sri D. DEVARAJ URS (Minister for Road Transport).—If they are stationary, how can they find out ! It is only when they move, they can find out something.

Sri S. M. KRISHNA.—I am wholly in favour. They should move and they should move fast. But, they keep on flying, doing nothing. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಫ್ಲೈಯಿಂಗ್ ಸ್ಕ್ವಾಡ್ ಎನ್ನುವಂತಹ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರಗಳ ತಂಡ ಮಾಡಿ ಇದರ ಮೂಲಕ ಬೋಟಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಾರರುಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಉದ್ಯಮಗಳ ಭೂಪಟವು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳ ಇದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಗಳ ಭೂಪಟ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ಸಂಪದ್ವರಿತವಾದ ಹಲವಾರು ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮುಂದಿಡಬೇಕೆಂದು ಅತಿಸಿ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹೆಚ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣಯ್ಯ (ಬೆಂಗಳೂರು).—ಸ್ವಾಮೀ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಯಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇಂದು ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬದರಾಣಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ಈಗಾಗಲೇ ಇಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಇದ್ದಂತಹುದು ಇವೊತ್ತು ಬಹಳ ಹಿಂದಿಳಿದಿದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ ಇವೊತ್ತು ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ಫಲ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳು ಇರಬಹುದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದವರು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಯಾರಾದರೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಬಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೇನೇ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂದುದೇನೋ ಸರಿ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮೈಸೂರಿನವರು ಯಾರೂ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರದೇ ಹೋದರೆ ಹೊರಗಿನವರು ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಮೈಸೂರಿನ ಜನಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮನೋಭಾವವೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರಿನ ಜನ ಬರದೇ ಇದ್ದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಗಿನವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವರಿಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದವರು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಅರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಉದ್ಯೋಗ ವಿಸಮಯ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಇವರುಗಳು ರಿಜಿಸ್ಟರು ಮಾಡಿಸಿ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾಯುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ತರಬೇತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದಂತಹ ಪದವೀಧರರುಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಹೋದರೆ ಅವರನ್ನು ನೆರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗಾದರೂ ಕಳಿಸೋಣವೆಂದರೆ ಅಲ್ಲೂ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಹೋದರೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ತರಬೇತಿ ಕೊಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುಗಳೂ ದೊರೆಯುತ್ತಿವೆ. ಶರಾವತಿಯಂತಹ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ವೆಚ್ಚಮಾಡಿ ಎದ್ದುಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಎದ್ದುಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಶರಾವತಿಯ ಎದ್ದುಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತ. ಇವೊತ್ತು ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿರುವ ಹಣದ ಬಡ್ಡಿಯೂ ಕೂಡ ದೊರಕುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯೋಗ ಅನೇಕ ಬದರಾವಣಿಯಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ಜನ ಮುಂದೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅಂತಹವರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ವೋರ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಮಹನೀಯರು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ತೆರೆಯಲು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆದು ಕಚ್ಚಾವಸ್ತು ಮೆಷಿನರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಲಹೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ 6000 ಅರ್ಜಿಗಳು pending ಇವೆ. ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯಾವ ತರಹದ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಬೇಕಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಸರ್ವಿಸಪ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರದವರು Report on the working of Government Departmentನಲ್ಲಿ ಇಲಾಖಾ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ 449 ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 161ಕ್ಕೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹೆಚ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣಯ್ಯ)

ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈಗ 6000 ಅರ್ಜಿಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ಅರ್ಜಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಬಂದವು? ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಜನ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಇಲಾಖೆಯವರು ಹೊರಗಿನವರು ಬಂದರೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೂ ಬಹಳ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಂಧಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಸಾಯೋಪಕರಣಗಳ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಹಾಗೂ ಡ್ರೆರಿ ಪ್ರಾಡಕ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಹಾಕಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದನಗಳು ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಭೂಗುಣವಿದೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವ ಉದ್ಯಮಿದಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉದ್ಯಮಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗದೆ ಇರುವುದರಿಂದಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಮುಂದೆ ಯಾರೂ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಜನ ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬಾರದೇ ಇದ್ದರೆ ಹೊರಗಿನವರು ಬಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡವೇ ಹೋದರೂ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಕಾರಣ ಇಲಾಖೆಯವರು ಜನರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳದಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಜನಕ್ಕೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲಾಖೆಯವರು ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಮರನಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಿಗುವಂತಹ ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಕಾರ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಇಂಪಿಮೆಂಟು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮಾಡಲು ಸರಕಾರ ಬಹಳ ದುಡ್ಡನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲದೇ ಬರುವ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುವ ಉಪಕರಣಗಳು ಬೇರೆ ಖಾಸಗಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುವ ಉಪಕರಣಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದುದೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರಕಾರ ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಮಿಷಿನರಿ ಇದೆ. ಎತಕ್ಕೆ ಫಿಶ್ಚು ಗುಡ್ಡ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೇ ಉಪಕರಣ ಒದಗಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಏನು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ? ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹೆಸರಗಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪವರ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಡಿಮಾನ್ಡ್‌ನೋಟ್ ತೋರಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಈ ಪವರ್‌ಟ್ರಾನ್ಸ್ ಯೋಜನೆ ಮಂಜೂರಾತಿಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಫೆಡ್ಡ್ರಲ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಹಣ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯ ಕಚ್ಚಾಪದಾರ್ಥ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜನ ಬೆಳೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎನನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಯೋಜನೆ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಲ್ಲದೆ ಫೆಡ್ಡ್ರಲ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಆದಷ್ಟು ಹಣ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಡಿಟಿಂಗ್ ಓನ್ ಸ್ಮಾಲ್ ಸ್ಕೇಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನೆರೆ ರಾಜ್ಯವಾದ ಮದ್ರಾಸು ರಾಜ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ನೆರೆಯವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಿದೆ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಇಂಧಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಡೆಯದಿರುವ ಕಾರಣವೇನು ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹಾಸನ ಮತ್ತು ಸಕಲೇಶಪುರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಇಂಧಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಮಂಜೂರಾಗಿವೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು

ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಜಮೀನುಕೂಡ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ರಿಕಾರ್ಡು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದಿಂದ ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಎಷ್ಟೇನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಯಾವಾಗ ಒದಗಿಸುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿ ನಾನು ಸರಕಾರವನ್ನು ದೂರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಸರ್ವ ಎಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನಸ್ತಿ ಬರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ ಅವರಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಕೇವಲ ನೆರ ರಾಜ್ಯ ಹೊಗಳಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಹಿಂದೆ ಬದರೆ ನಾವು ಎನೂ ಸಾಧಿಸಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

Imported Goods ಕಂಟ್ರೋಲ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಸ್ಟೇನ್‌ಲೆಸ್ ಸ್ಟೀಲ್ ಮುಂತಾದ ಕೋಟಾಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಅಂಥವರನ್ನು ಬಲ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕೋಟಾ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದರಿಂದ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೋಟಾ ಎಷ್ಟು ಕೊಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಅದರಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗತಕ್ಕ ಸಾಮಾನುಗಳ ರೆಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬೆರೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಸರಕಾರ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ರೈಸೆನ್ಸ್ ಇಲ್ಲವೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ವರು ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಲಹೆ ಸರಕಾರ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶರಾವತಿ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗತಕ್ಕ ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿ ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ದೇಶದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಆಗತ್ಯ. ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬಂದಂಥವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ಸಹಕಾರ ವ್ಯವಸಾಯ ಇರಾಖೆಯವರು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಮೊದಲು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರರು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಪಟ್ಟು ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರಖಾನೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸರ್ವ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದು ಕಾರ್ಯಾಗತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಈ ಎರಡು ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸರಕಾರದವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಎರೋಧಿಸುತ್ತಾ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಹಿಂದೆ ರಾಜರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ಈ ಹಳ್ಳಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನವು ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ ರಾಜ್ಯ ಆಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿತು. ನಮ್ಮ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. 1916ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಗಂಧದ ಎಣ್ಣೆಯ ಕಾರಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಆಗಿದೆ. 1919ರಲ್ಲಿ ಸೋಪು ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದೆ. 1923ರಲ್ಲಿ ಭದ್ರಾವತಿ ಕಟ್ಟಣ ಕಾರಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. 1932ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಗವರ್ನಿಂಗ್ ಸಿಬ್ಬಿ ವಿಎಂಗೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. 1932ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಪೊರ್ಸಲೇನ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. 1940ರಲ್ಲಿ ಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಹಾಸನ ಇಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. 1881ರಲ್ಲಿ ಕೋರಾರ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನಿಂಗ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀ ಆಯಿತು. 1917ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ವರ್ಕ್‌ಶಾಪ್ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. 1944ರಲ್ಲಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಗಂಧದ ಎಣ್ಣೆ ಕಾರಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದು ಯಾವ ಕಾರಖಾನೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ್ಗೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದಂಥ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ನಂತರ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿವೆ ? ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ನಂತರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಪ್ರಗತಿ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ಸ್ಥಗಿತವಾಗಿದೆ, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಮನಗಾಣಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಶರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಕೆಲವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿ ಬಳಸುವ ಶಕ್ತಿ ಪಡೆದಿವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರು. ಬಹುಶಃ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಎಲ್ಲಾ ರೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂದು ನನಗಾದರೂ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅಮೇಲೆ ವಿಚಾರಮಾಡಲಾಗಿ ಏನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಸರಕಾರ ಈ ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಚಿವರು ಹೊಸಪೇಟೆ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ ಬಹಳ ಸಲ ಉತ್ತೇಜಕವಿಂದ ಹೇಳಿರುವುದುಂಟು, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವಿದ್ದರೆ ನಾವೇ ಒಂದು ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರವೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿವೆ ಎಂದು ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ವಸ್ತುತಃ ಹಣಕಾಸು ಮತ್ತಿತರ ಸಿದ್ಧತೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಭಗ್ನಾವತಿಯ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿದೆ, ಅದರ ಕತೆ ಎಷ್ಟುಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕವಿದೆ, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಗೆಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ವಿಚಾರಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಸರಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ನಿಷ್ಕೆಯೇನೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ನೀವೆಷ್ಟು ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲೆರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈಗ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಗ್ಲ ಅಮೇರಿಕನ್ ತಜ್ಞರು ಬಂದಾಗ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ, ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡಿ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಕೂಡ ಇದೆ. ಈಗ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರದ ಕೊನೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ. ಈ ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಿಂದ ಏನನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯಷ್ಟೇ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಐದನೆಯ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವಾದರೂ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವಂತೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿರುವರೇ ಎಂದರೆ ಏನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಬರೀ ಪೊಳ್ಳು, ಆಶ್ವಾಸನೆ, ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಅಲ್ಪವಿಾನಿಯಂ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಬಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು, ಬೆಳಗಾವಿ ಹತ್ತಿರ ಗದ್ದೆ ಅಕ್ಕಿಕ್ಕರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗೆಯವರು ಅದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈಗ ಬಹುಶಃ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇದರ ಸ್ಥಾಪನೆ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಫರ್ನಿಚರ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಕೊಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಇದನ್ನು ತರುವುದು ಕೂಡ ಬಹಳ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾದ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಇನ್ನಾವ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಿದೆ? ಆಯಿರ್ ರೆಫೈನರಿ ಸೇಲಂಗೆ ಹೇಳಿರುತ್ತಾ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತು ಬಹಳವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ರೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆದಿರುವವರಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರ ಸಂಬಂಧಿಗಳೇ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆಂಬ ದೂರಿದೆ. ಆದರಿಂದ ಕೆಲವು ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಕೃಷ್ಣರವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಕೆಲವು ಬೋಧಿತಾ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಪ್ಲಾಂಟ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವುದೂ ಇದೆ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಗಂಭೀರವಾದ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತಯಾತ್ಮ ವಿನಶ್ಯುತಿ, ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಸಂವೇದಕ ಪಡೆದಾರವು, ನುಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನಾನು ಅವರ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಅಥವಾ ಭೋದನೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಸಿದ್ಧ ವಾಗಿದ್ದರೂ ರಾಜ್ಯದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ನ್ಯಾಯನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಸಾರ್ವ ಜನಿಕರ ಬಗ್ಗೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಲು ಆದೇಶ ಮತ್ತು ಆಣತಿಯನ್ನು ನಾನು ಪಡೆದಿರುವಾಗ ನಾನು ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಕರ್ತವ್ಯರೋಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ತವ್ಯ ನೆರವೇರಿಸಿ ದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಗಲಕೋಟೆಯಿಂದ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಎರಡನೆಯ ಸಾರಿ ಚುನಾವಣೆ ಯಲ್ಲದೆ ಆರಿಸಿಬಂದರು. ಈಗ ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯವರು ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ರನ್ನೆ ಎಂದು ಒಂದು ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ. ಈ ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ, ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ನಡೆದಿದೆ, ಸುಮಾರು 2 ಲಕ್ಷ 80 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ, ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಏಜೆಂಟರು ಮತ್ತು ಮ್ಯಾನೇ ಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಈ ಕಂಪೆನಿಯ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ, ಹಣ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಮಾಡಿ ದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ಧಾರ್ವರ್ಡ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ದರಾರ್ ಅಂಡ್ ಪಾ ಎಂಬವರು 19-4-62 ರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತನಿಖೆಮಾಡಿ ಅವರು ಫೈಂಡಿಂಗ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

"The above findings clearly indicate that irregularities mainly involve use of materials, equipment and labour and have been committed.....with the knowledge of the staff of the Company. Such irregularities, in the absence of any tangible proof, are difficult to pinpoint even in an investigation let alone an audit. Detection is rendered more difficult when requisition notes describing the issue of materials for use in Company's own production and gate passes with inadequate particulars are prepared.

The whole inquiry had, therefore, to be conducted mainly on the evidence of some of the employees of the Company and records (which do not form part of the Accounts Records) revealed during the inquiry."

ಅದಾದಮೇಲೆ ಕಂಪೆನಿಯವರು ಒಂದು ಪೇಪರ್ ಹೋಲ್ಡರುಗಳ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರು, ಅದಕ್ಕೆ ಎನ್. ಕೆ. ಪಟ್ಟಿಗಾರ್ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಆ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯೂ ಇದೆ. ಅದು 5 ಜನರ ಸಮಿತಿ. ಸೇತಿ ಎನ್ನುವವರು ಡಿಸೆಂಟಿಂಗ್ ನೋಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 2 ಲಕ್ಷ 80 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಾಪಸು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಅದನ್ನು ಬಳಸಿರುವುದು ನಿಜ ಎಂದು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ದುರುದ್ದೇಶವಿರಲಿಲ್ಲ, ಕಂಪೆನಿಯ ಹಣ ಹಾಳುಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವಿರಲಿಲ್ಲ, ಅದುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬಹುದು, ಅವರನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸೇತಿ ಎನ್ನುವವರು ತಮ್ಮ ಡಿಸೆಂಟಿಂಗ್ ನೋಟನ್ನಲ್ಲ ಈ ರೀತಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

"Therefore basing my conviction on the facts stated above, I have to say that Dr. A. G. Tendulkar, the Managing Agent, has misused his powers and has not exercised proper responsibility in the affairs of the Bagalkot Cement Company Ltd., and I cannot reconcile myself to the point that the acts of the Managing Agents be described as 'honest' or 'bona fide.'"

11-30 A.M.

ಈ ಆದಿಟರ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಡಿಸೆಂಟಿಂಗ್ ನೋಟನ್ನಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಅದಮೇಲೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವಕೀಲರಾದ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎ. ಜಹಗೀರದಾರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

"The Managing Agents admit that they had used without any authority Company's stores, equipment, labour, and

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ)

funds for their aluminium and cement projects at Ambagadh and Vani respectively as well as their Belgundi and Bombay houses during the year 1959 to 1961. The total value of such stores, etc., utilised by the Managing Agents amount to Rs. 2,08,919."

ಸ್ವೇಚ್ಛ ರಿ-ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್ ಆದಮೇಲೆ ಮುಂಬಯಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಂಪನಿಯು 1956 ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೊಲೀಸ್ ಮೂಲಕ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ 33 ಪೊಲೀಸ್ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಈ ಕಂಪನಿ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ಕೇಸುಗಳು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗಿ ಸೆಷನ್ಸ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಕಮಿಟ್ ಆಗಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸೆಷನ್ಸ್‌ಗೆ ಕಮಿಟ್ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಕೇಸಿನ ವಿವರ ಹೀಗೆ ಇದೆ :

"P. R. Case No. 11 of 1964.

Complainant:—State by Deputy Superintendent of Police, Criminal Branch, C. I. D., Bangalore.

Vs.

Accused:—(1) Ganapat Narayan Tendulkar and  
(2) Parappa Sangappa Shettar, both of Bagalkot, District Bijapur,

The Magistrate says:—

"In this view of the matter, I have no hesitation whatever to come to a conclusion that the accused should be put to a trial only before the Court of Session and therefore, accordingly order under section 207 (10), Cr. P. C., that both the accused be committed to take trial before the Court of Sessions of Bijapur Division sitting at Bijapur."

ಮಾನ್ಯ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಮಾಡಿಸಿ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಫ್ಯಾಕ್ಟ್ಸ್ ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದು ಆದ ಮೇಲೆ, ಕೇಸು ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ, ಸೆಷನ್ಸ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಕಮಿಟ್ ಆದ ಮೇಲೆ, ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಇಬ್ಬರು ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿರೋಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ತಾವು ಈ ಕೇಸು ವಾಹನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಇದ್ದಂಥ ಬಲವಾದ ಒತ್ತಾಯ ಏನು? ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರದ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪದೇ ಪದೇ ಒತ್ತಾಯ ತಂದಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಎವಿಡೆನ್ಸ್ ಇದೆ. ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್‌ರು ಸೈಹನ್ಯಾಕ್ಷರದಿಂದ ಬರೆದ ಡೈರಿ ಕೋರ್ಟು ಮುಂದೆ ಹಾಜರು ಆಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಆಶ್ಚರ್ಯಕಾರಕ ವಿಷಯ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಿಷಯ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತು ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಡೆಸುರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ತಾವು ಸತ್ಯ ಸಂಧರು ಧರ್ಮರಾಯರು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಏನೇನೋ ಹೇಳು ತ್ತೀರಿ. ಸಂತೋಷ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಆಪ್ತಮಾಣಿಕರು ಇರಬಹುದು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಖ್ಯ ಅಲ್ಲ. ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಂಪನಿ ವಿಚಾರಣೆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ತಾವು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಏಜೆಂಟರಿಗೂ ತಮಗೂ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸಂಬಂಧ ಏನು? ಮುಂಧ್ಯಾ ಮತ್ತು ಡಾಲ್ಮಿಯಾ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸಡೆದಂಥ ಕಟ್ಟ ವ್ಯವಹಾರ ಈ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಇದೆ. ಇದು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಮಾತಲ್ಲ. ತಮ್ಮನ್ನು ಬಹು ಏನೆಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಂದರೆ, ಸೆಷನ್ಸ್ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಪ್ರಕರಣ ಹಿಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಇರಾಜೆಯು ಆದೇಶವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ ಮೊದಲನೆಯ ತೀರ್ಮಾನದಂತೆ ಈ ವ್ಯವಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ



ವಿಚಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಇಂಥ ಕಂಪನಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಮುಂಧ್ರಾ ಹಾಗೂ ಡಾಲ್ಮಿಯಾ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಕಾನೂನಿನ ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದಂತೆ ಬಾಗಲ ಕೋಟೆ ಸೀಮೆಂಟ್ ಕಂಪನಿಯ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಏಜೆಂಟ್‌ರ ತಪ್ಪು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾಬೀತಾದರೆ ಅವರು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕು. ಆಗ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರಗತಿ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಮಾಡಿ 25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಅಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಮುಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಮುರಾರಜಿ ದೇಸಾಯಿಯವರು—ಇವರನ್ನು ನೀವು ಬಲ ಪಕ್ಷ ಎಂದು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ನೀವು ಎಡ ಪಕ್ಷವವರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ—ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಷನಲ್‌ನ ಮಾಡಿದರು, ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದುದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಬಿಟ್ಟರು. ಇಂಥವರು ಬಲಪಕ್ಷವವರು ಪ್ರತಿಗಾಮಿಗಳು. ಇಂಥ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರು ಈ ಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು.....

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ನಾವು ಆ ರೀತಿ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಪ್ರಿಸಂಪ್ಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಬಹಳ ಪ್ರತಿಗಾಮಿ, ಹಣ ಹಾಳು ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ನಾನು ಸಹ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವಿಧಾನಕೂಢಿ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಇದೊಂದು ವಿಷಾದನಾಂಥ ಎಂದು ಸ್ವತಃ ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಪ್ರಕಟನೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತರೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಿ.ಟಿ.ಸಿ. ಕಂಪನಿಯನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್‌ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜ್ ಅವರ ಆಪಾದನೆಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ನ್ಯಾಷನಲ್‌ನ ರೈಸ್ ಆಗಿರುವ ರೂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಭಾಗಗಳ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ತಂದು, ಈ ಪ್ರೈವೇಟ್ ರೂಟ್‌ಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್‌ನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಈ ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಏನು ಇದೆ, ಇದು ಆದಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಜನರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ರಾಜಧಾಯಿಕವಾಗಿ ನಡೆಯದಿದ್ದರೂ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೇವೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜ ಅರಸ್‌ರವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಇದು ರಾಜಧಾಯಿಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೊರಗಡೆ ಒಪ್ಪಿದರು, ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಮನಗಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಮಾಡದೆ ಉಳಿದಿರುವ ರೂಟ್‌ಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಷನಲ್‌ನ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಎರಾ ರೈಸ್‌ಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಾಸಗೇಯಪರಿಗೇ ಪುನಃ ಕೊಡುವ ಒಂದು ದುಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದು ಎಂಬ ಭಯವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಎದ್ಯುಚ್ಚಕ್ತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವರು ಕಾಳಿ ನದಿ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು, ವರಾಹಿ ನದಿಯ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಡೆಯವರು ಎದ್ಯುಚ್ಚಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾರಿ ರಾಜ್ಯ ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎದ್ಯುಚ್ಚಕ್ತಿಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಸೂರಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಸಾಲ ತಂದು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿದರೆ, ಅದರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವ ಎದ್ಯುಚ್ಚಕ್ತಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏತಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂಡವಾಳ ಇಲ್ಲಾ, ಬಂಡವಾಳ ಗಾರರು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಂಡವಾಳಗಾರರು ಮುಂದೆ ಬರಲು ನೀವು ಏನೇನು ಆಕರ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಏನೇನು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಸಗೇಯವರು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ತತ್ಪತಃ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. 1956ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪಾಲಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ನೀವು ಬಾಸಗೇ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ವೆ ಡಿಡ್ಲಿರಾ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ)

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ವರದಿ ಕೇಳಿದರೆ, ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಚ್.ಎ.ಎಲ್., ಎಚ್.ಎಂ.ಟಿ., ಐ.ಟಿ.ಐ. ಮುಂತಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಹಿಮಾಚಲ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ಅಲ್ಲಗಿಂತ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲೇ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದುವು. ದಿವಂಗತ ಮೋಕ್ಷಗೊಂಡಂ ಎಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನವರು, ಅನೇಕ ಜನ ಧಾರ್ಮಿಕರು, ಅನೇಕ ಜನ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉದ್ಯಮಿಗಳು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತು ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು 1947 ರ ಹಿಂದೆಯೇ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅನೇಕ ಎದ್ದುಚ್ಚುಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆಯೇ ಹೊರತು, ವಾಸ್ತವವಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಒಂದೂ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಮೊದಲಿದ್ದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಉರ್ಜಿತವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಹಾಕಿದ ಬಂಡವಾಳದಲ್ಲಿ ಆರು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರಿಟರ್ನ್ ಕೂಡ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿ ಉದ್ಯಮಿಗಳು ಕಾಸ್ಟ್, ಅಕೌಂಟಿಂಗ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಪ್ರೈವೆಟ್ ಪಾಲಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೋ ಆ ತತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಸಹ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ರಷ್ಯಾದಂತಹ ಮುಂದುವರೆದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ತಿಳಿದಿವೆ. ರಾಭ ನಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು ಸಾಲದ ಹಣದಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬಾರದು, ಬರೀ ಸಂಬಳ ತಿನ್ನುವ ಜನ ಅಗಬಾರದು, ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುವ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಇದನ್ನು ಬ್ಯುರೋಕ್ರಾಟಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ಇವರ ಜೊತೆಗೆ ಟೆಕ್ನೋಕ್ರಾಟಿಗಳು ಬೇರೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಆಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ? ಇವರುಗಳು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಸಮಾಜವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಒಂದು ಅಸಕ್ತಿ, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಒಂದು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಗಳಿಂದಲೂ ಜಪಾನ, ಜರ್ಮನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ನರ್ಕಾರದ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವಶ್ಯಕತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಲ ಹೋಗಿಬಂದವರಿದ್ದಾರೆ. ಜರ್ಮನೋಪೋಷಿತರೂ, ಸ್ವಿಡ್ಜರ್ಲೆಂಡ್ ಕಡೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಜನರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಭಾಷೆಯ ಒಂದು ತೊಂದರೆಯಿಂದ, ಅವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಕಲಿಯಬೇಕು, ಅವರಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಕಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಜಪಾನಿನವರು ತಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಸಾಧಿಸಿದರು ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತಾವೇ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರು ಬರೀ ತಂತ್ರಜ್ಞರ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ರೋಲೆಕ್ಸ್ ವಾಚ್ ಕಂಪನಿ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುವಾಗ ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ನೀತಿ ಅನುಸರಿಸಿದರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಇರುವುದರಿಂದ ಆಟೋಮೇಷನ್ ಮಿಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೆಲಸ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಯಂತ್ರಗಳೇ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗುವ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಆಟೋಮೇಷನ್ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಶಂಕೆ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಯು. ಎಸ್. ಎಸ್. ಆರ್. ನಿಂದ ಒಂದು ನೋಟ್ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ತಾವು ಓದಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆಟೋಮೇಷನ್ ಯಂತ್ರಗಳ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಮೊದಲನೆಯ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ನೋಟನ್ನು ಯು. ಎಸ್. ಎಸ್. ಆರ್. ನ ಸ್ಟಡೀ ಟೀಮ್‌ನವರು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಚಿವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ನೋಟವನ್ನು ನಾನು ಒದುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತ ದೇಶವಾದ ಅಮೇರಿಕಾದ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಜಾನ್ ಸನ್ ಆಟೋಮೋಬೈಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ಒದಲ.

Sri D. DEVARAJ URS.—This has come from a socialist country ; and it is written by a socialist country about its economy.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ ಸ್ಥಾನವಾದ ಅಮೇರಿಕಾ ಪ್ರಸಿಡೆಂಟರು ಆಟೋಮೋಬೈಲ್ ಹಾವಳಿ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳು ಬಹಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಬೇಕು. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ ವಿಷಾದಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳೇ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಲಕ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಜನರು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಎರಡು ಕಾನಾಫಿಕ್ಸ್ ಇದೆ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡದೆ ಬೇಸಿಕೆ ಎಚ್ಚರವನ್ನು ತಂದರು. ಚರಕದಲ್ಲಿ ನೂಲು ತೆಗೆಯಿರಿ, ಅಂಬರ್ ಚರಕ ಬಂದಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನೂಲು ತೆಗೆಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಖಾದಿಬೋರ್ಡ್ ಮಾಡಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಇವೊತ್ತು, ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹಣದಲ್ಲಿ ದುರುಪಯೋಗ ಆಗಿರುವುದು ಎಲ್ಲರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಚಿವರು ಅವರೇ ಇದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ರೋಷಾವೇಶದಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ಬಂಧನ ಆಗುತ್ತದೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸರಿಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಮಾರಾಫೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಮೇರಿ ನಮ್ಮ ಊರಿನ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಪ್ರಸಿಡೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ಕೂಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಈಗ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. “In a couple of months report will be ready” ಎಂದು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿನ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಾವು ಈ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಪಾದನೆಗಳು ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷೆ ಕಡಿಮೆ ಕೊಡಿ. ಒಂದೇ ಪೈಸಾ ಜುರ್ಮಾನ ಹಾಕಿ. ಮುಂದೆ ಇಂಥಾ ಹುದ್ದೆಗೆ ಅನರ್ಹರು ಎಂದು ಬರಿಸಿಬಿಡಿ. ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತರಬೇಕು ಎಂದು ಇದ್ದೇವೆ. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ನೆಂಟರಾಗಲಿ, ಸಂಬಂಧಿಕ ರಾಗಲಿ, ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾಗಲಿ, ಹಣವಂತರಾಗಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನು ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿದಾರರು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪದೇ ಪದೇ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ನ್ಯಾಯ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮನೋಭಾವನೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ವಿಷಾದ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನಾವು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹಾಗೂ ಒಂದು ಮಾನವ ಶಕ್ತಿ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ನಾವು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಜನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಈಗ ನೀವು ಆ ರೀತಿ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನೂ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಭೂಮಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ನೀರು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಯಾದರೂ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಫೋಟೋಷಿಯರ್ ಏನು ಇದೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಫೋಟೋಷಿಯರ್ ಏನು ಇಲ್ಲ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಟ್ಟು ದೇಶದ ಹಿತ ಹೇಗೆ ಸಾಧನೆ ಆಗುತ್ತದೆ; ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಇನ್ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ದೇಶದ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ತಾವು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಾಧನಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಏನೇನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬಹುದೋ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಬ್ಲೂ ಪ್ರಿಂಟ್ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ರಿಸೋರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಎಕಾನಮಿ ಕಮಿಷಿಯರದಿಗೆ ಶ್ರೀ ಬೋರಾಪಂತ ಅವರು ಅನೇಕ ಸಾರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವರ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ)

ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕವರು ಎಲ್ಲರೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟು, ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಏನಾದರೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಎರೋಧಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಎರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬವಿಜ ಸಂಪತ್ತು, ಸ್ವಲ್ಪ ಬರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ದೊರಕಿದರೂ ಸಹ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗದೇ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರಗತಿ ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಬಹಳ ವ್ಯಸನಕರವಾದ ಸಂಗತಿ ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾವುದೇ ದೊಡ್ಡದಾದಂಥ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯದೇ ಇದ್ದರೂ ಇದ್ದಂಥ ಫೋರ್ನಿಲೈಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಭವ್ಯವತಿ ಕಬ್ಬಿಣ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಬಹಾಯಿಸಿ ಅವರ ಮುಖಾಂತರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದುದು. ಅದೇ ರೀತಿ ತಾವು ಹೊಸದಾಗಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ತೆರೆದಿದ್ದೀರಿ. ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ರೈತರೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬನ್ನು ಬೆಳೆದು ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಧಾರವಾಡ ಹಾನಗಲ್‌ನಲ್ಲಿ 2-3 ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೂಡ ಮೊರಕೆ. ಶಿಪ್ಪುದ್ರೋ ಅವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬೆಳ್ಳಿ ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೈಸೂರಿನವರಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕವರನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಜಿನಿಯರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸಣ್ಣ ನೌಕರರವರೆಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ತೆಲುಗರು ಮತ್ತು ತಮಿಳರಿಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೂಡದೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ತನದಿಂದ ತಿರುಗಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆಸ್ಪದ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತೆರೆಯತಕ್ಕ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಈಗ ನಾಲ ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರಿಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಅಮೇರಿಕ ಉಳಿದವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯರ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ, ತಾವು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಷೇರ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯರ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ತೆರೆಯಬೇಕು ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಪ್ರಗತಿ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಎಸ್ಟೇಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಷೇಡ್‌ಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಕೆಲವು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯರ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ನೋಡಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನೆಟನೆಗಾಗಿ ಮೆಷಿನ್‌ಗಳಿದ್ದು ಅವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡದೆ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುವ ಸಂಗತಿ ಇದೆ. ಈ ಇರಾಬೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಾಸಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇದೆ. ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಇದೆ. ಪೌರಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಈ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಷ್ಟು ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಬೇರೆ ಯಾವ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಡೈರೆಕ್ಟರ್, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್, ಅದೇ ರೀತಿ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್, ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಮಿತಿಮೀರಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಮ್ಮು ಕೆಲಸ ಕಡಿಮೆ ಇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

12-00 NOON.

ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟುಕಷ್ಟಾಗಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈಗ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಂತಹ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಆಫೀಸರ್‌ಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದೇ ಏನಾ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ? 7-12-15 ಸ್ಟೈರ್ ಯಾರ್ಡಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅಲ್ಲಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳೇನೂ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೂ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸದೆ ಹೋದರೆ ಅದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳಲಾರದು ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಬೋರ್ಡಾ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1964ರಲ್ಲಿ ದೊರಕಿದಂತಹ 400 ಟನ್ ತಾಮ್ರವನ್ನು ಮತ್ತು ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಮಾರ್ಚ್ ನಲ್ಲಿ ದೊರೆತ 200 ಟನ್ ತಾಮ್ರವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯವು ಆಗಿದೆ. ಇದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಲು ಕಾರಣರು ಯಾರು? ಅವರ ಮೇಲೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಈ ರೀತಿ ಒಟ್ಟು 600 ಟನ್ ತಾಮ್ರ ರಾಜ್ಯವು ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಸರಿಯಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದ ಕಾರಣ ಈ ರೀತಿ ಯಾಯಿತು. ಬರೇ ಕಾರ್ಪೊರೇಶನ್ ಇದೆ, ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಇವೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುವಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಈಗ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ನಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಆಫೀಸರ್ ಎಂದು ತಾವು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇವರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳೇನು, ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಬೆರ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರಿದ್ದಾರೆ. ಎನ್.ಇ.ಎಸ್. ಆಫೀಸರ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರ ದ್ಯೂತಿ ಏನು? ಏನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಡ ಇವರು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ ಮೂಲಕ ಕಳಿಸ ಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಬರೇ ರೆಂಟ್ ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೊಪ್ಪರ ಈ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ; ಇದರಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ಈ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಆಫೀಸರ್ ಏನಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು. ಮತ್ತು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅನ್ಯಾವಶ್ಯಕ ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಈ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಅವರು ಬರೇ ಖಾಳಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಏನೂ ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಮೈಸೂರು ಬಾಡೀ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಬೋರ್ಡ್, ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ವ್ಯವಹಾರ ನೋಡಿದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಆಗುವಂತಹ ದುರುಪಯೋಗಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇದು ಬಾಡಿಯ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಏಕೆ ಈ ತರಹ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ ನಡೆದಂತಹ ದುರುಪಯೋಗಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡು ವಾಗ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ನಾನಾದರೂ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷವಾದರೂ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅವೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯರ್ ಬೋರ್ಡ್, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಸ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿ ಬೋರ್ಡ್ ಹ್ಯಾಂಡಿಕಾರ್ಪ್, ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿ ಬೋರ್ಡ್, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ನಮ್ಮ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ತಜ್ಞರಿರುವಾಗ ಈ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳೆಲ್ಲಾ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಮತ್ತು ಈ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ಸುಮಾರು 15-16 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಆಗತ್ಯವಿದ್ದ ಕಡೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎನ್.ಇ.ಎಸ್. ಮತ್ತು ಸಿ.ಡಿ. ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸೆಂಟರ್ ಇದೆ. ಇವರ ಕರ್ತವ್ಯವೇನು? ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಎಕ್ಸ್ಟೆನ್‌ಶನ್ ಆಫೀಸರ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕೂಡ ಅನ್ಯಾವಶ್ಯಕ ವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಲುವು ಎಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳ ಆಫೀಸರ್‌ಗಳನ್ನು ಪಾಪನ್ನು ತಮ್ಮ ಇರಾಖೆಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇರಾಖೆಯಿಂದಲೇ ಬೇರೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ್)

ಈಗ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಲೂಮ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಪವರ್ ಲೂಮ್‌ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ, ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಪವರ್ ಲೂಮ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಪವರ್ ಲೂಮ್‌ಗಳಿಂದ ಇವತ್ತು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ನಿಮಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ವರದಿ ಬಂದಿದೆಯೋ ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಉಪಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ತಕ್ಕ ಎಷ್ಟೋ ಪವರ್ ಲೂಮ್‌ಗಳಿಗೆ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿದಿರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಏನು ವರದಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ತಾವು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಸೊಸೈಟಿಗಳವರು ಅದನ್ನು ಮಾರಿ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ವಿತರಣೆಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನವಿವನ ವಿವರಣೆಗೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಅನುಕೂಲ; ಅವರು ಬಡವರು, ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತ. ಆದರೆ ಈ ಪವರ್ ಲೂಮ್‌ಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಸ್ಟೇಶನ್ ಕಮಿಟಿ ನೇಮಿಸಿ, ಇದರ ಇವಾಲ್ಯುವೇಶನ್ ತೆಗೆದು, ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಉಗ್ರವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಖನಿಜ ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಪತಗುಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿ ನಾನಾ ತರವಾದ ಖನಿಜಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರ ಅದುರು ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಪರಿಸಂಚೇಜ್ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಇದಲ್ಲದೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಅದುರು, ರೈಮನ್ ಮೊದಲಾದುವುಗಳು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ತನಿಖೆ ನಡೆಸಿ ಈ ಖನಿಜ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ಇಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಗುಡಿ ಗುಂಡಾರಗಳ ಕೆತ್ತನೆ ಕೆಲಸದ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಇಂದು ನಾಶವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಯವರು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಕೆತ್ತನೆ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂದು ಒಂದು ಮ್ಯೂಸಿಯಂನಲ್ಲಟ್ಟು ಅದರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣವಾಗಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ 20-30 ಸಾವಿರ ಜನ ವಂಚ್ಚೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯುತ್ ಪೂರೈಕೆ ಇದೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಖನಿಜ ಸಂಪತ್ತು ಇದೆ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅದರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಎಸ್ಟೇಟನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಗೂ ಕೂಡ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತರಹ ಸ್ಥಳೀಕರಣ ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್‌ನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪೂರವಣಿ ಮಾಡಿ, ಖನಿಜ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯುವ ಅರ್ಜಿಸಾನ್ನಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ 40 ರೂಪಾಯಿ ಸ್ಟೈಪೆಂಡ್ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಸಾಲದು. ಅಲ್ಲಿ ಕಲಯತಕ್ಕ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರು, ಬಡಗಿಗಳು ಇವರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ 40 ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬದೆ ಅವರು ಅರ್ಧದಲ್ಲೆಯೇ ಕಲಿಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಗೂ ಇವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸ್ಟೈಪೆಂಡನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮಂಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಚಿತ್ರ ಅಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಚಿವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ನಾನು ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿರುವ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆಯೇ ಎಂದು ರೆಕ್ಕಾ ಹಾಕಿದರೆ ಇವರಿಬ್ಬರ ವ್ಯಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಏನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇವೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ



ರಾಜ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಎಂದು ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ನೂಟಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಅಧಿವೇಶನ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಮೈಸೂರು ನಂಸ್ಕಾನದಲ್ಲಿ ತಾಮ್ರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಗಂಧಕ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಬಂಗಾರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಚಿವರು ಕೊಡುವ ಹೇಳಿಕೆ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಆ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಾವು ಆನಂದ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ.—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾನು ಇವೆಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಸುಳ್ಳೇನು ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಅಧಿವೇಶನ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದೆ, ಬಚೆಟ್ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಈ ನಿಧಿನಿಕ್ಷೇಪಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಅಧಿವೇಶನ ಮುಗಿದಂತೆ ಇವೂ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದುರ್ದೈವ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನ್ಯೂ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಎರೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಒಂದು ಭುಜಕೀರ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಭದ್ರಾವತಿ ಕಟ್ಟಣೆ ಕಾಮಗಾರಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಭುಜಕೀರ್ತಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಮೆರೆಸುತ್ತಾರೆ, ಬಹಳ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಬಹಳ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಈ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏನೇನೂ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ, ಇವತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕುಂಠಿತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಇವರಲ್ಲಿರುವ ಒಳಜಗಳವೇ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಯ್ಯ ಕಾಶೀಮಠ.—ಒಳಜಗಳ ಎಂದರೆ.....

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಅನ್ನು ನನಗೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಹಕಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇಳಿದಾಗ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆರು ತಿಂಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ಅದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ. ಈಚೆಗೆ ಖಾತೆಗಳ ಪುನರ್ಹಂಚಿಕೆ ಆದಾಗ ಮತ್ತೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಈಗಿನ ಸಹಕಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ಹೇಳಿದರು. ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲ, ಕೋ-ಆರ್ಟಿನೇಷನ್ ಇಲ್ಲ, ಕೋ-ಆಪರೇಷನ್ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ congenial atmosphere ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ದೇಶದ ದುರ್ದೈವವೋ, ನಿಮ್ಮ ದುರ್ದೈವವೋ, ಅದೇತ ಹಿಡಿದಿರತಕ್ಕ ಪಕ್ಷದ ದುರ್ದೈವವೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಜಗತ್ತು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕಾರುಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ಈ ಮಾತುಗಳು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇರಾಡುತ್ತಿವೆಯೋ, ಇದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ತಯಾರಾಗಿದೆಯೋ ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಯಾರಾದರೂ ತಪ್ಪರು 'ಚಿಕ್ಸಿ ಕರ್' ನೋ ಹಾ' ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಯೋ, ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ, ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಚಿವರಾಗಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಯಾದರೂ ಹೂವಿನ ಹಾರ ಹಾಕಿದಾಗ ಜನತೆ ಯನ್ನು ಮುಂಕು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಜನತೆಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಎರಚುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳೋ ಏನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. Programme of Industrial Development from 1961-66 ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಣ್ಣ ಕಾರುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರಲ್ಲ, ಅವರು ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದ ಕಾರು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಥವಾ ಕಾರಿಗೆ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಹಾಕಿ, ಡೀಸೆಲ್ ಹಾಕಿ ಸ್ಪೇರಿಂಗ್ ಇಟ್ಟು ಜನ ಕುಳಿತು ಓಡಾಡುವ ಕಾರನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಕಾರನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ನಿಮಗೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ; ಪಾಂಡ್ ಕಮಿಷಿ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ 186-187ನೇ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಪೋಗ್ರಾಂ ಫಾರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :-

"The Pande Committee in its report have come to the conclusion that the feasibility of manufacturing a low cost car at the ex-factory price of nearly Rs. 5,000 is no longer a doubt if the production of the vehicle is visualised on the basis of 50,000 units per year.....The physical programme included under the Third Five-Year Plan do not cover this project."



(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಸ್ವಾಮಿ, ಮೂರನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಕವರ್ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಇಡ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಹೊರತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ಎಮಾನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇಡ್ಲಿನೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಬರೀ ಗಾಳಿ ಮಾತು, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವಾಗಲೀ, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲೀ ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಕಾರನ್ನು ಜನತೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮಾತು, ಹುಸಿಮಾತು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಮಾತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಕಂಪೆನಿಯವರಿಗೆ ಫಾರೆನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಸಿಕ್ಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕ ಕರ್ ನೊ ಹಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಹೀಗೆ ತಮಾಷೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನ ಮೈಸೂರು ಅಡಳಿತದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಭಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರಾಯಿಬ್ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಇಂಥ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಮಿನರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನದು ದೊಡ್ಡ ಕಥೆ. ಈ ಬೋರ್ಡ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗೆ 90 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. 90 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಬಂದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 1964ರಲ್ಲಿ 1, 37, 63, 147 ರೂಪಾಯಿ ಖಾಸಗಿಯವರು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ.—ಅವರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನಷ್ಟು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿರುವುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಸ್ಟ್ ಆಫ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಸೇರಿದೆ, ಕಾಸ್ಟ್ ಆಫ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟೇಷನ್ ಎಲ್ಲ ಸೇರಿದೆ. ಅದು ರಾಭವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ವರಮಾನವೆಷ್ಟು, ಕೊಟ್ಟಂಥ ಅದುರು ಎಷ್ಟು, ಅದರ ಮೌಲ್ಯವೆಷ್ಟು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ 90 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಷ್ಟು ಕೊಡಿಸಿದರು. ಎರಡರಿಂದಲೂ ಸುಮಾರು ಎರಡೂ ಮುಕ್ಕಾಲು, ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನಷ್ಟು ಕಟ್ಟಿಣದ ಅದುರನ್ನು ತೆಗೆದರೆ, ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನಷ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಖರ್ಚುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು ಇದೆ. ಮಿನರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದುರನ್ನು ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಭ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಿಂದ ಏನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಮಿನರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ದಕ್ಷವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರೂ ಸಹ ತಾವು ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮುಖಾಂತರ ಅವರು ಮೈಸೂರು ನಂಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಹಣವನ್ನು ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡಿ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಖಾಸಗಿ ಕಂಪನಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡಕೂಡದು. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೂಡಬಾರದು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಬಿ. ಎಂ. ಡಿ. (Board of Mineral Development)ಯಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ನಡೆದಿರುವ ಅಡಳಿತದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಆ ಇರಾಖೆ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರು ಯಾರೋ ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಒಂದು ಹೊಸ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಒಂದು ಹೊಸ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಂಡಿವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ. 1961ರಿಂದ 1966ರವರೆಗೂ ಇವರು ಏನೇನೂ ಹೇಳದರೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು. ಅಲ್ಲಮಿನಿಯಂ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಒಂದು ಘಟ್ಟವನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಮಾನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ potentiality ಇಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇಕಾನಮಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ

ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಅಪಜಯವೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಫರ್ಚೆಸ್ಟರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಕೊಟನ್‌ಗೆ ಹೋಯಿತು, ದುರ್ಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅನುಮಾನವನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಫರ್ಚೆಸ್ಟರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಫರ್ಚೆಸ್ಟರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಒಂದು ಕೊಟ್ಟಿನ್‌ಗೆ ಹೋಯಿತು, ಇನ್ನೊಂದು ದುರ್ಗಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು, ಆ ರೀತಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆ ರೀತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿರುವರೆಂಬ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೂ ಸಹ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅನುಮಾನವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. 20 ಸಾವಿರ, 40 ಸಾವಿರ, 1 ಲಕ್ಷ, 2 ಲಕ್ಷ-ಹೀಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೋಸ್ಕರ ಇವರು ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಅನೇಕ ಕಂಪೆನಿಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೊರದ ಸಾರಿಯೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಜನತೆ ಕಣಿಗೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ಎರಟು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ದುಡ್ಡನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ಇರತಕ್ಕವರ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಕೊ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಕೊ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬೇಡಿಕೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತಾಮ್ರ, ಗಂಧಕ, ಚಿನ್ನದ ರಾಶಿಯನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಚ್ಚಿ ಗೋಲ್ಡ್ ಮೈನಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಚಿನ್ನವನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಇವರು ಹೇಳುವ ನೀತಿ ಸರಿಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇವರು ಗಳಿಸಿರತಕ್ಕ ಮೊಮ್ಮಂಟಂ ಏನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನ್ಯೂಸ್‌ಪ್ರಿಂಟಿಂಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಮೊನ್ನೆ ವಾರ್ತಾ ಸಚಿವರಿಗೆ ಈ ಸಾರಿ 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದೊಬ್ಬರ ದಶಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಹೊರಗೆ ನಿಂದ ತರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಬಂದು ಫ್ರೀ ರಾಜಕೀಯದೊಂದಿಗೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ನ್ಯೂಸ್‌ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್‌ ತಯಾರುಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಕಚ್ಚಾಮಾಲುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೇಬರ್ಟ್‌ ಸಿಗುತ್ತದೋ, ಎಲ್ಲ ಕಚ್ಚಾಮಾಲುಗಳು ಸಿಗುತ್ತದೋ, ಎಲ್ಲ ಜನಗಳು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಇರುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತಹ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮ್ಯಾನೇಜ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವವರನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ಚೆಕ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಇರುವವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಿಸಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಇರುವವರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಕುಂಠಿತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾದರೆ ಅನುಭವಸ್ಥರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಆಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸಚಿವರಿಗೆ ಏನೊಂದು ಡೈನಾಮಿಕ್ ಪರ್‌ಫಾರಮೆನ್ಸ್ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಜನಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಅವರು ಬರೀ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಬಾರದು. ಭೀಮ ಭುಜ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡಂತೆ ಆಗಬಾರದು. ಅಂತಹ ಭೀಮ ಇವರು ಆಗಬಾರದು. ಹೊಸ ಹೊಸ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಸಚಿವರು ನಿಜವಾದ ಭೀಮನೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬೈರಪ್ಪಾಜಿ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮುಂದಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಎರೋಡಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದ 7-8 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಸಚಿವರು ಒಂದು ಕಡೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳವಾಗಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿರುವುದು ಒಂದು ಕಡೆ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾತನಾಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಓದಿದ್ದೇವೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ದವರೂ ಕೂಡ ಮೈಸೂರಿನ ಕಡೆಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇವರ ಮಾತಿಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರವಿರುವುದು ದನ್ನು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಬೊಂಬಾಯಿನವರು ಒಬ್ಬರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಅನೇಕ ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಆರಿದು ಆ ಕಾರ್ಯವಾಗದೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅವರಿಗೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪುರಸ್ಕಾರ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ರೋಲಿಂಗ್ ಮಿಲ್ಸಿನವರು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಚಿವರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅವರನ್ನೂ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಅವರ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ಅವರ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹಾಗೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಇವರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ನಮಗೆ ಕೇಂದ್ರ ದಿಂದ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಈಗ ಮನನೊಂದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋದಂಥ ಉದ್ದಮೆಗಾರರಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನಗಾಣುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಹೊಸದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಒಂದು ಕಂಪೆನಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ರಹದಾರಿಯನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನಾಗಲೀ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಪ್ರಗತಿ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಶೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಂಥ ಜನರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ತುಂಬಾ ಶೋಚನೀಯವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗಾವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮುಂದೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ನೆರವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನೇಮಕವಾಗತಕ್ಕವರೂ ಸಹ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅವರಿಗೆ ಬರೆದೆ. ಆ ಪತ್ರ ಒಂದು ಅಫೀಸಿನಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಅಫೀಸಿಗೆ, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಅಫೀಸರುಗಳು ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ರೆಫರ್ ಮಾಡುವುದು-ಹೀಗಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಹದಿದು ಕೊನೆಯ ಅಧಿಕಾರಗಳ ತನಕ ಆ ಕಾಗದ ಇನ್ನೂ ಒಡಾಡುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಇದುವರೆಗೂ ದೊರಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬರೀ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರವೇ ನಡೆಯುತ್ತಲಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಸಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗರಾದರೂ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ತುರುವೇಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಸದಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಪೊಟೆನ್ಷಿಯಾಲಿಟೀಸ್ ಮತ್ತು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಚ್ಚಾ ಮಾಲುಗಳು ಅಂದರೆ, ತೆಂಗಿನ ನಾರು, ತೆಂಗಿನ ಚಿಪ್ಪು, ಸುಣ್ಣದ ಕಲ್ಲು ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಿಗುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿವೆ. ಕಳೆದ 2-3 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿಸಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಂಡವಾದರೂ ಮುಂದುವರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದುರ್ದೈವವೋ ಏನೋ ಎಂದು ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

12-30 P.M.

ಸ್ವಾಮಿ, ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಜಪಾನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಕೈಗಾ

ರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು. ಅಲ್ಲಿ ಇದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಬಗೆಗೆ ಅವರ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರು ಈ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವರ ಅನುಭವವನ್ನು ನೀಡಿ ತನ್ನೊಲಕ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಅದರ ಉಪಯೋಗವು ಸಿಕ್ಕಿಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯು ಬಡವನ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹರಿಜನ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ಜಾಗದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಂದು ಕಡೆ 10 ಗುಂಟೆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಸಿಪ್ಪನೇರಳೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ಮೊನ್ನೆ ಹೇಳಿದ ನಾನು ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದರಿಂದ ಬಂದಹಣದಿಂದ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಊಟ ಮಾಡಿ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಅದನ್ನೂ ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ಹಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ನೆರವು ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಬಡವರಿಗೆ ಏಷ್ಯ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಮಾತು ಕಾಟೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಮುಂದೆ ತರತಕ್ಕ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕಕೂನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿದಂತಹ ಕಕೂನ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕಕೂನ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲರತಕ್ಕ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಒಬ್ಬ ಒಬ್ಬ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಬೆರೆಗೆ, ರೈತರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕದ ಹಾಗೆ ಹರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ತಪ್ಪುಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಕೂಡ ಕಕೂನ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಆಗಬೇಕು, ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಆಗಬೇಕು. ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ಕಕೂನ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕು. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ನೆರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಕಕೂನ್‌ಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕುವಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಬತ್ತನೆ ಬೀಜವನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಬೀಜದ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಕೂಡ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ 5-6 ಕೇಂದ್ರಗಳಂತಾದರೂ ತೆರೆದು ರೈತರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬತ್ತನೆ ಬೀಜ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಕಾರಾವಕಾಶ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನಾನು ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಎರೋದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—There is one more speaker. Seven minutes are left over. Shall we give him a chance now and then adjourn or shall we have him in the afternoon?

HON'BLE MEMBERS.—In the afternoon, Sir.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn and reassemble at 2-00 P.M.

*The House adjourned for Recess at Thirty-five Minutes past Twelve of the Clock and reassembled at Ten Minutes past Two of the Clock.*

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ (ಹೊಳೇನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣ ಸುಮಾರು 4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ, ಕೈಗಾರಿಕೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಈ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ)

ಮೂರು ರಂಗದಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಹಾಗೂ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇವಕ್ಕೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಲಾರದೆ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಯಾವ ಒಂದು ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಸಮಾಜದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಅದರ ಅರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವ ನೀತಿ ಧೋರಣೆ ಪಾಲಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಜರಜಾಟ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ನಾನು ಕೇವಲ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. 1964-65 ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಹತ್ತಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಆಡಳಿತ ವರದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಟರ್‌ಪ್ರೇಷನ್ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಅದರ ಸಾಕಾರವನ್ನು ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥಗಂಟಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಅದೇನೇ ಇರಲಿ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. 1964-65ರ ಸಾಲಿನ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಸುಮಾರು 4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆದಾಯ ಸೃಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಡಿಸ್‌ಕ್ಲೋಸ್ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಎಂಭತ್ತು ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮಿಸ್ ಆಪ್ರೊಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಆಗಿದೆ ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ 64ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ರಿಸನ್ಯಾರ್ ಅಫ್ ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ಸ್ ಸೊಸೈಟೀಸ್ ಅವರ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ಎನ್‌ಕ್ಯಾಪ್ಚರ್ ಆಫೀಸರನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. 64 ರಿಂದ 66ನೇ ಮಾರ್ಚಿವರೆಗೂ ಕೇವಲ ಒಂದು ಒಂದೂಕಾರುವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಎನ್‌ಕ್ಯಾಪ್ಚರ್ ಆಫೀಸರು ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 66 ಫೆಬ್ರವರಿಯಲ್ಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸ್ಟೇ ಆಗಿದೆ. ಅದರ ವಿವರಣೆಗೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ನಾಲ್ಕು ಅಥವಾ ಆರು ತಿಂಗಳು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿ ಅವರು ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿತೋ ಆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ತನ್ನ ಡ್ಯೂಟೀಸ್‌ನ್ನು ಡಿಸ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಹುಕುಂನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾನು ತಮಗೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎನ್‌ಕ್ಯಾಪ್ಚರ್ ಆಗುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಂದಲೋ ತಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ಏನೋ ಅಡಚಣೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಸಂಶಯವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಎನ್‌ಕ್ಯಾಪ್ಚರ್ ಆಗುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಾರವನ್ನು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ವರೆ ವರ್ಷದಿಂದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹಿಡಿತ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೇಳುವುದಾದ ವಿಷಯ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ 16 ರಿಂದ 18 ರವರೆಗೆ 18 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಟಾಕ್‌ವೇರಿಫಿಕೇಷನ್ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಹತೋಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರ ಇದೇಮೇಲೆ ಎಂಬುದು ಅನುಮಾನವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಸ್ಟಾಕ್‌ವೇರಿಫಿಕೇಷನ್‌ಗೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಅಂದರೆ ಸಂಘದ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯವರು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೇ ಈ ಒಂದು ಕೆಳಮಟ್ಟದ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವುದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಗೌರವ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಗೌರವ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. 2,000 ಪವರ್ ಲೂವ್‌ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. 62 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಣವನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಏನಾಗಿದೆ? ಎಷ್ಟು ಲೂಂಸ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇವೆ? ಯಾವ ಯಾವ ಮುಖ್ಯರಿಯರನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಇದುವರೆಗೂ ಯಾರೂ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಅವರು ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ. ನಾನು ಯಾರ ಮೇಲೂ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಯಾರು ಹಣ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಉಗ್ರವಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ತಾವೇ ಅಡಚಣೆ ಬಂದು ಇವುಗಳ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು

ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಸಂತಯವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಸು ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಹಣವನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಿಮೆಂಟ್ ಡೀ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಬಳಕೆದಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ. 8 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದದ್ದು ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು 18 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೂ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಬಳಕೆದಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಏನಿತ್ತೋ ಅದು ಸಫಲವಾಗದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಇದನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿ ಸರಬರಾಜಿನುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಅಡಚಣೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಬಹಳ ತೀವ್ರವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಳಕೆದಾರರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಬಳಕೆದಾರರಿಗೆ ಕಷ್ಟಪರಿಣಾಮವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಮಾವತಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನಿಂದ ನಾಲ್ಕು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ 60 ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗೆ ನೀರಾವರಿಯಾಗಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. 4 ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ಲಾನ್ ಫೈಂಗ್ರಾಮ್ ಏನಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ಪುಗರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪ್ಲಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಕ್ಯೂಡ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮಗೆ ಎಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri K. MALLAPPA.—Sir, many hon'ble members particularly from the Opposition side have participated in the debate on these demands. Some have given very useful suggestions. I have noted them down for action. Some have made criticisms, sometimes very strong criticism too, against the working of the Department of Industries.

These criticisms could be summarised under three heads. The first is that the industrial progress in the State has received a set back. The second is that the public sector industries have not been working profitably and the third relates to several miscellaneous items. I propose to deal with these criticisms in the order in which I have indicated them.

The public-sector industries in this State were started some years ago. Many of them have become non-viable. In many of them the installed machinery has become obsolete. In almost all of them the technology has become out of date. Therefore, the Department has now taken up the work of expanding and modernising all these industrial concerns. I will give a brief note of the various expansion and modernisation programmes taken up by the Department.

The Government Porcelain Factory: The present capacity of the factory is about 2,500 tons and most of it is low tension insulators. Now, we have taken up the programme to expand the production to 7,500 tons insulators of high tension. The estimated cost will be about Rs. 96.50 lakhs. The work has been taken up and it has made very good progress.

The Mysore Implements Factory, Hassan: This is manufacturing implements and tools required for our farmers and this is proposed to be expanded by investing a further sum of Rs. 30 lakhs during the Fourth Plan. Arrangements have already been made and we have already placed orders for machinery. Sri Lakshmaniah while speaking about the quality of the implements produced in this factory, stated that

(SRI K. MALLAPPA)

they were not of the standard of the implements produced by private industrialists. I should like to take this opportunity to state that the implements manufactured at the Government Factory are certainly not in any way inferior to any other production in this country; they are very good and the demand has been going up day by day and it has become impossible for the factory to meet the growing demand.

**Soap Factory:** The present licensed capacity is about 1,500 tons per year. Now, we have secured a licence for producing 6,000 tons per annum. A scheme of modernisation and expansion of this factory has been taken up at an estimated cost of Rs. 33.7 lakhs and we have already secured machinery from Italy for the Synthetic Detergent Plant and a refining and Hydrogenation Plant at a cost of Rs. 20.15 lakhs.

**Old Government Electric Factory:** To meet the growing demand for transformers and scientific survey instruments produced in this factory, it will be expanded at an estimated cost of Rs. 30 lakhs.

**The Sandal Oil Factory:** To meet the increased demand for sandal oil, an expansion will soon be taken up at a cost of Rs. 25 lakhs for modernising the Factories at Mysore and Shimoga by replacement of old boilers, etc.

**The Central Industrial Workshop, Bangalore:** An expansion scheme has been taken up for the production of stone crushers and road rollers. Fabrication equipment for asphalt mixer and concrete mixer has been purchased at a total cost of Rs. 25 lakhs. We are already producing road rollers and a few have been put on the road.

**The Tungabhadra Steel Products Ltd.:** It is a joint venture of the Government of Mysore and Andhra Government. It is proposed to expand this factory. The Government of India has offered its capital participation. In April next we are going to receive Rs. 21 lakhs from the Government of India. After the financial participation, we have been making arrangements for technical collaboration and financial participation by some German firm. After this participation is accomplished, the Government of India will be making a further investment of one crore of rupees in this concern.

**The Mysore Iron and Steel Ltd., Bhadravati:** The company has an expansion programme to expand its pig iron production from the present level of 80,000 tons to 2 lakh tons per annum. The production of ferro-silicon has been expanded to 20,000 tons per annum and arrangements are being made to increase it further by 15,000 tons. I should like to point out in this context that this is the only concern which has been producing ferro-silicon in the country. The capacity for production of cast iron pipes has been expanded by installing spun pipe plant of annual capacity of 17,000 tons. A sintering plant with a capacity of 80,000 tons per annum has been installed. The company has undertaken a scheme for conversion of mild steel into alloy and special steel in technical collaboration with an Austrian Company and this expansion programme will cost Rs. 20 crores.



The company has also a scheme to expand cement production from the present level of 280 tons per day to 800 tons per day. Plans are being made to produce such ferro alloys as low carbon ferro-manganese and ferro-chrome. Success has been achieved in producing the low carbon ferro-manganese and trials are being conducted for the production of low carbon ferro-chrome.

While criticising the progress of Bhadravati Factory, Sri Suryanarayana Rao quoted some figures to show that our production has been going down in the factory. I do not know from where he got the figures. I read the figures from the Quarterly Bulletin of Statistics.

2-30 P.M.

During 1955 the production was 55,111 tons.

„ 1961 it was 84,376 tons.

„ 1963 it was 83,336 tons.

Perhaps my friend has read only the production of the previous year.

It is again on monthly production basis :

During 1963-64 in April the production was 6,965 Tons.

|   |                 |     |       |   |
|---|-----------------|-----|-------|---|
| „ | in May          | „   | 6,968 | „ |
| „ | in June         | „   | 6,668 | „ |
| „ | in July         | „   | 7,221 | „ |
| „ | in August       | „   | 7,209 | „ |
| „ | in September    | „   | 6,816 | „ |
| „ | in October      | „   | 7,209 | „ |
| „ | in November     | „   | 7,026 | „ |
| „ | in December     | „   | 6,842 | „ |
| „ | in January 1964 | „   | 7,126 | „ |
| „ | in February     | „ „ | 7,119 | „ |
| „ | in March        | „ „ | 7,855 | „ |

Up to end of March 1964 the total production was 85,000 tons.

SRI K. S. SURYANARAYANA RAO.—Please turn to page 5 in the same book where it is given the output of finished and unfinished steel.

SRI K. MALLAPPA.—In some items it goes up and in some items it goes down. I have given the total figures. He should not have given the misleading figures. He has quoted the figures for the year 1963-64. He has quoted the figures of one month during 1964-65. It is true the production has come down in that particular item.

Mysore Paper Mills : It had a capacity of 25 tons per day and now it has been expanded to 75 tons a day. Similarly we have taken the expansion of Hatti Gold Mines. It is producing 400 tons per day

(SRI K. MALLAPPA)

and by about this time next year the production will be about 1,000 tons per day. The total estimated cost of the expansion and development will be Rs. 3 crores. This is in brief the programme of expansion, modernisation of the old Factories. Some works will spill over to 4th Plan and will be continued in the next plan period.

### **New Industries.**

**The Government Electric Factory :** This was run as a Departmental Concern and it has been converted in to a Public Limited Company. This Factory produces Transformers, Motors, Switch-gears, Switch boards. The total investment will be about Rs. 10 crores. Sri Suryanarayana Rao has referred to some observations of the Accountant General in his report. It is true that some experts who are trained in Germany came. There was delay in the construction of some other works. As such the delay was inevitable especially when there was shortage of cement and steel. But these experts who came to the Factory were not allowed to be idle. Their services were utilised for installation of the machinery which arrived at the Factory site and services of one or two of them were utilised at the Government old Electric Factory which is now as I have already stated being modernised. Therefore, there is no question of wasting the talents of these persons which is being properly utilised.

Coming back to the new Industries, the Mysore State Industrial Investment and Development Corporation, which was incorporated recently, has finalised the plans to set up a Textile Mill at Hassan and Asbestos Cement Plant at Holenarasipur, and a Cosmetic Plant at Bangalore. The cement Corporation of India have been licensed to set up a Cement Plant with a capacity of Rs. 4,00,000 tons at Sedam in Gulbarga District.

With regard to the Private Sector and Joint Sector, I will make a brief statement about the progress recorded.

**Cement :** There are 4 Cement Factories in the State. Recently two Cement Factories were set up, namely, A.C.C. at Wadi and Mysore Cements at Ammasandra. In addition to A.C.C. and Cement Corporation of India there are two more parties holding letters of intent for Cement Factories namely Nagargalli Cement Company Ltd., Hubli, and Seth Lakshmandas & Sons, Hyderabad.

There are 8 Sugar Factories in the State. A Sugar Factory is coming up at Gowribidanur. A letter of intent has been granted for a Sugar Factory at Bidar and three more Factories at Hiriya, M. K. Hubli and Kollegal will be started shortly. Necessary plans have been given for granting licence in this regard. There is a proposal to establish a public sector Sugar Factory for export of Sugar in the Thungabhadra Atchkat area. My friend Sri Deve Gowda has suggested that a

Sugar Factory should be established in Hassan in view of the fact that Hassan is going to get irrigation facilities from Hemavathi. This will be borne in mind and similarly Sri Siddaiah Kashimath has suggested that a Sugar Factory should be established at Hanagal. We have prepared a report in which the prospective sites have been noted and in due time action will be taken and recommendation will be made to Government of India. It must be borne in mind that Factories cannot be started as we wish. We have to obtain licence from the Government of India and assure the Hon'ble Members that we will do our best to place the various cases for Sugar Factories before the Government of India and press the Government of India to issue licences.

**Textiles :** 19 new Units in Textile Industry have been sanctioned for the State during the Third Plan. They are all under various stage of implementation. Of course in Bangalore two or three are coming up and in Chitaldrug two or three are coming up. I assure the House that in almost all the cases, action is being taken up and they are in various stages of implementation.

**The Indian Aluminium Company :** They are establishing an aluminium factory near Belgaum with an initial capacity of 30 thousand tons. It is proposed to increase the capacity by about 70,000 tons at the second stage. Some other Members expressed doubt about this factory coming into being. I want to tell those sceptic Members not to entertain any pessimistic attitude regarding this aluminium factory ; it is going to be established. On the 26th, there will be a public function at which an agreement for the supply of power will be signed between the Company and the Mysore Electricity Board.

**Sri C. J. MUCKANNAPPA.**—But it is not going to be of the capacity assured.

**Sri K. MALLAPPA.**—There is absolutely no change. It was never assured that to start with, it will be a factory with a capacity of 2 million tons. It is impossible, to produce one million tons initially. I have never said so. I have always said that a factory with a capacity of 1 lakh tons will be installed ; to begin with 35,000 tons and ultimately 100 thousand tons, that is, one lakh tons. Of course, it will be in the private sector.

**Fertilisers :** Of course, it has two parties, namely, Messrs. Kamani Engineering Corporation and Messrs. Dugal Enterprises have applied for establishing fertiliser factory of a capacity on one lakh tons and 6,62,000 tons respectively. It is at Mangalore, as I already said. Messrs. Fact of Alwaye have also submitted a project report in this connection to the Government of India. It is being examined. We are prepared to implement it. I have no doubt in my mind whatsoever that it is not going to be established. Of course, there are some difficulties. These difficulties have to be overcome. Without a port, it is not possible to establish a fertiliser factory because we will have to import rock

(SRI K. MALLAPPA)

phosphate and naphtha. To import these materials, a port is absolutely necessary. Every day, 3-4 lakh tons of cargo has to be handled. Now, the construction of the port at Mangalore is so planned that one berth will be ready by the time the fertiliser factory comes up. Now everything has been set according to this programme. The construction of the harbour is so phased that at the first stage a berth will be ready for the fertiliser factory to handle cargo. My friends expressed some doubt about the fertiliser factory ever coming up at Mangalore, merely because the fertiliser factories for Cochin and Durgapur have been announced. Our requirements of the nitrogenous fertiliser during the Fourth Plan will be of the order of 204 lakh tons; that is, it will be about 24 million tons. We have hardly touched the fringe of it. Therefore, there is scope for many more factories. Durgapur and Cochin may be producing 4 lakh tons of Nitrogenous fertiliser; our requirement will be 2.4 million, that is 204 lakh tons. Therefore, it cannot be argued that there is no scope at all for the fertiliser plant at Mangalore. Mangalore and many other places will have to have fertiliser factories set up as early as possible, and in any case, before the end of the Fourth Plan.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Who has come forward ?

Sri K. MALLAPPA.—There are two parties. Messrs. Fact of Alwaye have sent up a feasible report. Messrs. Kamani Engineering Corporation have made an application. Messrs. Dugal Enterprises have applied for a license. We have these two applications before the Government of India.

The Mysore Acetates and Chemicals, Ltd. is an individual factory. They are implementing a scheme costing about Rs. 5 lakhs for production of cellulose Triacetate, Secondary Acetate, Moulding compounds, Plasticisers, Acetic Acid, Acetic Anhydride, etc., which are used for film, plastic and rayon industries; and the factory is coming up near Mandya. It will come into production possibly within one year.

It is not as easy to start industries as one desires. There are many difficulties. in the way. Sri Gadag has touched various difficulties that we have in the State.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—How are other States managing ?

Sri K. MALLAPPA.—Others have got certain advantages. We have no port, no proper railways. If we had a port, the fertiliser factory would not have been a problem at all. It would have been started here much earlier than the factories elsewhere. Even refineries could be started. We have the best case for Hospet; it is a very very sound case. But in the Anglo-American Consortium Report, Vizag has scored over Hospet, just because Vizag has got a port and Hospet has not got a port. Therefore, we will try to build Mangalore port. Mangalore port is going to be built; similarly, Karwar Port is going to be built. These disadvantages are not found in Madras or in Maharashtra State.

Then, till now we had power shortage in this State. It was only about the beginning of last year, that is in 1965, this difficulty was removed. With the generation of power at Sharavathi, it is expected that the industrial progress will gain its momentum. It is hardly one year since we get the power and we cannot do any miracles. We have to go through the hard way and the long way.

Of course, another difficulty is the shortage of capital in this country. Capital market is very shy and unless people come forward to invest in industries, we cannot hope to achieve very quick results.

We have been encouraging even people from outside to come and invest. Some members observed that we have not encouraged people from outside, and we have tried to harass them. It is not correct. I assure the Hon'ble Members, whether capital is from outside or from our own state every possible assistance, every possible encouragement will be given to the investors to invest and start industries in the State. The third difficulty is about the capital goods. Big industries require a lot of capital goods and they have to be imported from foreign countries. We have foreign exchange shortage. In spite of these difficulties, we have been able to make some achievements which can by no means be called small. We were able to get a loan of about Rs. 10 crores from German Credit Bank and we expect Messrs. NGK, Japan and AEG from Germany to participate in equity in the Government Porcelain Factory and New Government Electric Factory. Not only have we been trying to get loans from outside, but we are also trying to invite and persuade foreign investors to come and make investments in this country. A licence has been given to have a caustic soda plant started here. That licence was given to Mysore Chemicals and Fertilisers and arrangement is being made to register a Company shortly and take up production of caustic soda in the State. Some members referred to power tiller plant. Two years ago when I had been to Japan I contacted one of the best manufacturers in that country. They have agreed to give not only technical collaboration but take part in capital participation also. But unfortunately the matter is held up with the Government of India. I would like to tell the House that the Government of India has almost cleared it and soon there will be a power tiller plant. Of course, Punjab also may have a power tiller plant. But I assure the House that ere long there will be a power tiller plant in this State with the collaboration of Mitsu Bichi, one of the popular producers of power tillers in Japan.

**SRI S. SIVAPPA.**—When it will be done ?

**SRI K. MALLAPPA.**—We are going to have it soon; within the next year. The plant is going to be established and within about 2 years we may be able to produce some parts and within the next five years, every part of the power tiller will be manufactured and made available to the farmers here. Then about the working of our industrial concerns, Members criticised that our industrial concerns have not been making profit at all.

**Sri C. J. MUCKANNAPPA.**—What about small car project ?

**Sri K. MALLAPPA.**—There was an interpellation about that and I have in that connection given a satisfactory answer. We are making arrangements for the production of small cars here. We have not been resting on our cars and efforts will be made to see that the Factory is established in the State. About the working of our Government Industrial concerns, the New Government Electric Factory has started producing according to schedule switch-gears and transformers. About the Government Porcelain, capital invested is Rs. 194.89 lakhs; it has earned a profit of Rs. 31.74 lakhs; Mysore Implements Factory, capital invested is Rs. 41.43 lakhs and profit earned is Rs. 11.84 lakhs; this is for the year 1964-65; Reports have been placed before the House and from them you can get these figures. I have collected them and I am reading them for the benefit of the Members. Now about the Government Soap Factory, Investment is Rs. 80.40 lakhs and the profit is Rs. 41.68 lakhs; Government Electric Factory; capital invested is Rs. 154.69 lakhs; profit is Rs. 22.98 lakhs; Sandal Oil Factory, capital invested is Rs. 33.50 lakhs; profit earned is Rs. 23.19 lakhs; Central Industrial Workshop, Bangalore, capital invested Rs. 46.19 lakhs profit earned is Rs. 8.26 lakhs; Tungabhadra Steel Products Ltd., capital is Rs. 50 lakhs, Rs. 25 lakhs Mysore and Rs. 25 lakhs Mysore and Rs. 25 lakhs Andhra Government; profit earned is Rs. 10.59 lakhs; Mysore Iron Works Ltd., capital invested is Rs. 400 lakhs and the profit is Rs. 68.78 lakhs; Mysore Sugar Company, capital invested is Rs. 38.50 lakhs and profit earned is Rs. 6.70 lakhs.

**Sri S. SIVAPPA.**—Does it tally with the Budget you have given ?

**Sri K. MALLAPPA.**—It should tally. Perhaps you quoted figures which include not only working expenditure but also investment. This is as regards profit after meeting the working expenditure; part of it will go as interest to the State and the rest will go as dividend. We have not deducted interest payable to Government. In the case of Government concerns, there is no question of interest or dividend. Whatever is saved is profit and it goes to Government. Then about criticism regarding the various other individual items; Sri Gopala Gowda and Sri Krishna referred to Bagalkot Cement Company. It is a Shareholders' Company and the Government holds a minority share in that Company. It is true that there were some irregularities. Shareholders appointed a Committee at their general body meeting and the Committee went into the accounts maintained by the Managing Agency and found certain irregularities.

**M. SPEAKER.**—The best thing is to leave it at that. I am told it is *sub judice*.

3-00 P.M.

I think a couple of days back the Hon'ble Member Sri Sanjeevanath Aikala was putting a question and this matter was referred to. It is pending before the court.

**SRI G. V. GOWDA (Palya).**—But we are informed that the case has been withdrawn.

**SRI S. NIJALINGAPPA.**—The fact of withdrawal itself is *sub judice*. Therefore, no reference need be made.

**MR. SPEAKER.**—It may be left at that. It does not mean that the august House will not have an opportunity to discuss when *lis pendens* is over.

**SRI C. J. MUCKANNAPPA.**—The Chief Minister was pleased to observe that the withdrawal has been *sub judice*. How is it *sub judice*, Sir? You are a better judge. After the withdrawal, will it mean *sub judice*?

**MR. SPEAKER.**—After the withdrawal has taken place effectually, when no matter is pending before the court, it is not *sub judice*. But if somebody orders to withdraw that order by itself will not take away the matter from the jurisdiction of the court. It is a matter pending before the court. If the matter is pending before any court, any order passed does not result in withdrawal and effectually taking it away from the court and its being made beyond the operation of the doctrine of *sub judice*. The matter appears to be that the Government has arrived at a conclusion to withdraw. It is an executive order which does not bind a court. The application has to be filed before the court. Persons are entitled to oppose. It is said it is being opposed so that the result is, the case has not been effectually withdrawn. Hence it is better to simply leave it at that. Let it not be made worse for anybody.

**SRI K. MALLAPPA.**—Reference was made by some Hon'ble Members as regards the Central Public Sector industries in the State. They argued that most of the Public Sector industries were given away to other States and Mysore was not given any industry in the Public Sector. It is not correct. It is true that there were some public sector industries in the State and their number has not been increased. But they have been expanded. The HAL for instance started with 10 crores, now it is approximately 18 crores. The investment is 18 crores. The ITI started with 4 crores. The present investment is 8 crores. Almost double. The HMT also has been expanded. Every State expects the Centre to start a public sector industry. Our factories have been expanded and on that score we have absolutely no grouse whatever. ಆದರೆ ಕಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊಸ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಆದರೆ ಹಳೆಯ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

**MR. SPEAKER.**—The public sector of the Central Government does not come in here.

**SRI K. MALLAPPA.**—The HMT began with one unit; Now there are two units and in addition there is a watch company. The BEL capacity has been doubled. The Central Machine Tool Institute has been started new with Czechoslovakian collaboration. It is entirely new. Bharat Heavy Earth Movers is a new unit. In that way, we have been able to get new unit and the capacity of the existing units have been enlarged and in some cases have been doubled also.



(SRI K. MALLAPPA)

So, there is no basis to say that the State has not been treated well in this respect. I say that the State has been given a fair deal in this matter.

Regarding Khadi Board, the old accounts have been compiled up-to-date. They are kept ready for the A.G. to inspect and a request has been made to the A.G. to inspect. As soon as the inspection is made, a report will be placed before this House when there will be full opportunities for the Members to express their views on the matter. I assure that it will be as early as possible. Perhaps, at the next meeting the report will be placed.

Wherever cases of misappropriation and falsification of accounts have been detected, action has been taken and complaints have been filed. Every month I, the I.G.P. and the Registrar of Co-operative Societies and the President of the Khadi Board sit at a meeting to review the progress of the accounts and also to review the progress of prosecutions that have been launched. So I say that every action that is necessary has been taken and we have not been indifferent so far as matters relating to Khadi Board are concerned.

Then about Industrial estates. We have a programme to have two industrial estates at least in every district. So far we have completed about 18 industrial estates and the remaining industrial estates will be taken up during the next plan period and they will be completed. Of course, there are some difficulties. Where land is easily available, it is very easy to take them and complete them. Where land is difficult to get, we have to take acquisition proceedings and it is within the experience of every Hon'ble Member of this House how acquisition proceedings take a long time. Nevertheless, we will try to expedite as much as possible the acquisition proceedings and take possession of the land and construct industrial estates.

There is a very large demand for industrial estates from all the districts. With our limited financial resources, it may not be possible for meeting the large demand from the various districts. Therefore, we have planned to encourage industrial co-operative societies as much as possible. Or, even if companies, private or public, were to organise, we have tried to help them. We have already decided to form a statutory board for acquiring land. Soon, a Bill will be placed before this House. With the formation of the Statutory Board, land will be acquired in various places of potential industrial development and land taken will be developed for industrial purposes and such developed land will be made available for such purpose.

My friend Sri Kashimath did not want industrial administrators in the industrial estates. They have got a definite function to perform. They have not only to collect rent from the sheds, but they have to maintain industrial estates also. In some places we are going to have raw material godowns and these will be run by them. In every industrial estate, there will be a common facility centre for the use and

benefit of the industrialists in the area and such common facility centres will have to be run by somebody. We are now trying to have two grades of industrial estate administrative officers—one junior and another senior grade. In bigger places like Bangalore and Hubli, senior grade officers will be appointed. In small places like Mercara, Tumkur and other places, junior administrative officers will be appointed. Now, I hope the Hon'ble Member will feel it necessary to have industrial administrative officers and I hope that I am able to convince him about the necessity of such officers.

About the rent in industrial estates referred to by my friend Sri Kashimath, till now, there were some concessional rates. But this cannot be allowed to continue for long. As an encouragement, it was given. Now the time has come when we have to collect the normal rent. But, even so, the normal rent, when compared to market rent should be said as concession. In Bangalore, from 12 Paise, it has been raised to 13 Paise this year and it is going to be progressively raised till we get the level of economic rent. In Hubli, it was 9 Paise and this year, it has been raised to 11 Paise. So we are now progressively trying to raise the concessional rent to the economic rent. So, there cannot be any complaint on the ground that the rent is going to be excessive.

About the Hospet Steel Plant, enough has been said on the floor of the House. Questions has been answered. We have a very good case, and I want to repeat that we have a very good case. We have made very strong representations to the Central Government for a Plant at Hospet and I hope that the justice of our case will be recognised by the Government of India and the Plant given to the State at Hospet.

Sir, I do not think I have much to say. I have attempted to answer many of the criticisms raised.

Sri S. M. KRISHNA.—What happened to the small car project ,

Sri K. MALLAPPA.—It is being considered. We are trying to manufacture.

Mr. SPEAKER.—It does not come under this general Budget.

Sri K. MALLAPPA.—I have answered the question. It will be prepared when we try our proto-types and developed a model.

Sri K. P. GADAG.—In my speech I had raised the question of the equation of Junior Industrial inspectors.....

Mr. SPEAKER.—This is under General Administration.

Sri K. MALLAPPA.—It is being examined, Sir.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಪಿ. ಪಾಯದೆ.—ಗ್ರೇಟರ್ ಮೈಸೂರು ರೇಯಾನ್ ಪರ್ವ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

Sri K. MALLAPPA.—The licence was cancelled once. But the licensee assured that he would implement it. So, the licence has been renewed to him. It is hoped that he will take action for implementation. In case he fails to do so, the licence will be cancelled and other arrangements made.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಕೇಂದ್ರದವರು ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ನಾವೇ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಏನಾದರೂ ಆಗಲಿ ನಾವು ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒರಿಸ್ಸಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಉದ್ದಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಬಾಸಿಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಲುವು ಏನು ಸ್ಪಷ್ಟ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ.—ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಲುವು ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಪಿಗ್ ಐರನ್, ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಯಾವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ಮಾಗಾವಿ (ಹಾವೇರಿ).—ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಟೆಕ್‌ನಿಟ್ರಿಕ್ ಮಿಲ್ಲನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮಿಂಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆನಾದರೂ ಟೆಂ ರಿನ್ಸಿಕ್‌ಪನ್ಸ್ ಹಾಕಿಲ್ಲವೇ ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯಾವ ಪ್ರಾವಿಷನ್ನಿಲ್ಲ, ಯಾವ ಫೀನಲ್ಲಿ ಅದು ಬರುತ್ತದೆ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ.—ಹಾವೇರಿ ಟೆಕ್‌ನಿಟ್ರಿಕ್ ಮಿಲ್ಸ್ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಎತ್ತಿರಬಹುದು. ಅವರು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುವವರು ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವರು ಹಾವೇರಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇ ಆ ಮಿಲ್ಲನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಈಗಿನವರು ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಬೇರೆಯವರು ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎ. ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ (ಧಾರವಾಡ).—ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿನ ಉದ್ಯಮದಾರರು ಅಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಾಮಾಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಉಪಯೋಗಮಾಡದೆ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಬಿಂದುವಾಡಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗದಹಾಗೆ ತಡೆಹಿಡಿದು ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಿಗುವಷ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಕಚ್ಚಾಮಾಲು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ.—ಕಚ್ಚಾಮಾಲು ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಿಗುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನ್‌ಫರಸ್ ಮೆಟರ್ಸ್‌ಗೆ ಕಚ್ಚಾಮಾಲನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಾಮ್ರ, ಸತುವು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅವು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಪೂರೈಕೆಯಾಗುವಷ್ಟು ನಮಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇಂಫೋರ್ಟ್ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾಮ್ರದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಾಮಾಲು ನಾನ್‌ಫರಸ್ ಮೆಟರ್ಸ್‌ಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸಿಕ್ಕುವಷ್ಟನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚುತ್ತೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳುವಷ್ಟು ಕಚ್ಚಾ ಮಾಲು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರು ಪರದೇಶದ ಕಚ್ಚಾ ಮಾಲ್‌ಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸದೆ ಸ್ವದೇಶದ ಕಚ್ಚಾಮಾಲುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಅದೊಂದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎ. ಕರಲಿಂಗಣ್ಣನವರ್ (ಗೋಕಾಕ್ I).—ಗೋಕಾಕ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಮಿಂಟ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನೂ, ಘಟ ಪ್ರಭಾದಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಲುವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ.—ನಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ಅಲ್ಪ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಬಹುದು. ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರಿಗೂ ಸಹ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬೈರಪ್ಪಾಜಿ.—ಹೊಸದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಮಿಂಟ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಆ ಊರಿನವರಿಂದ ಕೋರಿಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ.—ಕೋರಿಕೆಯೇನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿರುವವರನ್ನು ನಾವೇ ಕರೆಸಿ ಕೇಳಿದ್ದಾಯಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಏಷ್ಟು ಹಣವಿದೆ, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಅದರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೂಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದರೂ ಅವರೇ ಇದುವರೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

Sri R. DAYANANDA SAGAR (Deputy Minister for Sericulture).—Mr. Speaker, four Hon'ble Members of the Opposition who spoke on silk industry stated that all the Government silk industry concerns are incurring a heavy loss. It is not a fact. Under sericulture industrial concerns, we have the Spun Silk Mills at Channapatna, Government Weaving Factory at Mysore and three filature units scattered at three different places in Kollegal, Mysore and Kanakapura. So far as the Government Spun Silk Mills at Channapatna is concerned, it was formerly running as a joint stock concern and it went into liquidation. The Government acquired it in the year 1960 and it went into operation from 1961. Since then it has been working profitably and I may say that this year it has made a profit of over Rs. 4 lakhs. The Government Weaving Factory at Mysore has always been running on profit and this year it has made a profit of 1.50 lakhs. The Hon'ble Member Sri K. S. Suryanarayana Rao stated that the silk industry has totally failed.

Sri G. V. GOWDA.—What is the rate at which raw silk is supplied to the Weaving factory ?

Sri R. DAYANANDA SAGAR.—So far as filatures are concerned, it is an industry which during the Second World War alone yielded profits. Afterwards no filature has yielded any profit. To-day we can see there exists no private filature in the State and it remains almost as a monopoly of Government. You may ask then why the Government is interested in an industry which constantly incurs losses. The sericulture industry is an important Indian Industry giving employment to two lakhs families and nearly ten lakhs of persons are directly or indirectly engaged in this industry. Therefore it has become obligatory on the part of the Government to see that this very big rural industry exists with a view to see that the numbers of people engaged in this industry survive. The reason for the losses in the Government industrial concerns, namely, filatures is because we are paying reasonably high rates of wages to the workmen according to the regulations of the Factories Act. The cost of cocoons have always been high and the part of the Government we are happy because the prices of cocoons are high. As a matter of fact if the prices of cocoons are high the farmers engaged in this industry get reasonable price for their produce. Supposing we close the filature industry, what should happen? The moment we close the filature industry, the cost of cocoons will come down in which case the

(SRI R. DAYANANDA SAGAR)

ryot who is engaged in this industry will have no incentive to grow silk at all. What would happen then ? To-day India is the fourth largest country in the world producing silk. Out of the total quantity of silk produced in India we produce nearly 80 per cent of the total production. So, if we do not give encouragement to the sericulturists not only the farmers engaged in this industry go out of the picture but India itself will go out of silk production. Therefore, it has become obligatory on the part of the Government to see that this industry survives for the benefit of those farmers who are engaged in this industry. To-day if we go round the country we see the rains have failed and people are facing great difficulties. It is only in sericulture areas that we can see some green patches of land where there is good hope for the sericulturists. Therefore there is absolutely no point in stating that the silk industry has failed. As a matter of fact it has progressed. The Hon'ble Leader of the Opposition stated that once upon a time Mysore was silk land and to-day it is almost a barren land. It is not a fact. It has progressed and progressed very well. The area under mulberry cultivation in 1955-56 was 1.25 lakh acres and to-day the area under mulberry has increased to two lakh acres. Production of raw silk in 1955-56 was 16.00 lakhs pounds, but to day it has increased to 24.00 lakhs pounds. Production of filature raw silk in 1955-56 was .60 lakhs pounds and today it has increased to 3.00 lakhs pounds. The number of Government Grainages in 1955-56 were only 25, but to day we have 52. The number of licence seed preparers and aided grainers in 1955-56 were 180, now we have 500. The number of filature basins working in 1955-56 was 400 as against 1,250 now working. The number of domestic basins were only 100 in 1955-56, but today they have been increased to 3,000. The number of Chaki-Reeling centres were nil during 1955-56, but we have 107 today. This goes to show that the Silk industry in Mysore State has always been progressive.

Reading the Spun Silk Mills at Channapatna and the Government Silk Weaving Factory in Mysore, we have taken up the work of expending and modernising the machinery there and we have set apart Rs. 25 lakhs for channapatna Spun Silk Mills and about Rs. 8 to Rs. 10 lakhs for Mysore Government Silk weaving Factory. Imported machineries are expected to arrive by the end of April. Therefore, I would submit that the Silk Industrial concerns and sericulture has been making tremendous progress. I may also mention here that the Research Department has evolved a race called the Mysore Princes, which has equalled itself to that of the Japanese Silk Cocoon, yielding double the quantity of silk. Of course, it has got some defect, the Pabrine disease, which is a problem posed to our Research scholars to eliminate the difficulties. So far as the 'Tasar' is concerned, it is a new discovery of our Government. This new find is available in the forests of Karwar and Belgaum we have posted a special officer to develop this tasar silk industry in this area available. We are trying to domesticate this industry also on the

lines of Mulberry cultivation. We will be in a position to export this very good quality of silk to European countries and we are likely to get very good foreign exchange.

Thank you, Sir.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಾಂಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೊನುಗಳನ್ನು ಸ್ಪೋರೇಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೆಲವು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದರು ಅವು ಇದುವರೆಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಬಾಲ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ತಾವು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ತುಳಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?

Sri R. DAYANANDA SAGAR.—We have inspected the stores number of times and it is quite all right.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—The Public Accounts Committee inspected the Mamballi stores, and I can say that it is not made use of. It is a rat-proof storage. I want to know how it is utilised.

Sri R. DAYANANDA SAGAR.—On account of failure of rains, there have not been enough cocoons to store. This is the difficulty. When we have enough rains and when the demand is great, we will utilise the godowns.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವಿ. ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಿ.—ಜಪಾನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮಗಿಂತ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ದಯಮಾಡಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

Sri R. DAYANANDA SAGAR.—Our silk worms are called multi-voltine and the available Japanese worms are called uni-voltine, which are a special variety. We have been trying to import this variety and we have been trying experiments. We have evolved a race called the Mysore Princes which is equal to the Japanese silk cocoons.

Sri G. V. GOWDA.—Hardly the Government Filatures consume 10 to 15 per cent of the production in cocoons. How do you say that the Government has monopolised the trade and how do you account for the continued losses?

Sri R. DAYANANDA SAGAR.—There are no private filatures. Private persons cannot run filatures and stand losses. All the filatures are owned by the Government for the benefit of the farmers.

ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾಬಾಯಿ ಹಿರಾಚಂದ್ ಪಾ.—ಬಹಾಪುರ ಸಿನ್ಸಿಂಗ್ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ರಾ ಮೆಟೀರಿಯಲ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ?

Mr. SPEAKER.—The suggestion made by the Hon'ble lady member will receive the utmost attention.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ರೇಷ್ಮೆ ಹುಳುಗಳನ್ನು ಸಾಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಸಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇನಾದರೂ ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಈ ರೇಷ್ಮೆ ಹುಳುಗಳು ಮೀನುಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಫಾಲ್ಟ್ ಫಾರಮ್‌ಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದುವರೆಗೂ ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ವೇಸ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಈ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಜಪಾನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಬದುಕಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ?

Sri R. DAYANANDA SAGAR.—It is now being used as a very good manure.

Mr. SPEAKER.—He wants it to be used as a good poultry and fish feed.

Sri R. DAYANANDA SAGAR.—It can be a good poultry feed. It is up to the poultry owners to buy from us; we are ready to sell it.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the respective sums not exceeding the amounts mentioned in the Demands Nos. 14, 16, 24 and 44 be granted to Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year ending 31st day of March 1967.”

*The motion was adopted.*

*As ordered by the Speaker the motion for Demands for Grants adopted by the House, are reproduced below :—*

#### DEMAND No. 14—SUPPLIES AND DISPOSALS.

##### *25. Supplies and Disposals.*

“That a sum not exceeding Rs. 1,04,97,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967, in respect of ‘Supplies and Disposals’.”

#### DEMAND No. 16—SCIENTIFIC DEPARTMENTS.

##### *27. Scientific Departments.*

“That a sum not exceeding Rs. 17,84,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967, in respect of ‘Scientific Departments’.”

#### DEMAND No. 24—INDUSTRIES INCLUDING SERICULTURE.

##### *35. Industries.*

“That a sum not exceeding Rs. 12,52,51,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967, in respect of ‘Industries’.”

#### DEMAND No. 44.—INDUSTRIAL AND ECONOMIC DEVELOPMENT.

##### *96. Capital Outlay on Industrial and Economic Development.*

“That a sum not exceeding Rs. 4,02,86,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967, in respect of ‘Capital Outlay on Industrial and Economic Development’.”



## DEMANDS FOR GRANTS

DEMAND Nos. 4, 23, 26 and 39

Sri D. DEVARAJ URS (Minister for Transport and Tourism).—Sir, on the recommendation of the Governor of Mysore, I beg to move :

“ That a sum not exceeding Rs. 18,43,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967 in respect of ‘ Taxes on Vehicles ’.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“ That on the recommendation of the Governor of Mysore a sum not exceeding Rs. 18,43,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967 in respect of ‘ Taxes on Vehicles ’.”

Sri D. DEVARAJ URS.—Sir, on the recommendation of the Governor of Mysore, I beg to move :

“ That a sum not exceeding Rs. 1,25,68,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967 in respect of ‘ Labour and Employment ’.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“ That on the recommendation of the Governor of Mysore a sum not exceeding Rs. 1,25,68,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967 in respect of ‘ Labour and Employment ’.”

Sri K. PUTTASWAMY (Minister for Co-operation and Housing).—Sir, on behalf of the Minister for Development, Panchayat Raj and Municipal Administration, and on the recommendation of the Governor of Mysore I beg to move :

“ That a sum not exceeding Rs. 5,24,34,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967, in respect of ‘ Miscellaneous ’.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“ That on the recommendation of the Governor of Mysore a sum not exceeding Rs. 5,24,34,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967, in respect of ‘ Miscellaneous ’.”

**SRI K. PUTTASWAMY.**—Sir, on behalf of the Minister for Development, Panchayat Raj and Municipal Administration, on the recommendation of the Governor of Mysore, I also move :

“That a sum not exceeding Rs. 1,73,73,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967, in respect of ‘Co-operation’.”

**MR. SPEAKER.**—Motion moved :

“That on the recommendation of the Governor of Mysore, a sum not exceeding Rs. 1,73,73,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1967, in respect of ‘Co-operation’.”  
Now, we shall finish this to-day.

**SRI C. J. MUCKANNAPPA.**—No, Sir; we may take up tomorrow also.

**MR. SPEAKER.**—How much time the Hon. Ministers require ?

**SRI D. DEVARAJ URS.**—Half-an-hour, Sir.

**SRI K. PUTTASWAMY.**—I may also require half-an hour.

**MR. SPEAKER.**—Now, the Demands will be open for debate till the evening, we will sit as long as we like and the reply would be tomorrow.

**SRI S. SIVAPPA.**—Sir, as you suggested, the reply may be tomorrow and debate may go on this evening.

**SRI B. BHASKAR SHETTY (Koup).**—Sir, tomorrow also this may be discussed for one hour.

**MR. SPEAKER.**—The hon. Member may come and meet me in my Chamber. The Debate will now commence and Sri K. Lakkappa will speak.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಕಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆ ಈಗಿನ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಈಗ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಟ್ಟು ತಿಥಿವಾಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹೊಸದಾಗಿ ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಹುಶಃ ಅವರ ದುರದೃಷ್ಟದಿಂದಲೋ ಏನೋ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಈಗ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪದೇ ಪದೇ ಈ ಖಾತೆಯ ಸಚಿವರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಂದಲೇ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಟಿಕೆಟ್ಟು ನಿಗಲಲ್ಲವೋ ಅಂತಹವರುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮಾದಲು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ವಿಚಿತ್ರ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಸುಮಾರು 65 ಭಾಗ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಎಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿ ಎಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು

ಇತರ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ಹರಡಿದೆ. ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು, ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ರಾಜ್ಯದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಟು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಎಂದು ಇವೆ. 19 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಗೂ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆಯೇ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರು ಈ ವಿರಾಖೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೈಕಳಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲೇ ಈ ವರ್ಷ ನಾನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿರುವ ಹಾಗೆ 17 ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದೆ. 17 ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ಬಹುಶಃ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಎಲ್ಲ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳೂ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿರತಕ್ಕ ರೀತಿ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸಭೆಗೆ ಪೂರ್ವಿಯಾದ ಅಂಕೆ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಣವನ್ನು ಹೇರಳವಾಗಿ ಗ್ರಾಂಟುಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಹಣವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಮತ್ತು ಈ ಸಂಘಗಳಿಗಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಉಪಯೋಗವಾದವು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಒಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ಹಾಗೂ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿರುವವರ ಅವರಗಳನ್ನೂ ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ನಾವು ಮುಂದೆ ಅವಕ್ಕೆ ಯಾವ ತರಹ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು.

ನಾನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರತಕ್ಕ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಬಹಳ ಗುರುತರವಾದ ಜವಾಬು ದಾರಿಯುತವಾದ ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಮೂಕಿ ನೀತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವ ಐದಾರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಗುಡಿಬಂಡಾ ತಾಲ್ಲೂಕಾ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗು ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಶಃ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ 30-40 ಸಹಸ್ರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೇ ಸಿರಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಸ್ಟೇಟು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗು ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು, ಕಳ್ಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಕಾರಣ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ಒಬ್ಬ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಅಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಒರಿಸ್ಸಾದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಒದಗಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಹೋಗುವಂತಹ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, 23 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಹಣ ಇಲ್ಲಿ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ 8 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಹಣ ಅಲೂಗಡ್ಡೆ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು 15 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಹಣ ಗೊಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಜನರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೊರೆ ಹಾಕಿ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಬಂದ ಹಣವನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜೇರಾಗಳು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಹಕಾರ ನೀತಿ ಇದೆ? ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಏನು ಪ್ರಬಲ ದೊರೆದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ 85 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಅಕ್ಕಿ, ಗೋಧಿಯನ್ನು ತರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. ಅವರು ಆ ಹಣವನ್ನು ಬೇರೆ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಮತ್ತೆ ಹಣವನ್ನು ಅದೇ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಅನಿಸ್ಕೆಂಟ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅವರು ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ 30-40 ಕಚ್ ಮೋಷನ್‌ಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಡಿಸ್ಕಂಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷದಿಂದ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. 3 ಎಫ್‌ಐ ಆರ್‌ಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ವಾಪಸು ಹಾಕಿಸಿದ್ದಾರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈಗ ಅವರು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಣವನ್ನು ತುಂಬಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ತುಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ. ಎಂದರೆ ಯಾವ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ತಾವು ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯೇ? ಯಾರು ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದರು? ಯಾವ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರು? ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪ)

ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಬಡಾನೆಗೆ ತುಂಬಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂಬ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಎಫ್ ಐ ಆರ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು ಅದನ್ನು ತಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹರಿಹರದಲ್ಲಿ 4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿವೆ, ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 70 ಸಾವಿರ ಚೀಲ ಗೊಬ್ಬರ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹಣ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅಂಶವನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಬಹುಶಃ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಎಷ್ಟೇ ಹಣ ಹೋದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ ಅವರುಗಳು ಇರಬೇಕನ್ನುವುದೇ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ.

ಕುಣಿಗಲ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅವರು ಸೂಪರ್‌ಸೈಡ್ ಮಾಡಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಹಣ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದು, ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮಾಡುವುದು, ಕಳ್ಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವುದು, ಸರ್ಕಾರದ ಗ್ರಾಂಟ್‌ನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಈ ರೀತಿಯ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನಾಗಲಿ ತನಿಖೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಮಾಡದೇ ಇರಲಿಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದ ಕಡೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಾಗಿಲು ಇಟ್ಟರು, ಪಶ್ಚಿಮದ ಕಡೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಇಡಿಸಿದರು, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಲ್ಲ ಇದೆ. ಈ ಬಾಗಿಲು ಏಕೆ ಗೊತ್ತೇ? ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಸಾಮಾನುಗಳು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಜಟಿಲವಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಮೂಟೆಯನ್ನೇ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಹಾರದ ಅಭಾವ ಇದೆ, ಆಹಾರ ಇಲ್ಲವೇ ಅನೇಕ ಜನ ಸಾಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಕಳ್ಳ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತು ಅವಕ್ಕೆ ಫೈನಾನ್ಸಿಂಗ್‌ನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ತಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಬ್ಯಾಂಕು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಯಾರು? ಅವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅರ್ಹತೆ ಏನು? ಯಾವ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯನ್ನು ಅವರು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ? ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು ಇಂತಹ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಇದ್ದೆಯೇ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ಯಾವ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾದು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಹಣ ವಿಸರಣೆಯಾಗತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಅಪವಿಹಾರಗಳು ಇವುಗಳನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ ಏಕೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

ಕುಣಿಗಲ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡೊಕ್ಕಲು ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಇದೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಆಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಷನರಿಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈ ವಿಷಯ ಬಂದಿದೆ. ಚಾಮರಾಜನಗರದಲ್ಲಿ 40 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಹಣ ಪತ್ತೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪತ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿ ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಸಹಸ್ರಾರು ಇವೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೇಲೆ ಬೀರಬೇಕು, ಆ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಒಟ್ಟಿನ ಆಸೆಯನ್ನು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದೆಯೇ? ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ, ನಡೆಸಬೇಕು ಅದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ತಮಗೆ ಬಂದಿತವಾಗಿಯೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ನನಗಂತೂ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಹಣ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ನೂರಾರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಅಂಕಿಅಂಶ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಬಯಲಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಡಿ. ಅನೇಕ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಗಳು ತಿದ್ದಿ ಪೋರ್ಚ್ ಮಾಡಿ, ಅಡಿಟ್ ಆಗದೇ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ. ಇಂತಹ ಸಂಘಗಳು ಶೇಕಡೆ 2½ ಇವೆ. ಅನೇಕ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ, ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡದೇ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದರೂ ಪೋರ್ಚ್ ಮಾಡಿ ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿ ಅಂತಹ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದು ನೂರಕ್ಕೆ 25 ಭಾಗ ದೇಶವಾದ್ಯಂತ ಇದೆ. ಉಣ್ಣೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಅಂತ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕೆಲಸ ನಡೆ

ಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಬೇರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಈ ಸಹಕಾರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅವರು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘವನ್ನು ಉರುಳಿಸಿ ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಾರು ಎಂಬ ಭಯವೋ ಅಥವಾ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಗುಟ್ಟು ಬಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂತಲೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಆತ್ಮಪ್ರಕಾರ ಕಮಿಬಿಡುವಾಗಿ, ನ್ಯಾಯ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಹಕ್ಕು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೋ ಅವರು ಆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಚರಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಘಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ. ಎಷ್ಟು ಸಂಘಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಎಷ್ಟು ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಸಭೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಮುಖ್ಯದಲ್ಲರತಕ್ಕ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿ ಯನ್ನು ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಫ್ಟುವಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕೇಸುಗಳೂ ಕೂಡ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಅರ್ಬಿಟ್ರೇಟರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದೆ, ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ಅರ್ಬಿಟ್ರೇಟರು ಯಾರು ?

4-00 P.M.

ಸರಕಾರ 8-10 ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರುಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದ ದಿನ ನಾನು ಸಭೆಗೆ ಬಂದು ಉಪಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರುಗಳಲ್ಲಿ, ಪುಡಾರಿ ಗಳು ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಸಭೆಗೆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೊರವಾದ ಅಂಕಿಅಂಶ ಕೊಡುವುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪಿತ್ತು, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದ ದಿನ ಹಾಜರಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಉತ್ತರ ಹೇಳುವಾಗ ತಿಳಿಸ ಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಕಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸಂಕೋ ಪದ ವಿಷಯ. ಈ ಅರ್ಬಿಟ್ರೇಟರುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರೇರೇಪಣೆ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬರುವ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಇರುವ ಅರ್ಹತೆಯೇನು, ಎಷ್ಟು ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಅರ್ಬಿಟ್ರೇಟರುಗಳಿಗೆ ಜೀವನೋಪಾಯ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದೀರಾ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮನಾಗಿ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿದ್ದೀರಾ; ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾರು ಅಬಿಟ್ರೇಟರುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅಬಿಟ್ರೇಟರುಗಳ ಹೆಸರು, ಹುದ್ದೆ, ಅವರು ಜೀವನಮಾಡುವ ರೀತೀತಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವರಿರುವ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡಲೆ ತನಿಖೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ನಾಮನೇಷನ್ ಮಾಡುವಾಗ ಅಬಿಟ್ರೇಟರುಗಳನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ, ದೇಶಾದ್ಯಂತ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಅರ್ಹತೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಭೀನಿಂದ ಕಳಿಸುವ ಹೆಸರುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಾವು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದೇ ಒಂದು ನೀತಿ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕು, ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೆ ಕೂಡಿ, ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ. ಆಗ ನಾವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರ ತನಗೆ ಬೇಕಾದಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುವುದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ತಕ್ಷಣ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ ? ಸಂಚಾರಿ ವಾಹನವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆ ಅದು ಸಂಚಾರಿಮಾಡುವಾಗಲೇ ತನಿಖೆಮಾಡಿ ಅರೇಸ್ಟ್ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಾಗೃತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಎಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯ ? ಬೇಕಾದರೆ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಪೊಲೀಸಿನವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಲು ಕಾನೂನನ್ನು ತಿದ್ದು ಪಡಿ ಮಾಡಿ. ನಾನ್ ಅಪ್ರಿಷಿಯರ್ ಆಗಿದರೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅವನಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದಾಗ ಸೂಕ್ತಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರ ಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಜನುಬಿಸ್ತನವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅರಳೂರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಪ್ರಕರಣ ವನ್ನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡ ನಾನು ಈ ಸಭೆ ಸದಸ್ಯನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು, ಆ ಅಧಿಕಾರಿ ಧಾಳಿ ಮಾಡಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪ)

ದರು, ಆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅನಿಷ್ಟಂಟ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಜನಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಮೋಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಅವಕಾಶಾರಕ್ಕೆ, ದೂಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದು. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ರೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಒಂದು ಉನ್ನತಮಟ್ಟದ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ತನಿಖೆ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಅತಿ ಜಾಗೃತವಾಗಿ ರಚಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಕಳಿಸಿರುವ ಬೋತಾ ಸೂಚನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾವ ಸಂಘವು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೋ ಅದನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿ, ಅಂಥವುಗಳ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದನ್ನು ಚುರುಕಾಗಿ ಧರ್ಮದಿಂದ ನಡೆಯುವಂತೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಲು ಒಂದು ಹೊಸ ಚಳುವಳಿ ಹೂಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಕೆಲಸವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಜನರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವರ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಜನರು ಬಿಡಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು, ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದಾಗ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಏನು ಅವಕಾಶವಿದೆ? ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರು ಕೆಲವು ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸೂಪರ್‌ವೈಸರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿರುವ ಸಂಘಗಳು ಕೆಲವು ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಒಂದೊಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ 4-5 ವರ್ಷಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡದೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೆಸರು ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಸಂತೆ ಮತ್ತು ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರೆ ಸಾಕು, ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಜನರು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಟಾಂಟಾ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಮರ್ಯಾದೆ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುವವರು ರಾಷ್ಟ್ರಾದ್ಯಕ್ಷರ ಪದವಿಯನ್ನಾದರೂ ತಿರಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಬಯಸುವರೆ ಏನು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಮಂತ್ರಿ ಕೆಲಸ ಸಹ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದಿರುವ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ ತನಿಖೆಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸಂಘಗಳೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸರಕಾರಕ್ಕೂ ಗೌರವ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಮೇರಿಕಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿರುವ ರೀತಿನೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಬಹುದು, ಆ ರೀತಿಯ ಸಂಘಗಳು ಇಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಕನ್‌ಸೂಮರ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ನೀತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ತುರ್ತಾಗಿ ಮಾಡಿ ತಕ್ಷಣ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್ (ನರಗುಂದ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ, ಸಹಕಾರ ಚಳವಳಿಯು ದೀನ ದಲಿತರ, ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಬಡ ವ್ಯವಸಾಯಿಗಾರರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಿ ಅವರ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಂಥ ಚಳವಳಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದೋಷಗಳು ಇರಬಹುದು. ಇಂಥ ದೋಷಗಳನ್ನು ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿ ಅಲ್ಲದ ಸ್ವಲ್ಪದ ಅರೋಪ ಮಾಡಿ ಈ ಸಹಕಾರ ಚಳವಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟಿ ಹೆಸರು ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಪ್ಪನವರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಚಳವಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದೋಷಗಳಿರುವುದನ್ನು ಅನೇಕ ಸಲ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇದು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟಿ ಹೆಸರು ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಯಾವರೀತಿ ಈ ಸಹಕಾರ ಚಳವಳಿಯು ಉತ್ತಮ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಅವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆ ಹಿಡಿದು ಸಹಕಾರ ಚಳವಳಿಯೇ ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ಸಹಕಾರ ಚಳವಳಿಯಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಿಗಾರರಲ್ಲಿ ಪತ್ತು ಬೆಳೆದಿವೆ ಎಂಬುದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಅದುದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಹಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವರೀತಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಐವತ್ತು

ರಮ್ನು ಅದಾಯ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಇದೆ. ಹಳೇ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಪುನರಂಗಡಣೆಯ ಮೊದಲು ಸಹಕಾರಸಂಘಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದುದರಿಂದ ಇದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಚಳವಳಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದು ಉಂಟು. ಅವುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಪಡೆದಾಡಿ ಆಡಳಿತ ಸುಧಾರಿಸುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಧ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅರಣ್ಯವೂ ಸಾಲ ದೀರ್ಘಾವಧಿ ಸಾಲ ಮಧ್ಯಮ ಅವಧಿ ಸಾಲ ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟು ರೀತಿಯಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಒಂದು ಯೋಜನೆ ತಯಾರುಮಾಡಿ ರೈತನಿಗೆ ಸಾಲ ಅಥವಾ ಒಕ್ಕುತನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಉಂಟುಮಾಡಿ ರೈತನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಫಲ ದೊರೆಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕು. ಸರಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಚಳವಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಪಾಡ ನಡೆಸದಾರರು. ಇದು ಮುಖ್ಯ. ಈ ಸಹಕಾರ ಚಳವಳಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪಂಡಿತ ಜವಾ ಹರಲಾಂ ನೆಹರು ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:

“Co-operation should not be under Governmental control. If there is any governmental control, good or bad, it is not co-operation, whatever else it may be. Government control means it is an embrace of death. I dislike the association of Government in Co-operation except as an agency helping with funds and so on. I want a co-operative in every village serving the economic needs of the people and teaching the co-operative way of life and mental habit.”

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ರೈತನಿಗೆ ಹಣದ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಹಕಾರ ಚಳವಳಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದುಂಟು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಹಕಾರ ಚಳವಳಿಯು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಗತಿ ಪರವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಶೇರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಖಿಲಭಾರತ ಸರಾಸರಿ ಆವರೇಜು 4,885 ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 7,656 ಶೇರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಇದೆ. ಡಿಪಾಜಿಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಖಿಲಭಾರತ ಆವರೇಜು 1,529 ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 1,890 ಇದೆ. ನಮ್ಮದು ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಮಂ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ರೋನ್ಸ್ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಪರ್ ಸೊಸೈಟಿ 15,660 ಆರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಆವರೇಜು ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮದು 18,954 ಇದೆ. ಮೆಂಬರ್‌ಶಿಪ್ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಆವರೇಜು 125 ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮದು 178 ಇದೆ. ಈ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಇದಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯ ದೊರಕಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

|                                       |        |
|---------------------------------------|--------|
| ಆರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಶೇರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಪರ್ ಮೆಂಬರ್  | 29     |
| ನಮ್ಮದು                                | 43.1   |
| ಆರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಡಿಪಾಜಿಟ್ ಆವರೇಜು ಪರ್ ಮೆಂಬರ್ | 12.3   |
| ನಮ್ಮದು                                | 10.6   |
| ರೋನ್ಸ್ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಪರ್ ಬಾರೋಇಂಗ್ ಮೆಂಬರ್  | 262    |
| ಆರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಆವರೇಜು                     |        |
| ಹೋದವರ್ಷ ನಮ್ಮದು                        | 240    |
| ಚೋಟರ್ ಸೊಸೈಟಿಜ್ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ               | 9,000  |
| ಆರ್ ಇಂಡಿಯಾ ಆವರೇಜು                     | 18,000 |

34 ಲಕ್ಷ ಜನರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳೊಳಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಮೆಂಬರ್ ಆದವರು 16 ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ರೋನ್ಸ್ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯವಸ್ಥೆ



(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್)

ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು 18 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸಲಕರಣೆ ಹಾಗೂ ಇತರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದೆ. ರೈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಗರ್ಜೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಂಪೋನಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣವಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ರಿಜರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಈಗಾಗಲೇ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೈಬ್ರಿಡ್‌ಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಡುವುದರಿಂದ ಜೋಳದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 30—40 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೂ ಸಹಿತ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ವರಮಾನ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ರೈತನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಲದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಇದೆ. ಒಟ್ಟಿನಮೇಲೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಈ 3 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಕೆಲವು ಅಫೆಕ್ಸ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಅಫೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ 1956ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ 16 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ರಾಧ ಮಾಡಿದೆ. ಇಡೀ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಹಿಂದುಳಿದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಮುಂದುವರೆದ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಗಿದೆ. ತಾವುಗಳು ಅದರ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಾಂಬರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಜುಬಿಲಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್. ಈ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನವರು ಮೊನ್ನೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಮಾದರಿಯಂತೆ ಕೆಲವು ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಹಕಾರದ ಕಾಯಿದೆಯೊಳಗೆ ಉತ್ತಮವಾದಂತಹ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟು 2 ವರ್ಷವಾದರೂ ಸಹ ಸಾಲ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ರೀತಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಧಿಕಾರವೂ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣವಾಗಿದೆ. ತಾಲ್ಕೋರ್ಕ್ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಸೊಸೈಟಿಗಳು 5 ಸಾವಿರದವರೆಗೆ ಸಾಲಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿವೆ. ಇನ್ನು 4 ಲಿಂಗ್‌ಗಳಿಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹಣದ ಸಾಲ, ದರ್ಮ ಗರ್ಜೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಕಾಮಗಾರಿಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಸಹ ಕೃಷ್ಣ ಗೋದಾವರಿ ನದಿಗಳ ಜಗಳವನ್ನು ಬಗೆ ಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದಿರುವುದು. ಇನ್ನಾದರೂ ಸಹ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ನೀರಾವರಿ ಅಸರೆಯಿಂದ ಸಾಲಭ್ಯ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಮೆ' ಸ್ಕೀಮ್ ಏನು ಇದೆ, ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಾರಿ ಪತ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಪರಿಪಾಟು ಏನು ಐದೆ ಅದರ ಏರ್ಪಾಡು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀ ಬಿ ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್ ಅವರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಆಧಾರವ ಮೇಲೆ ವೆರ್ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಕೇಂದ್ರದ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ಲಿಂಗ್‌ಗಳಿಗೆ 3,002 ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿ, ಕೋಟಿಗಟ್ಟರೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಎರಡು ಲಿಂಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಒರಗಾಲ ಪೀಡಿತವಾದ ಪ್ರದೇಶ. ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಿಡುವಳಿ ತೆಗೆಯಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಯೋಜ್ಯವಾದಂತಹ ಚಳುವಳಿಯು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಪ್ಪು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಹ ಜನರಿಗೆ, ಚಳುವಳಿ ಮಾಡುವ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ನೋವನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಸ್ಟೇಟ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನವರು ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ 3,002 ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು 5-6 ದಿವಸಗಳೊಳಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರದ ಒಂದು ಲಿಂಗ್‌ಗಳ ಬಾಕಿ ತಕ್ಕಂಥ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಬಡರೈತನಿಗೆ, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನೂ, ಅಂದರೆ ಅರ್ಜಿವಹಿ ಸಾಲವಾಗಲಿ, ಮಧ್ಯಮಾಧಿ ಸಾಲವಾಗಲಿ, ದೀರ್ಘಾವಧಿ ಸಾಲವಾಗಲಿ ಕೊಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಈಗ ಕೆಲವೊಂದು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಾಬಿಗಾಗಿ 400 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇದರಲ್ಲಿ 326 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾಲ್ಕನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೂರು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಡ ರೈತನ ಗರ್ಜೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾಲ್ಕನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಉಳುವವನಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಫುರ್ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಸ್ವೀಮ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೊಳಗೆ ರೈತನಿಗೆ ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರ, ಕಾಳು ಕಡ್ಡಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯ ಪುಸ್ತಕದವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ನಾವುಗಳೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಾಬಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಟೇಟ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯವರು ಗೊಬ್ಬರ ಬೀಜವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಾರ್ನೋಕ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯವರಿಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಈ ಸೊಸೈಟಿಯವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಂಚುವುದಿಲ್ಲ, ಸರಿಯಾಗಿ ಲೆಕ್ಕವಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಹಣವನ್ನು ತಂದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ಇದು ಬಹಳ ತಪ್ಪು, ಹಣವನ್ನು ತಂದರೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದು ನಿಜವಿದ್ದರೆ, ಆಡಿಟರ್ ಗಳು ತನಿಖೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಪೋಲೀಸ್ ಖಾತೆಯವರು ತನಿಖೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಬಳಿದೂರು ಹೋದರೆ, ಅವರು ಸಹ ಪೋಲೀಸ್ ಖಾತೆ ಮೂಲಕ ತನಿಖೆ ನಡೆಸಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಬೇಡಿ 2 ಲಕ್ಷ ಹಣ ತಂದಿದ್ದಾರೆ 3 ಲಕ್ಷ ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದೊಳಗೆ ಮಾರಾಟ ಸಂಘಗಳು ಹೋದ ವರ್ಷ ಮಾಡಿದಂತಹ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವರು ಏನು ರಾಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಗದಗ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯವರು 3 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ರಾಭ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಣ್ಣ ನಣ್ಣ ತಾರ್ನೋಕ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು 50 ಸಾವಿರದವರೆಗೆ ರಾಭ ಮಾಡಿವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಯವರು ಮತ್ತೆ ತಾರ್ನೋಕ್ ಸೊಸೈಟಿಯವರು ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಅವಹೇಳನ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಗದಿದ್ದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಪಂಜಾಬ್ ಮತ್ತು ಒರಿಸ್ಸಾಗಳಿಂದ ತರಿಸಿ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರುಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಫೆಡರೇಷನ್ ಸೊಸೈಟಿಯವರು ಸಹ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ 6-7 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ರಾಭ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅವರಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಒಂದು ಸ್ಟಡೀ ಟೀಮ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಶಿಶುನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಪ್ಪದೆ ತರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

4-30 P.M.

ಕ್ಲೆಂಟ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೌಸಿಂಗ್‌ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅದರೊಳಗೆ 25 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ತಕ್ಷಣ ತಪ್ಪದೆ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳು ಬರುತ್ತಾ ಇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವರೀತಿಯಿಂದ ನಿಂಪಿ ಫೈ ಮಾಡಬೇಕು ಅದನ್ನು ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಮರ್ಸರಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವೊಂದು ವಿಚಾರದೊಳಗೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿ ಚಳುವಳಿ ನುಭದವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ಮತ್ತು ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದೊಳಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಚಾರಾಂಡ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ದೊಳಗೆ ಇಡೀ ಹಿಂದೂ ಸ್ಥಾನದೊಳಗೆ ಉತ್ತಮ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಗುಜರಾತ್ ಅವುಗಳಷ್ಟೇ ಮುನ್ನ ಹೆದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ರೀಜನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಇದೆ. ಈ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗೆ ಪರದೇಶದಿಂದ ಟ್ರೈನಿಂಗಿಗಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಪೋಸ್ಟರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಪರದೇಶ ಎಂದರೆ ಇತಿಮೋಖಿಯಾ, ನಿರೋನ್, ಚಾಂಗನೀಕಾ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಿಂದ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವ ವಿವರಣೆ ನಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಇದೆ. ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸಹಕಾರಿ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ. ಆರು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಸಹಕಾರಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಮುತ್ತುವೆ ವಹಿಸಿ ಯೋಗ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಒದಗಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಶಾಲೆಗೂ 20 ಸಾವಿರ ಹಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರುಬೇಕಾದರೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್)

ಬರಬಹುದು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣನವರೇ ಆಗಲಿ, ಬೇರೆಯವರೇ ಆಗಲಿ, ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡಬಹುದು. ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದಿದೆ ಇನ್ನು ಏನು ಘಾಡಬೇಕು, ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಇಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಗದ್ದಲ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಒಂದು ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಜನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟು ವೇಳೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

[MR. SPEAKER in the Chair]

† Sri ANNA RAO GANAMUKHI (Afzalpur).—Mr. Speaker, Sir, I was hearing Sir, so far the thoughts expressed by the Hon'ble Member, the President of the Union of Co-operative Education. Perhaps he is under the notion that there are few members who have studied at close quarters the statistics pertaining to the co-operative Department. Let me say, Sir, we have developed only statistics and nothing else. We know, the share capital had increased in the Second Plan period and during the Third Plan, the membership and the share capital have increased. Is it because these shares are as attractive to the public as other shares? It is not that. Our farmers are in need of credit. There is no alternative source left for them. Therefore they have perforce to become members of the co-operative societies and so this increase has taken place. Let me tell you that the societies have no basis whatsoever. We know that right from the top from the Registrar's level down to the bottom, they are trying to buttress the District Apex Banks and not societies. We know the whole share capital of the village society is owned by the Bank as their capital and some amount is advanced to these societies charging about 9 per cent. If the share capital of those societies were left with the village societies, they could have advanced loans to the Members of the Societies. We have multiplied the borrowers at the lower level. They have not become sound and economically they have become wrecks. May I submit Sir, that at least as far as our District is concerned, not a single village society has been able to distribute a single pie of profit during this decade. Has any Co-operation Department Officer said on their behalf that the societies have distributed any profit? In spite of this, you assert that the Membership has increased by now. They are taking more loans; their borrowing has increased. But there is no working capital left with them. Now, I want to say Sir that the Reserve Bank and the Government of India are anxious to help the farmers by giving loans at low rate of interest. Recently after the rise in the rate of interest by one per cent, they are advancing loans to the Apex Bank at about 3½ per cent. What is the percentage of interest at which the villager gets or farmer gets at the hands of these co-operative societies? He has to give at least 9 to 10 per cent of interest for Rs. 100. I want to ask whether this rate of interest is at all fair? Reserve Bank is advancing money at 3½ per cent. Should it multiply to the extent

I mentioned ! Therefore, Sir, I am definitely of opinion that this stereotyped 3 tier system should be completely overhauled. What is after all the business of the Apex Bank ? What is after all the business of the Central Bank ? They are at the most agents of the Reserve Bank and nothing more than that. They are taking credit from the Reserve Bank and channeling this money by taking a commission of 2½ per cent at each of the two levels. What is the multiplication of the rate of interest ? Can we not reduce these levels ? Just as in the case of Land Mortgage Banks, where there are only two levels, can we not reduce it atleast to two level ? I think the Department is concentrating more on deepening and widening the basis of borrowing and not creating any sound economic basis for them.

Now, Sir, we learn from the Papers that the Government of India is creating another Corporation for short-term loans, known as Co-operative Corporation of Short-term loans.

If the Government of India thinks that these present agencies, the Apex Bank, the DCC Banks and the village societies all these are catering effectively to the needs of the farmers, why should they think of creating another agricultural credit corporation at the Centre which will cater to the needs of the farmers ? Is it not a duplication ? I know it for certain, Sir, that the Reserve Bank of India had appointed a committee and that committee recommended the establishment of such a corporation to meet the needs of the farmers. In fact, we know that the Reserve Bank of India is supplying more credit through the apex banks. In spite of this, if they want to create a corporation at the Central level, then they know full well that the Apex Banks at the State level, the DCC Banks at the district level and village societies are a failure and they cannot provide the farmers with the necessary wherewithal. After the season, they provide some money and then, even that not for productive purpose. We know the gram panchayat which functions is having one secretary and every case is properly scrutinised. Here the co-operative officers put their signature and go somewhere else. There is no one even to look into the affairs of the society. It is very strange. That is why many of the co-operators have said that this 60 year old baby to which all the co-operators and all this paraphernalia of directors, joint directors, registrars and joint registrars, deputy registrars are looking after, they are not effectively contributing to the upliftment of the farmer. It has become ineffective. Let me state, Sir, the State Bank is going to have one man bank which will be a mobile bank travelling in villages and mobilise the savings of the farmers. Whereas not a single person has come forward to deposit any of his savings in the village societies. What is the reason after all ? Confidence is not there. There is a crisis of confidence. Monies are misappropriated. The co-operative movement is bad. It is best only when we have right kind of people and at the right time, we must supply credit. What is being done now is we measure our success or failure with the membership. How many Members

(SRI ANNA RAO GANAMUKHI)

have become society members? How many societies have been opened at the village level? We know what sort of societies they are, what is the type of accounts and how accounts are maintained. Even at the DCC level, let me state from a reading of the Review of the Working of the Government Department: even the Central Co-operative Bank to which your co-operative officers are very much after to help them in season and out of season, who want every pie of the society, must be kept at the Bank and every society whether the DCC will help them or not, it must be with the DCC bank. The share capital of the societies is kept with the DCC bank and that Bank at the end of 1965, it is said:

“their working capital was 38.43 crores and they earned a net profit of 42.72 lakhs.”

It means hardly 1½ per cent. What is this? When we are providing share capital to the DCC, they are not able to earn even 5 or 6 per cent which is the permissible limit under the Act. It is because you have created so many funds at the district level—credit stabilisation fund, reserve fund—and I do not know what other funds will be created when the Reserve Bank will apply the Company Regulation; on the 1st March this Act has come into existence. If we see the working of these, what is the need to supply them with so much share capital? I understand when the Government decided to participate in the share capital, the whole thing has become reversed. The working has become less. Your nominees are on the working committees wherever Government has taken a share but they are not effective at all. We know that politicians are at the base of all these things. In one report, Sir, I read—a report on certain aspects of the Co-operative movement in India, by Sir Malcolm Darling, a publication of the Government of India Planning Commission there it is said that nominations are governed by the political considerations and in that paragraph they have said that politicians have become white-ants in the co-operative movement. That is what they say? Wherever nominations have been there, it is ordered on political considerations. It is very bad. If you want the co-operative movement should prosper, then have good people. I do not mean only Congress people should be nominated. Let good people be taken. Then only this 60-year old baby will grow. Otherwise, this 60-year old baby will remain a baby; even at 70 or 100 years, the same state of affairs will continue. In these days every one thinks that the Government sector and the public sector should not have the upper hand in the economy of the country, the private should not have the upper-hand in the economy of the country, then in between, the co-operative sector should function effectively. And that is the reason why the co-operative movement should grow in our country. Sir, there was some emphasis even from the beginning that the saving and thrift even from the beginning should be emphasised. What we are doing is, we are emphasising only on credit. Just now our friend Sri A. S. Patil was saying that we have taken mor-

loans and more members. Is it a qualification? If you do away with loans, if you create good conditions, conditions in which people do not take loans, if they save and invest in the co-operative department, then I think everything will be all right. Otherwise this anomaly will continue to the last. Unless you take into your head that this movement should be put into a proper gear and placed into a proper perspective, they will not be successful. What we should now take care to see that we start at once to withdraw investing Government money in these institutions. Every one is becoming a member because, there is Government assistance and money is coming from the Government. If Government assistance is available, every one will come. But if there is any storm in the co-operative movement, if there is economic depression, nobody will improve the conditions there. We should take care to see that at the village level it should be put on a proper footing. Instead of giving subsidy to various processing societies, sakkare karkhanas, consumers' societies, etc.,—why should you give subsidy at all to a society which is trading? Is there any reason behind it? I think, in doing so, Government has lost all reason. So far as Secretaries are concerned at the village level, at the panchayat level, give them three-fourths of their salary from Government as subsidy. Instead of doing that, you are extending your benefits to all kinds of societies. I read somewhere that if such assistance is made available, even cinema stars and others will come and form societies and seek the assistance of the Government. That is the pitch to which we have come so far.

As far as these co-operative unions are concerned, they are not properly doing their work. The union should educate the members. That education is not imparted at the proper time and at the proper place. We do not know whether they are spending from their own pockets. Statutorily, there is a provision in the Co-operative Act that so much of percentage should be compulsorily given to the Union. Then, what is the benefit they are giving to the people? They have given figures. But I do not know whether those figures are correct or not. Any how, they have not created any impression in the mind of the people. Although, your shares are not marketable—but nobody goes to purchase your share, unless compelled to get some loan. If one is not in need of loan, he never comes to you and deposits and neither does he purchase shares from the co-operative society. Unless you stabilise the societies at the lower level, don't go to the D. C. C. bank. If you want to strengthen them, ask them to rely on their own share capital. If you create facilities for more borrowing, you won't be doing any good to the people. If you want the village societies, service societies, multi-purpose societies and large societies to function well, then create conditions for them to create their own capital, and let them have one secretary, and subsidise his pay fully, so that he may function well. Otherwise, take it from me that your co-operative societies will remain 60-year or seventy-year or even hundred year old babies.



† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಬೈರೇಗೌಡ (ಯಶವಂತಪುರ).—ನಮ್ಮ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಸಹಕಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿವೆ. ಅವು ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಅವು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುವಂಥ ಮಾತು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರೂಪ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೂ ಒಂದು ಸರ್ವಿಸ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನಿಯಮಾವಳಿಯು ಪ್ರಕಾರ ದೇಶವಾದ್ಯಂತ ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉತ್ಪಾದಕ ಜನತೆ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲಗಳಿಂದ ಅವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಲೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸೊಸೈಟಿಗಳು, ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಒಂದು ಸರ್ವಿಸ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ಇದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ರಾರ್ಜರ್ ಸ್ಕೇಲ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮಾಡಿ, ಎರಡು ಮೂರು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಪೇಡ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಈ ಕೊರತೆ ಏನು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದವಾಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ದುದೈರ್ವದಿಂದ ಆಹಾರಾಭಾವ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಲ ಬಂದಾಗ, ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕೆಲವು ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ರೇವಾದೇವಿಯ ವಿಷಯ, ಬಹಳ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮೊದಲು ಉತ್ಪಾದಕರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಾಣವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ತಂದಿರುವ ಜಿಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆ ಪಾವತಿ ಮಾಡದೆ ಡೀಫಾಕ್ಟ್ ಆಗಿರುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ನುಮಾರು 50 ಭಾಗಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಈ ರೀತಿ ಬಾಕಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಜನರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಪೇಡ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಇದ್ದರೆ ಆತನು ಯಾರ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗದೆ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸೊಸೈಟಿಯಿಂದ ಯಾರು ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ ಆ ಜನರಮೇಲೆ ಸಾಲ ವಸೂಲಾಡುವ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಬಾಕಿ ಇತರ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಏನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ, ದಾವಾ ಹಾಕುವುದು ವೆಗ್ಗರೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಾನೆ. ಇದರ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್, ತಾಲ್ಲೂಕು ಸೊಸೈಟಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೈಮರಿ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ರಾಭದ ಹಂಚಿಕೆ ಏನಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ರಾಭ ಬರತಕ್ಕ ಬಾಬನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸ್ಟೇಟ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ರಾಭವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶವಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಜಾಸ್ತಿ ರಾಭ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿರುವುದು ಬಹಳ ಆಶಾವಾಹಕವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದರೂ ಜನರು ಆತುರರಾಗಿ ಬಂದು ಅವರವರ ಪಾಲು ಪಡೆಯುತ್ತ ಬಾವಿಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿರುವಾರೆ. ಇವತ್ತು ಬಯಲು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಾದ ಬೆಂಗಳೂರು, ಕೋಲಾರ, ತುಮಕೂರು, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ವೆಗ್ಗರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯಾವ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡುವಂಥ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡುವುದು



ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಹಸ್ರಾರು ಅರ್ಜಿಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದಲೂ ಬಂದಿವೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಉತ್ತರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಒಂದರಿಂದಲೇ 150 ಅರ್ಜಿಗಳು ತಯಾರಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಹೋಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 40 ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಉಳಿದ 110 ಜನ ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಬಾವಿಗಳ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಕಂಗಾರಾದ ಜನಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನೂ ಸಹ ಬಾವಿಯ ಆಶ್ರಯವಿದ್ದರೆ ಡೀವನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದು ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ.

5-00 P.M.

ಇವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಆದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ರೈತನಾದವನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪರಿಪಾಲನುವಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವನು ಏನೋ ಹಣದ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವನಿಗೆ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಲ ದೊರೆಯದೆ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನಗಳು ರೇವಾದೇವಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಕೆಲವರು ಈಗಾಗಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ವಾಸಿಗಳು ಸಹಕಾರ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಹಕಾರ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ಸಾಲವಾಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಆಗ ರೇವಾದೇವಿ ಮಾಡತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲದ ರೂಪವಾಗಿ ಪಡೆದು ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ, ಖಾಸಗೀ ಜನಗಳು ಕೊಡತಕ್ಕ ರೇವಾದೇವಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳೂ ಸಹ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಸಾಲದ ಹಣವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗಾ ಇಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಖಾಸಗೀ ಜನರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಿ. ಎ. ಮತ್ತು ಇತರೇ ಬರ್ಚುಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ದುಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದೇನೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆ ಬರ್ಚನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಬರ್ಚನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಬಹುದು. ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಬರ್ಚುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬರ್ಚಿನಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಈ ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ರಜತ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಇಂತಹ ದುರ್ಭರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು? ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಆ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಮಿತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಹಾಲಿನ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಲಿನ ಉತ್ಪಾದಕರ ಡೈರಿ ಇದೆ. ಅದು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಡೈರಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಆಗಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗತಕ್ಕ ಹಾಲನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಡುವಂತೆ ತನಗೊಲಕ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ವಾಸಿಗಳು ಪಡೆಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಆಗ ಜನಗಳಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಹಾಲನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹಾಲಿನ ಡೈರಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮೂಲಕ ಹಾಲಿನ ಸರಬರಾಜು ಆಗಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಿವಾಸಿಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಖಾಸಗೀ ಜನಗಳಿಂದ ಹಾಲನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯಲ್ಲ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಹಾಲನ್ನು ತರಬೇಕೇ ಹೊರತು ಖಾಸಗೀ ಜನಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ. ರೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಬೇಕು. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎ. ಬೈರೇಗೌಡ)

ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕು. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಾಲನ್ನು ಜನಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ನೀತಿ ಉತ್ತಮವಾದುದು ಎಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹೈಮರಿ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಆದಳತದ ವಿಷಯ. ಈಗ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಜನರಲ್ ಬಾಡಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಸೇಕಡ 90 ರಷ್ಟು ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಿಟ್ ಆಗಿರುತ್ತೆ. ಕೆಲವು ಸೊಸೈಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ಬಾಡಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ದಿವಸದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಡಿಟ್ ಆಗದೇ ಇದ್ದರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲ. ಜನರಲ್ ಬಾಡಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಮಾತ್ರ ಆಗಲೇಬೇಕು. ಇದು ಕಾನೂನು ಇದೆ. ಯಾರು ಸಮಾಜ ಘಾತುಕರು ಇದ್ದಾರೆ ಅಂತಹವರು ಈ ಸಂಘಗಳಲ್ಲದೇ, ಅವರು ಇದರ ಆದಳತ ವನ್ನು ಕಡಿಸಿ ಅವರೂ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರನ್ನು ತಂದು ಆಳಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಜನರಲ್ ಬಾಡಿ ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಅಡಿಟ್ ವರದಿ ಇದ್ದೇ ತೀರಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಸಂಘದ ರೋಷಮೋಷಗಳು, ಆದಳತ ವರ್ಗದವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಜನರಲ್ ಬಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನೇ ಮುಂದೆಯೂ ಇಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲವಿದರೆ ಜನರಲ್ ಬಾಡಿಯವರೇ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜನರಲ್ ಬಾಡಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಅಡಿಟ್ ವರದಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲು ಜನರಲ್ ಬಾಡಿ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೋಷ ಮೋಷಗಳು ಏನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಅಡಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳದೆ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri S. RAJAGOPAL (Kolar Gold Fields).—Mr. Speaker, I would like to speak on Demand No. 26, Labour and Employment, and wish to offer a few remarks. First of all I would like to take up the Minimum Wages Act. The Government in 190 itself have accepted to have a revision but unfortunately even though nearly six years have elapsed no action seems to have been taken. The Minimum Wages Act covers nearly 23 industries but in our State but it has covered so far just 18 industries. I request the Government to bring the other industries also under the purview of this Act and see the provisions of the Act are implemented properly.

As far as the Cost of living index is concerned, during the Second Plan period the Government accepted to constitute a committee to rectify mistakes in striking out the cost of living index. States like Gujarat, Maharashtra and Delhi have constituted such committee and the workers have been given the benefits. But, so far our Government has not taken any action in this regard with the result that a worker in Bombay where the index figure is nearly 540 gets Rs. 140 as D.A. while in a place like Bangalore which is considered to have the highest cost of living index, an industrial worker gets hardly Rs. 118. This is a very sad state of affairs particularly when it is said that the index figure in Bangalore is as high as 698 while in Bombay it is only 540. So, I request the Government to constitute a committee immediately to go into this question.

Formerly collection of statistics was done by the Labour Department and now it is vested in the Statistics Department and there is no co-ordination. The Statistics Department carry on work in their own way and the Labour Department is not at all consulted. The Govern-

ment should reconsider this question and entrust the work to the Labour Department itself so that they can find out the cost of living index figures and other details correctly.

Regarding the Employees State Insurance scheme I may say that it is not at all working satisfactorily. Previously there used to be an appellate court and in 1962 it was abolished. Recently I am given to understand that the Government have reconstituted it. Because of the absence of court for some years, the workers have been put to a lot of hardship and I request the Minister to give reasons for cancellation of those courts and again reconstituting them.

Regarding industrial disputes, mostly the delay is much in this Department, because, as far as my knowledge goes, the Labour Commissioner has been loaded with more work and responsibility. Last time, when I spoke on this Demand, I pleaded that the Labour Commissioner should not be changed at least for 3 to 4 years. Frequent changes of Commissioners have led to unsatisfactory work of this Department. I thank the Hon'ble Labour Minister and the Government for continuing the same Labour Commissioner at least for two years, which has improved the work of the Labour Department. The Labour Commissioner is loaded with lot of work; he is in charge of registration of trade unions, in charge of Chief Inspectors of Factories, he is the Conciliation Officer, he is the President of the Consumer Co-operative Society and a member of several State Committees. On account of this he is unable to sit for 75 per cent of the days in a month in the office and attend to conciliation proceedings and other important things. Conciliation proceedings and other important works could not be decided earlier, on account of which many disputes are pending and there is dissatisfaction amongst the workers. So, I suggest that the authority or the power may be spread over to his subordinates to avoid delay and to achieve good results.

Government have not taken steps to implement the Transport Workers Act no doubt the Act is good. Its non-implementation has not only put the workers to hardship, but the Government also is losing lot of revenue on this account, by way of registration fee. Government can get thousands of rupees by way of registration fee.

In the Shops and Establishments Act, there is no provision to go in an appeal. The workers should be given the right to go in an appeal and the Act may be amended suitably. In the case of Hotels and other establishments, even though Inspectors have been appointed, there are still lot of loopholes and the same have to be set right. I request the Government to tighten the machinery and to see that this Act is implemented properly.

Regarding the Bonus Act, no action has been taken by the Government to implement the Act. I want to know the steps taken by the Government to implement this Act and how many workers have been benefited by this Act.

(SRI S. RAJAGOPAL)

The Labour Court and Tribunal needs permanent staff. In Bangalore and Hubli, Tribunals are there. We know what sort of impression or implications it will have without the permanent staff. If permanent staff is there, it will definitely improve the standard of work.

A few days back, in this august House, the Labour Welfare Fund Bill was passed. But, it has not been put into action so far. I cannot understand why there has been so much delay in its implementation. The Registration fee has not been taken into account under the 'Labour Head.' It is accounted under the 'Miscellaneous Head.' It is a loss to the Labour Department and the Department is not in a position to improve the standard of registration. If this amount is given to the Labour Department, it can appoint some more Inspectors to have proper check and the work of the Department can improve.

The Code of Discipline needs more attention, because we are in Emergency. So far, out of 123 managements, only 109 managements have implemented this Code of Discipline and the rest have not cared to implement it. I am unable to understand the reason. I do not know whether the Government is not taking any firm stand to compell the managements to implement it, whether they are lenient towards the managements or whether the Government themselves are not eager to implement it, I would like to know from the Government. Under the same Code of Discipline, the Procedure Committees to take note of the grievance have to be constituted. Only 67 managements have constituted such committee. As a policy matter, the constitution of Joint Management councils was accepted to create good atmosphere between the labour and management and to increase production. But the Government, have not cared to implement it so far properly. I can say that it has yielded poor results even from the start.

Every management with a labour of more than hundred is bound to have a Workers Committee, which gives more fillip to workers, to increase production and which will create cordial relationship between the management and the labourers. As per the figures available, only 139 industrial establishments are having these Workers Committees and the rest 229 industrial establishments do not have these committees. It shows clearly that though the policy has been accepted long ago, neither the Government nor the management are capable of implementing this scheme. I very much doubt, why the Government have not taken serious action in this behalf.

Definitely we have to encourage production due to Emergency and the industries have been asked to increase production. According to the figures available, only 99 industrial establishments are having Industrial Production Committees and the rest do not have. These Committees should be constituted to improve the standard of production and to have a good relationship between the labour and the management.

To check the price line and to control the consumer commodities, it was accepted by the Government, at the All-India level as well as at the State level, to organise consumer co-operative societies for the benefit of workers. Last year also, we dealt with the same problem. The achievement in this regard is meagre. Particularly, when we are not in a position to check up the price line, it is very important to see that the labour class are provided with consumer goods at reasonable rates.

Lastly, regarding Industrial Training Centres. Sir, this is a very good scheme, particularly, we are having our educational system in a different way. But, even though we have people who have studied up to S. S. L. C. we are not diverting them to these schemes. We need industrial labour trained. The Government felt the need and they are increasing the Industrial Estates and the Industrial Training Centres. This is a great relief to our workers to get absorbed in these industrial establishments. Our Government had planned for 2,736 trained workers but so far the achievement shows only 1,816 trained workers. The reasons are well known to all. There is lack of buildings and lack of Inspectors and so on. Because of these difficulties, we should not keep our eyes closed to the problem. Whatever may be the difficulty, training must be given to these people who have completed their middle school or high school education. This will give a great incentive to produce more industrially trained people.

Regarding Labour Gazette, Government assured in the last session also that they will try to publish the Labour Gazette in the interest of the labour as well as the general public. Till now, it is not done. I want to know the reason for the delay and what made this Government to stop it and what happened to the assurance given by the Hon'ble Minister in this respect? With these words, I thank you Sir.

SRI R. S. HEGDE (Honnavar).—Mr. Speaker, Sir, while supporting this Demand, I will confine myself mostly to co-operation. Though the co-operative movement in the State in particular and the country generally, is more or less 60 years old, it is only in the post-independent era, more particularly since the beginning of the Second Plan in 1956, it has started making a worthwhile impact in the economy of the State. Sir, the Rural Survey Committee, constituted by the Reserve Bank of India, 1954, submitted its report in 1954 and it pointed out that till 1954 or so, co-operation attracted only 3 per cent of the agriculture credit and the rest being still met with by money lenders. Sir, Indian co-operative movement has received the greatest patronage, the greatest incentive from our late Prime Minister, Panditji, though he was not actually, physically, in the field of co-operation. Sri Patil has already quoted the quotation of Panditji, but I will once again quote to be in a different context. He said: "Co-operation is not governmental control. Nothing can be more fatal than governmental control over the movement which is the embrace of death. If it is governmental control, good or bad, it is not co-operation".

(SRI R. S. HEGDE)

He has again said: "I dislike the association of government in co-operation, except as an agency for helping it by way of funds, supervision, etc".

He further said: "I want the co-operative in every village, serving the economic needs of the villagers, the people and teaching co-operative way of life and making it a mental habit".

Now, taking this broad ideal, we have to see how far the State Government has realised in giving expression to the ideal of the late Prime Minister, Panditji. Further, the Second Five Year Plan observes in its preamble on co-operation:

"Economic development along democratic lines offers a vast field for the application of co-operation in its infinitely varying forms. Our socialist pattern of society implies the creation of large numbers of decentralised units, both in agriculture and in industry. These small units can obtain the advantages of scale and organisation mainly by coming together. The character of economic development in India with its emphasis on social change, therefore, provides a great deal of scope for the organisation of co-operative activity. The building up of a co-operative sector as part of the scheme of planned development is, thus one of the central aims of national policy".

Sir, the Third Five Year Plan in Preamble stresses:

"In a planned economy pledged to the values of socialism and democracy, co-operation should become progressively the principal basis of organisation in many branches of economic life, notably in agriculture and minor irrigation, small industry and processing, marketing, distribution, supplies, rural electrification, housing and construction, and the provision of essential amenities for local communities. Even in medium and large industries and in transport, an increasing range of activities can be undertaken on co-operative lines."

Sir, the most significant progress in the co-operative field in the last decade has been achievement in the sphere of economic activity. The greatest weakness of the co-operative movement in the pre-independent era was, it was credit dominated and no worth while attempt was made to apply the co-operative principles to other spheres of economic activity. Also, it was mainly the biggest and strongest section of the community which were benefited by their operation. In the planned era, though the bigger land owning sections in the villages still continue to reap the larger benefits of the movement, there is a shift both in the planning and in the implementation of the schemes directed to help the weaker sections of the community. Sir, thus, the movement is being progressively used to serve the basic purpose. It must always be understood that so long as the co-operatives are charged with the

primary task of providing finances for the agricultural production, bigger peasants are bound to receive the bulk of the credit. However, in so far as the granting of loans to smaller peasants are concerned, I am sure, this Government has already accepted the recommendation of the V. L. Mehta Committee report that loans should be advanced not only on the credit-worthiness but also taking into consideration the purpose-worthiness. Keeping this broad basis in view, we have to see how far the Co-operation Department in the State has been able to realise its objective enshrined in the Second and the Third Plans.

Sir, in order to realise the dream of our late Panditji, the Mysore Act is properly amended. Nomination have been replaced by elections. Even at the very initial stage, there is absolutely no nomination at all.

5-30 P.M.

The Government are not represented in a society where the share capital is less than Rs. 1 lakh and even where the share capital is more than Rs. 1 lakh the representation of the Government is restricted. There is least governmental interference in the administration of societies provided the society conducts itself within the framework of the Act and the co-operative policy enunciated by Government from time to time. I do not absolutely understand the grievance of my friend Sri Lakkappa when he said that the photo of a person who commits fraud must be displayed at a very conspicuous place and Chairmen of such co-operative societies should be blacklisted. That only shows he has not read properly the various provisions of the Co-operative Societies Act. Wherever a President commits mistake there is provision in the Act to take action against him both by the Registrar and by the Registrar through the regular Indian Penal Code also. So if a Chairman misbehaves or if there is misapplication of funds by the members, the Act is not blunt because the Registrar can even surcharge the Board of Directors to compensate the Society for the loss it has sustained.

Then, Sir, we have also to see how far the State Government and the Department of Co-operation have been able to realise the ideals enshrined in the second and the third five year plans. We are in an era of co-operation and at the same time we are in a stage of transition. The co-operative spirit has intruded into every branch of human activity. Our State stands second in the line of States, in the co-operative movement Maharashtra, Gujarat and Madras being in the first line, with Mysore coming in the second line of States. Therefore the co-operative movement, has developed a good deal in this State.

Now, if we see the various statistics given by the Department itself, in the first plan we had about 3,000 service co-operative societies and now it has risen to 9,000. Before the plan began agricultural credit was only 3 per cent but now it has risen to 35 per cent to that extent excluding the moneylenders. Then there is the State Marketing Society with 257 taluka marketing societies as members. For distribution of



(SRI R.S. HEGDE)

finance we have got the Apex Bank at the State level, the District Central Bank at the district level and the various primary societies at the rural level. Thus this three-tier system which was opposed by Mr. Ganamukhi is absolutely essential. It is impossible for the State Apex Bank to cater to the needs of all the 10,000 to 12,000 primary societies direct. The Apex Bank caters to the needs of the District Central Bank which in turn caters to the needs of the primary societies which are within the reach of the primary societies.

Then he said that the service co-operatives do not pay any dividend. The whole basis of service co-operatives is service. If a service co-operative society gives finance in time or seeds and manure in time, then the purpose of the society is more than fulfilled. A service co-operative must not be viewed from a commercial point of view. It does not exist for the sake of profit, but it exists for the sake of rendering service and if it does that service I think the very purpose for which the society is formed is fulfilled.

Then he questioned about the reserve fund. Reserve fund is absolutely essential. If a society goes into liquidation it is the reserve fund which will come to its rescue to compensate the shareholders. The reserve fund is always to be kept with the District Central Bank and it can be drawn at any time. It is a special type of fund which cannot be equated with other deposits. If it is kept in current account, the rate of interest is only 1/2% because the money is given whenever demanded unlike fixed deposits which are given only at the expiry of the fixed period.

On the whole, Sir, we have been doing very well in the co-operative field.

Then a question was raised about consumers' co-operative societies also and it was asked why should subsidy be given. Consumers' co-operatives are necessary to give to the agriculturists articles at competitive and cheap rates. The State gives this subsidy only for 3 years and from the 4th year no subsidy is given.

In conclusion, while supporting the demands I congratulate the Minister on the performance of our co-operatives.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಮಾದಪ್ಪಗೌಡ (ನಾಗಮಂಗಲ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಸಹಕಾರ, ವೈಕರ್ ಆರ್ಗ್ಯಾನೈಸಂ, ಮತ್ತು ರೇಬರ್ ಈ ಡಿವೈಸಂಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಸಹಕಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಧೈಯ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆದರೂ ಕೂಡ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ರೀತಿ ನೋಡಿ ಅದು ಬರೀ ರಾಜಕೀಯ ಒಂದರಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಹಳ ವ್ಯಸನ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ 1949ರಲ್ಲಿ ಎಂಥೋದ್ದೇಶ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದವರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುರಿಯಪ್ಪನವರು, ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ಹೋದಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸೊಸೈಟಿ ಇರಬೇಕು ಆ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇತ್ತು. ಒಂದೊಂದು ಸರ್ಕಾರ ಬದಲಾವಣೆಯಾದಾಗ ಆಯಾಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮುಖ ಬಂದ

ಹಾಗೆ ಹಿಂದಿನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವತ್ತು ನಾವು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಸೊಸೈಟಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಇವೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ, ಸತ್ಯಸಂಧರಾಗಿ, ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಾರರ ಅಭಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ, ನಮಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾನ್ವಾಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವಿಜೇತರಾಗುವ ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ವಿಜೇತಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಹಾಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಇವತ್ತು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ ಇದು ಉತ್ತೇಜಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಮಾತಲ್ಲ. ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯ ಭಾವನೆಯಿಂದಲೂ ಕೂಡ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಪಾರ್ಟಿ ಟರ್ಮ್, ವಾಡಿಯಂ ಟರ್ಮ್, ರಾಂಗ್ ಟರ್ಮ ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಲಗಳನ್ನೂ ಹೊಂದಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಇದು ಜನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಆದಳತವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಜನ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಬಡ-ಬಗ್ಗೆ ರಿಗೆ ಸಾಲ ಸೊಲಂಗಳು ಸಿಕ್ಕದಂತಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಧಿಕಾರಗಳ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು, ಜನರಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾದ ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬಿರಬೇಕೆಂಬ ವಾದವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಇವತ್ತು ಆ ದಾಯಿಲ್ಲ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಕ್ಕಿಸಿ ಬಿಡುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಎಮರ್ಜೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ರವರು ಇದ್ದಾರೆ. ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅವರು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಬೆಂಬಲ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಜನ ನಾವೇನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದರಿಂದ ಅವರ ಪ್ರಭಾವ ಇಬ್ಬುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಬಹಳ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಡಿವಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟರಾಗಿ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನೋಟೀಸು ಇಷ್ಟೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ನೋಟೀಸುಗಳಿಗೆ ಯಾರು ಹೆದರುತ್ತಾರೆ? ಯಾರೋ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಗೌಡರದೋ ಅಥವಾ ಬೇರೆಯವರದೋ ತಿಪಾರನು ಇದೆ ಎಂದು ಹೆದರಿರುವಾಗ ಅಂಥವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಮಾರ್ಷಲ್ ಆಫ್ ಪ್ರಾಫಿಟ್ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಇದೆ, ಅದೇ ಸ್ಟೇಟ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ರಾಧವಿದೆ, ಇದು ಹೋಗಬೇಕು. ನಫೆ ಹಂಚಿಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಲೇವಾರಿಯಾಗಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಸೂಪರ್‌ವಿಷನ್, ಚೆಕಿಂಗ್, ಆಡಿಟ್ ಮುಂತಾದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೆ ಎಕ್ಸಿಸಿಟನ್‌ಷನ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ತಾಲ್ಲೂಕುಬೋರ್ಡ್ ಪುನಿಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಹೇಳಿದವರಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನಿಸೊಸೈಟಿ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿವೆಯೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರು ಅಥವಾ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರು ಬರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಬಿ.ಒ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಬಿತ್ತನೆ ಬೀಜ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಸೊಸೈಟಿ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಇರುವ ಸೊಸೈಟಿಯ ಆಡಿಟ್ ಮುಂತಾದ್ದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರನ್ನು ಒಟ್ಟು ಇತರರು ಯಾರಿಗೂ ಅಧೀನವಾಗಿಲ್ಲದಿರುವ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟೋ ರೋಪದೋಷ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ತಾಲ್ಲೂಕುಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಚುನಾವಣೆ ಇದುವರೆಗೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ನಡೆದು ಎರಡು ವರ್ಷವಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಜೂರು ಶರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆಯೆಂದು ಅದನ್ನು ಸರಕಾರ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಹಾಗೆ ಮುಂದುವರೆಸದೆ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ನಡೆಸಬೇಕು.

ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆ ವಿಚಾರ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಇಲಾಖೆಯ ಸಚಿವರಾದ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರು ದಿವಂಗತ ಮರಿಯಪ್ಪನವರ ಖಾಸಾ ತಿಪ್ಪರು, ಮರಿಯಪ್ಪನವರಪ್ಪ ಈ ಇಲಾಖೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಯೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಮುತವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎನ್. ಮಾದಪ್ಪ ಗೌಡ)

ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಇದುವರೆಗೆ ಎಷ್ಟಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕು, ಹೊಸದಾಗಿ ಮನಾಸಲ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ, ಸರಕಾರದ ಕೈಲ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುವುದು ಆಗದ ಕೆಲಸ, ಈಗಾಗಲೇ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದೋಷಗಳಿವೆ, ಅದುದರಿಂದ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಬೇಕು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸೆಸ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ಕೊಡಲು ತಯಾರಿದ್ದಾರೆ, ಒಂದೆರಡು ರೂಟುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಒಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ 5 ಗಂಟೆಗೆ ಹೊರಟರೆ ರಾತ್ರಿ 12 ಗಂಟೆಗೆ 80 ಮೈಲಿ ಹೋಗುವುದು. ನನಗೆ ಅನುಭವವಿರುವಂತೆ ಒಂದೊಂದು ದಿವಸ 3-4 ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ನಡೆಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಹೀಗಾದರೆ ಹಾಕಿರುವ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಖಾಸಗಿ ಜನರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಎಲ್ಲೇ ಮನಾಸಲ ಮಾಡಲ ಸರಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸ. ಅದುದರಿಂದ ಇರತಕ್ಕ ಲೈಸೆನ್ಸುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುವುದಾದರೆ ಸರಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಎರಡು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೂ ಸಮಾನಾಗಿ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಗೀರ ನಿರಾಸರಿ ಸರ್ಕಾರ್ಯವಿದೆ, ಮಳೆಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಒಂದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಂಚುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದಯೆ ಯಿಟ್ಟು ಪದೇ ಪದೇ ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ವಿರ್ಪಾಡುಮಾಡಬೇಕು. ಯಾರೋ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಮಣಿದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನಾಗಿ ಹಂಚುತ್ತೇವೆಂಬ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಬೈರೇಗೌಡ (ಹೊಸಕೋಟೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಕೇರಳ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಕೂಡ ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. ಅಲ್ಲಗೆ ಸರ್ಕಾರ-ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಹೇಗೆ ಅಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಲಂಚದ ಹಾವಳಿ ಅಲ್ಲ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅದೇ ರೀತಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲಯೂ ಸೇಕಡ 30ರಷ್ಟು ಲೇಕೇಜ್ ಇದೆ, ಅದೇ ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಕೇರಳಗಳಲ್ಲಿ ಸೇಕಡ ಒಂದ ಕೂಡ ಲೇಕೇಜ್ ಇಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಒವರ್ ರೋಡ್‌ಗೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ 30 ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಷ್ಟು ದಿನ ಕಂಡಕ್ಟರು ಹಣ ಲಂಚದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆದು ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಮಾರನೇ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ರೆಗ್ಯುಲರ್ ಲೈಸೆನ್ಸು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹಣವನ್ನು ಮೋಸದಿಂದ ಪಡೆದು ಹಂಚಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಹಂಚದಿದ್ದರೆ ಮೈಟಿಂಗ್ ಲೈಸೆನ್ಸು ಕಾಯಬೇಕು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮನಾಸಲ ಮಾಡಿರುವ ಅನೇಕರ—ಸರ್ಜಾಪುರ—ಬೆಂಗಳೂರು ಲೈಸೆನ್ಸು 5 ಜನ ಖಾಸಗಿ ಬಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಮನಾಸಲ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಹೇಗೆ ಮನಾಸಲ ರೂಟಿನಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಾಯ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕು. ಸರಕಾರದ ಕೈಲ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ವಹಿಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ, ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಒಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ 6 ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಬಸ್ಸು ಊರು ತಲಪಲು 24 ಗಂಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವರದಿಯಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಗತಿವೇನು? ಹೀಗೆ ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ವಿನೋದಿಸಿ ಜನತೆಗೆ ಅನಾನುಕೂಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಮೊದಲನಂತ ಬಸ್ಸು ಲೈಸೆನ್ಸುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿರುವ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಬೇರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೈರಾದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗಾದರೂ ಬಿಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ತೆರಿಗೆ, ಅದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಜನರಿಗೂ ಕೂಡ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಖಾಸಗಿಯವರು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾದರೂ ಮಾಡದೆ ಜನರಿಗೇಕೆ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಈ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ತಕ್ಷಣ ತಪ್ಪಿಸಿ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಆಪರೇಟರುಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಸ್‌ಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲದೆ ಜನಗಳಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಂಪಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಇದೆ, ಬಹುಶಃ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಜನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಇಷ್ಟು ಜನಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಕೆಲಸ ಬೇಕಾಗಿ ದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಸರನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾವುದಾದರೂ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಕೆಲಸ ಖಾಲಿ ಬಿದ್ದರೆ ಉದ್ಯೋಗ ವಿನಿಮಯ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಡಕುಗಳಿವೆ, ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆಗುವ ಖರ್ಚನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಬೆಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ರೇಬರ್ ಕಮೀಷನರಿಗೆ ವಹಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಹಕಾರ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್, ಮತ್ತು ಹೇರಳವಾಗಿ ಆಡಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದರೂ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ತತ್ವ ಬೆಳೆಯಲು, ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಮೈಂಡ್ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವುದನ್ನು ಸಂಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವುದನ್ನು ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು, ಯಾವುದನ್ನು ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಿಸಬಾರದು ಎಂದು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಯು ಒಂದು ರಾಜಕೀಯವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ಸವೂ ಉಪಕಾರವಾಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಆರೇಳು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಪೇರು ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಈ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದರೂ ಯಾವುದರಿಂದಲಾದರೂ ಡಿವಿಡೆಂಡ್ ಬಂದಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಏನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಸೇಕಡ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಬಡ್ಡಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು, ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಿಂಗ್ ಮಾರ್ಜಿನ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರೈಮರಿ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಜನರಿಗೆ ಸೇಕಡ 9 ರಂತೆ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಸೇಕಡ ಮೂರರಂತೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಣಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಜನಗಳು ಸೇಕಡ ಆರರಷ್ಟು ರಾಧವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಚೇಂಬರ್, ಮುಂಗುವ ಕೊಠಡಿ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೊಠಡಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲೆಂದ ಬಂತು ? ಇದೆಲ್ಲ ರೈತನ ದುಡ್ಡಿನಿಂದಲೇ ಆಗಿದೆ. ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಸೇಕಡ ಮೂರರಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಣವನ್ನು ಸೇಕಡ ಒಂಬತ್ತರಂತೆ ರೈತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಆರು ಪರ್ಸೆಂಟಿನಿಂದ ಮಜಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯವುಂಟಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲತೆಗಳೂ ದೊರೆತು ಕಾರುಗಳು, ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರೆ ವ್ಯವಹಾರಗಳುಳ್ಳ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಪುಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಜಿಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ, ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಇಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟ ಪರ್ಫಮ್ ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಗಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹಂಚುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡದೆ ಅವು ತಮ್ಮ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾವು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ವಾಪಾರ ಮಾತ್ರ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಮನಾಪಲ ಮಾಡಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು, ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದ ರಾಧ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಎಂದು ಏನೇನೋ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆಯ ದಿನ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು, ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು, ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ 22 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಬೀಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಒಂದು ಕ್ರಿಂಟರ್ ಥಾನ್ಸ್‌ಕ್ಕೆ 22 ರೂಪಾಯಿ ರಾಧ ಎಂದರೆ ಏನಾಯಿತು, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಲ್ಲರು, ಇದು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ನಡೆದೀತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾಲಮೇಲೆ ತಾವು ನಿಂತು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—22 ರೂಪಾಯಿನಲ್ಲಿ 11 ರೂಪಾಯಿ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಖರ್ಚು ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚನ್ನಪ್ಪರೇ ಗೌಡ.—ಉಳಿದ 11 ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಸೇಕತ 2 ಅಥವಾ 3ರಂತೆ ಬಡ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಣವನ್ನು ಸೇಕತ 5 ಅಥವಾ 6ರಂತೆ ಬಡ್ತಿಗೆ ರೈತನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನ ಸಿ ತಿ ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಸೇಕತ 9 ರಂತೆ ಬಡ್ತಿ ವಸೂಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ದರದ್ದು ಬಡ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರೈತನಾದವನು ಬಡ್ತಿಯ ಮಗನಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಜಿರಾ ಬ್ಯಾಂಕ್, ಕೇಂದ್ರ ಬ್ಯಾಂಕ್, ಸ್ಟೇಟ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ ಎಂದು ಅನೇಕ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕೆಚ್ಚು ಬಡ್ತಿ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಂತಾಗಿದೆ. ಈ ಅಷ್ಟವಸ್ತೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ರೇವಣ್ಣ ನಿರ್ದೇಶ (ತಿಪಟೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್ ಪೋರ್ಟ್ ಏಷಿಯ ಮೊದಲು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಸಹಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್ ಪೋರ್ಟ್ ಬಸ್ಸುಗಳು ಹೇಗಿವೆ ಎಂದರೆ, 1967 ಜುಲೈನವಣಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್ ಪೋರ್ಟ್ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅವು ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ಇವೆಯೋ ಹಾಗೆ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರವೂ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರೇನಾದರೂ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳಿರುತ್ತವೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಅವರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವವರು ಮೂಗು ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಬಸ್ ಮಾರ್ಗಗಳ ರೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಿಂಗಳಿಗೆ 30 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಳಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಗವರ್ನರ್ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಇಷ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವುದು ನಾಲ್ಕೈದು ಮಾರ್ಗಗಳು ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ಕೊಟ್ಟಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ಹಾಕಿರುವ ಸರ್ಕಾರ, ಬಸ್ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿಯೂ ಸಪ್ತದಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಖಾಸಗಿ ಬಸ್ ಮಾರ್ಲೆಕರು ಮಾತ್ರ ಏಕೇಶವಾಗಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕು.

ಸರ್ಕಾರಿ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡತ್ತರುಗಳು ಒಂದು ಕೋಲನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಸ್ ಹೊರಡಬೇಕಾದರೆ ಡಬ್ಬ ಹೊಡೆದ ಹಾಗೆ ಎರಡು ಸಲ ಹೊಡೆದು ಬಸ್ ಹೊರಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅನಂತರ ಡೈವರಿಗೂ ಕಂಡತ್ತರಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಭಾಷಣೆ ಆದ ಮೇಲೆ ಬಸ್ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಬೆಂಗಳೂನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಅವೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ಹೋದವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್ ಪೋರ್ಟ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ನವರು ಜನಗಳಿಗೆ ಏನು ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಿಪಟೂರಿನಿಂದ ಚನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ, ನುಗ್ಗೇಹಳ್ಳಿ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ 7 ಬಸ್ಸುಗಳು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಇವರಲ್ಲಿ ಐದು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರು. ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಕರೆಕ್ಷನ್ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕಂಡತ್ತರವಾದವನು ತಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಚೆಂಕಿಂಗ್ ಬರುವವರೆಗೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದುದನ್ನು ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಕೊಂಡು ಬಸ್ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೈ ತೋರಿಸಿದಾಗ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಬಸ್ಸನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದರೆ ಬಸ್ಗಳಲ್ಲಿ ಕರೆಕ್ಷನ್ ಉತ್ತಮವಾಗುವುದು ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚೆಂಕಿಂಗ್ ನಡೆಸಿ ಬಸ್ಗಳಲ್ಲಿ ಸೋರಿ ಕೋಗುತ್ತಿರುವ ವಸೂಲಿಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ನುಗ್ಗೇಹಳ್ಳಿ, ಗಂಡಸಿ ಸುತ್ತಗಳು ನಡೆಯುವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಸಕ್ಕ ಸುಮಾರು 8-9 ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಗಳು ಜನರನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಜನಗಳನ್ನು ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಬಸ್ಗಳಿಗೆ ಏಕೆ ಕರೆಕ್ಷನ್ ಅಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

6-00 P.M.

ಈ ರೋಪದೋಷಗಳಿಗೆ ಕಾರಣ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಕಂಡಕ್ಕರ್ ಅಲ್ಲ, ಪಾಪ ಅವನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲ; ಅವನ ಒಬ್ಬನ ದೋಷವಲ್ಲ. ಮೆಜಸ್ಟ್ರೇಟ್‌ಗೆ ಬಸ್ ಬಂದು ನಿಂತಾಗ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ, ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಬೇರೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಾದ ನಾವುಗಳು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಬಸ್ ಒಳ್ಳೆಯ ಲೈನ್ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 700 ರೂಪಾಯಿ ಕರೆಕ್ಷನ್ ಆಗುವುದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಸ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತು ಇದ್ದ ಬಸ್ ಡ್ರೈವರ್ ಕಂಡಕ್ಕರ್‌ಗಳು ನಾಳೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಲೈನ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಏನಾದರೂ ಬಸ್ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಅದರ ತಪ್ಪನ್ನು ಯಾರ ಮೇಲೂ ಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಇರಬಾರದು. ಒಂದು ಅರು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ವರ್ಷದ ವರೆಗೆ ಒಂದು ಲೈನ್‌ಗೆ ಒಂದೇ ಬಸ್, ಮತ್ತು ಕಂಡಕ್ಕರ್ ಮತ್ತು ಡ್ರೈವರ್‌ಗಳು ಅವರೇ ಇರಬೇಕು. ಒಂದು ಸಾರಿ ತಿಪಟೂರಿನಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೊರಟಾಗ, ತುಮಕೂರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಬಸ್ ಕೆಟ್ಟಿದೆ, ಬೇರೆ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಹತ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬೇರೆ ಯಾರೋ ಆ ಬಸ್ಸನ್ನು ನೋಡಿ ಏನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಟ್ಟಿದೆ, ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಡ್ರೈವರ್—ಸುಮಾರು ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಅದೇ ಬಸ್ಸನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet tomorrow at 8-30 A.M.

*The House adjourned at Two Minutes past Six of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Saturday, the 26th March 1966.*